

POSMRTO DO NAZIVA ČASTNEGA OBČANA

NA SLOVESNI PROSLAVI
OB 21. OBČINSKEM PRAZNIKU
DR. ANTEJU CRNJACU PODELILI
NAZIV ČASTNEGA OBČANA

4

ZA SKUPNO POHORJE

NA SREČANJU OBČIN,
KI SI DELIJO POHORJE, Z IDEJO
O POVEZOVANJU IN SODELOVANJU

21

Z NOVIM PREDSEDNIKOM SVEŽ VETER

TENIŠKI KLUB HOČE
Z IZVOLITVIJO NOVEGA VODSTVA KLUBA
PODPRL AMBICIOZNE NAČRTE

25

utrinki
BREZPLAČNA REVILJA OBČINE HOČE-SLIVNICA

UTRINKI
glasilo Občine Hoče-Slivnica,
letnik 19, številka 5, javno glasilo

IZDAJATELJ
Občina Hoče-Slivnica,
Pohorska cesta 15, 2311 Hoče
t. (02) 6165 320
f. (02) 6165 330
davčna št.: 24685844
www.hoce-slivnica.si

ČLANI UREDNIŠKEGA ODBORA
Majda Strašek Januš
Zdenka Trinko
Žan Krivec
Zdenka Gajzer
Aleš Andlovič
Ester Mlaj
utrinki@hoce-slivnica.si

ODGOVORNI UREDNIK
Aleš Andlovič

LEKTORIRANJE
Majda Strašek Januš

OBLIKOVANJE
Biro Biro, d. o. o.
info@birobiro.si

FOTOGRAFIJA na naslovnici
Evakuacijska vaja
foto: Andreja Kavaš

TISK
Studio 55 s.p., info@studio55.si

Naklada 4200 izvodov.
Javno glasilo Občine Hoče-Slivnica je vpisano
v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za
kulturo pod zaporedno številko 72. Za glasilo
se plača 8 % DDV.

Vse prispevke za objavo pošljite na naslov
uredništva utrinki@hoce-slivnica.si. Nadalje
vas naprošamo, da fotografije ne vstavljate
v Word zraven besedila, temveč jih posebej
pripnete v elektronsko pošto v .jpg ali dru-
gem formatu. Navedite avtorja fotografije in
opis vsebine fotografije. Prispevki naj bodo
podpisani, razvidna naj bosta datum in kraj
pisanja, opremljeni naj bodo z naslovom
in avtorjem besedila. Članki za glasilo naj
bodo iz obdobja med dvema številčkama
glasila in naj ne bodo daljši od 1800 znakov
s presledki (polstranske objave) in 4000
znakov (celostranske objave). Uredništvo
si pridržuje pravico do krajšanja člankov in
spremembe naslovov. Članki niso honorirani.
Ponatis v celoti ali posameznih delov glasila
je mogoč le s predhodnim pisnim dovoljen-
jem. Zadnji rok za oddajo prispevkov za
naslednjo številko je do 12. decembra 2019.

Naslednja številka izide decembra 2019.

Darila so različna

➔ Dr. Marko Soršak, župan

Martinovo, ki med šaljivci velja za štajersko novo leto, je za nami. Čas, ko se mošt spremeni v vino, in priložnost, da ocenimo okus letošnje letine; letos ne le v Hotinji vasi, pač pa tudi na naši Pohorski tržnici. Jesen je tako pri koncu, nestrpnost pa že pričakujemo veseli december, v katerem se bomo poslovili od uspešnega leta 2019. V decembrskem času bodo na Pohorski tržnici vsako soboto dogodki: obisk Miklavža in Božička, predstavitev društev in nastopi otrok.

Pa še malo k aktualnostim. Črpalni vodovod Lilek-Mikuš je v grobem končan, uspešno je bil izveden poskusni zagon črpalk. Kar za naslednje leto pomeni, da bi moralo biti dovolj vode v Radizelu in Slivnici. V naslednjem letu planiramo izgradnjo črpališča v Čreti, ki bo nadomestilo obstoječe površinske vire, ki so se v začetku novembra ponovno izkazali za nezanesljive. Voda v Čreti je bila rumeno-rjava. Analize bodo pokazale, za kakšno onesnaženje je šlo. Upam, da ni ponovno kdo »gnojil« izvirov ... Ob tej priložnosti ponovno pozivam vse, da se prijavite na SMS obveščanje (oz. obveščanje po e-pošti), ki je brezplačno in zelo učinkovito. Še posebej v primerih, ko pride do potencialnega onesnaženja. V Čreti je bila vgrajena nova naprava za dezinfekcijo vode, ki se v tem trenutku napaja iz hiše najbližjih sosedov, za kar se jim iskreno zahvaljujem. Tudi na Pohorju smo na sistem Ledina vgradili dezinfekcijsko napravo, ki je prav tako napajana iz najbližjega objekta – vikenda, tudi lastnikom tega vikenda se iskreno zahvaljujem za pomoč. Za območje Pohorja se trenutno izdeluje idejna zasnova za kompletno ureditev oskrbe z vodo.

»Darilo« inšpektorata konec leta 2018 je bila odločitev, da mora Občina Hoče-Slivnica prevzeti vodovodni sistem Železničar, ki ima cca. 250 odjemalcev. Dobili smo sistem, ki nima urejenih služnosti, ki nima posnetih vodov, objekti (črpališča, razbremenilniki, zalogovniki) so na tuji zemlji in jih ne moremo popravljati oz. posodabljati, dokler zadeve niso urejene v zemljiški knjigi. Po drugi strani pa nam inšpektorat za vode naloži ureditev v času dobrega leta, za kar nimamo sredstev v proračunu – in znaša po moji oceni vsaj 200.000 €. Investicija zajema ureditev objektov, brez ureditve vodov. V ta namen bo občina vsem uporabnikom (večinoma turistični ponudniki in zasebni vikendi pod Bellevuejem) seveda obračunala komunalni prispevek in naložila vgraditev vodomernih ur. V tem primeru ne moremo in ne bomo postavljali turističnega gospodarstva in »vikendašev« pred naše občane. Upam, da z vsemi uporabniki sistema Železničar najdemo kompromis za rešitev težav.

Tukaj se ponovno pokaže, kako država »uničuje« lokalne skupnosti:

1. **Državni** inšpektor odredi prevzem vodovodnega sistema (sistem ima neustrezno vodo, objekte, nima nobene služnosti in z georadarjem iščemo cevi ...).
2. Drugi **državni** inšpektor odredi usposobitev vodovodnega sistema (kompletna bi lahko znesla do pol milijona €). Inšpektor je odredil, kar mu zakon nalaga.
3. Občina **MORA** prevzeti in popraviti sistem s svojimi sredstvi – to so sredstva vseh občanov, kljub dejstvu, da REPUBLIKA SLOVENIJA ne zagotavlja vseh zakonsko določenih sredstev občinam. Občine bi po zakonu morale dobiti vsa sredstva za naloge, ki jih morajo opravljati. Torej država, pa tudi Državni zbor (pri sprejemu zakona o izvrševanju proračuna), ne spoštujejo zakonov. Občine in državljani pa jih moramo.

Pogosto se vprašam, kdo je tukaj nor? Menim, pa da je prav, da to zapišem v uvodnik, da vsi vidite, kaj se dogaja. Dobimo naloge, ne pa sredstev za izvajanje le-teh. Če dam te besede v številke, pomeni, da je država v preteklih štirih (4) letih občanke in občane prikrajšala za 4 milijone €. To pomeni, da je država prikrajšala vsakega občana za cca. 350 €, namenjenih za storitve. S štirimi milijoni evrov bi npr. izgradili/rekonstruirali v vsaki osnovni šoli novo jedilnico, novo kuhinjo, nove učilnice, pa še bi ostalo. Živela, Slovenija!

V mesecu decembru vam želim veliko lepih, toplih trenutkov v krogu najbližjih.

ŽIVLJENJE V OBČINI

- 7 **HOTELU TISA NAGRADA ZA UREJENO OKOLJE**
Metka Oberlajt
- 10 **VEČ KOT ČETRTINA JE PREHITRIH**
Stanko Rafolt
- 11 **MOJE POPOLDNE NA POHORSKI TRŽNICI**
Vanja Jus

9 | ZMAGOVALCI SO PRAV VSI

NOVICE Z OBRONKOV POHORJA

- 14 **NOČ ČAROVNIC PO SLIVNIŠKO**
Srečko Ornik
- 18 **TRUBARJEV KNJIŽNI DAN**
Patricija Klinc
- 22 **GASILCEM O(NE)MOGOČENA POT DO OBJEKTA**
Boštjan Frangež

12 | NOV, VARNEJŠI MOST V PIVOLI

KULTURA, ŠPORT IN DRUŽBENA DEJAVNOST

- 29 **JUGOVA DOMAČIJA JE BILA VARNO ZATOČIŠČE**
Boris Demšič
- 31 **LOVCI ZAKONSKO ZAVEZANI K ODSTRELU**
Matjaž Vrecl
- 34 **SREČA, DA LAHKO PREPEVAJO IN SE DRUŽIJO**
Breda Germ

27 | BO RADIZEL GOSTIL DIRKO SVETOVNEGA FORMATA?

VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE

- 43 **OBISKALI SMO SONČNI RAJ**
Lucija Velički
- 44 **ŠOLSKI DAN PRIČELI Z EVAKUACIJO**
Barbara Bezjak
- 46 **KO BOM VELIK, BOM RAZISKOVALEC**
Tanja Donko

42 | KARTONČKOM JE ODKLENKALO

ZANIMALO VAS BO

- 48 **ANTE CRNJAC: »SPREMLJAL ME JE ANGEL VARUH«**
Majda Strašek Januš
- 50 **ZGODBA O NASTANKU IMENA REKA**
Zdenka Trinko
- 51 **ZA OŽIVLJANJE TRAVNIŠKIH SADOVNJAKOV**
KGZS

47 | VEGET NI SAMO NA ROGOZI, SIRI SE PO OBČINI

Posmrtno do naziva častnega občana

Na slovesni proslavi ob 21. občinskem prazniku smo podelili letošnja priznanja

September vsako leto zaznamuje praznično dogajanje v Občini Hoče-Slivnica. Občinski praznik je rojstni dan občine in razlog za veselje vseh občank in občanov. To je čas, ko se zberemo na slovesnostih in dogodkih, ki jih pričakujemo skozi vse leto. To je tudi čas, ko se za presežno delo zahvalimo vsem, ki so s svojim delom in delovanjem še posebej izstopali v dobrobit krajev, ki jih povezuje naša občina.

Bogat kulturni program osrednje občinske proslave smo odprli z Zdravljico mladinskega zbora Osnovne šole Franca Lešnika Vuka Slivnica pod vodstvom Mire Prel. Voditelj prireditve Stane Kocutar je po uvodnem pozdravu napovedal osrednjega govornika župana dr. Marka Soršaka, ki je poudaril pomen razvoja občine,

povezovanja med kraji in občani ter s pregledom opravljenega dela zaključil govor.

Prireditvev so z nastopi popestrili še mlada pevka Julija Novak ob spremljavi kitare Roberta Krčka, na pozavno sta zaigrala Nik in Teja Doberšek, na saksofon pa Tobija Jakolič.

Skozi celotno prireditvev pa so izstopali nagrajenci. Za lepo urejeno okolje v letu 2019 je zlato priznanje prejel Hotel Tisa na Pohorju, srebrno Irena Bračko iz Hoč in bronasto priznanje Irena Sušec iz Hotinje vasi. Prejemnike priznanj Občine Hoče-Slivnica je tudi letos, na podlagi prejetih predlogov, izbrala Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja Občine Hoče-Slivnica.

Častni občan Občine Hoče-Slivnica: dr. Ante Crnjac (posmrtni naziv)

Prof. dr. Ante Crnjac, dipl. ing., je bil rojen 28. januarja 1927 v Mostarju. Aktivno je sodeloval v številnih dejavnostih za napredek in razvoj krajevne skupnosti. Bil je pobudnik za izgradnjo vodovodnega omrežja za področje Slivnica, Čreta, Radizel ter Orehova in Hotinja vas. Bil je tudi pobudnik za širitev telefonskega omrežja, projektant Titovega modrega vlaka, predstavnik v mednarodnem odboru za tirna vozila. Za svoje delo je prejel mnoga priznanja, med katerimi lahko izpostavimo Red zaslug za narod s srebrnim vencem, odlikovanje TVT Boris Kidrič in številna priznanja za uspešno pedagoško delo. Za neprecenljivi prispevek k napredku in razvoju skupnosti mu Občina Hoče-Slivnica podeljuje naziv častni občan. Naziv se izroča svojcem, saj se je Ante Crnjac v letu 2018 za vedno poslovil.

Zlati grb Občine Hoče-Slivnica: Avto-moto društvo Pohorje

Avto-moto društvo Pohorje je bilo ustanovljeno leta 1962. Prvotno je društvo delovalo kot krožek v sestavi AMD Orehova vas in kasneje je preraslo v svoje društvo. Začetna energija je bila usmerjena v izgradnjo doma, ki je dolga leta služil za šport, rekreacijo in kulturo občanov Krajevne skupnosti Reka-Pohorje. V času delovanja je bilo usposobljenih ogromno strokovnih sodelavcev, organizirane šole za voznike in traktoriste in izpeljanih veliko preventivnih delavnic. Izpeljana so bila številna tekmovanja, hitrostne dirke. Društvo je odprto za sodelovanje in se povezuje z mnogimi organizacijami v kraju in širše. Za predano, dolgoletno in uspešno delo Občina Hoče-Slivnica Avto-moto društvu Pohorje podeljuje zlato grb.

Srebrni grb Občine Hoče-Slivnica: Balinarski klub Hoče

Balinarski klub Hoče je bil ustanovljen leta 1999. Letos praznujejo 20. obletnico delovanja in zanimivo je, da že od začetka združujejo okoli 60 članov in članic. Prav tako od ustanovitve tekmujejo z žensko in moško ekipo v območni ligi Maribor in se udeležujejo balinarskih turnirjev po Sloveniji in tujini. Vsako leto pa organizirajo več balinarskih turnirjev. Balinanje trenirajo na dvosteznem balinišču, ki so ga zgradili z lastnim delom in dotacijami. To jim omogoča, da dosegajo vidne rezultate v regiji in širše. Vsa leta tudi uspešno sodelujejo z ostalimi društvi, šolami in občino. Za izjemni trud pri razvoju in spodbujanju balinanja Balinarskemu klubu Hoče Občina Hoče-Slivnica podeljuje srebrni grb.

Bronasti grb Občine Hoče-Slivnica: Krajevna skupnost Reka-Pohorje

Krajevna skupnost Reka-Pohorje letos praznuje 40-letnico obstoja. Po kvadraturi je največja krajevna skupnost v občini in zelo zanimivo je, da skoraj v celoti leži v hribovitem delu. V vseh letih delovanja je bila glavna prioriteta ureditev cest, tudi asfaltiranje. Tako se omogoča dostopnost do pohorskih kmetij, posameznih hiš, lažje je vzdrževanje tako poleti kot pozimi. V zadnjem času je kraj dosegel vidne spremembe in napredek. Izstopajo asfaltne ceste, igrala za otroke, prizidek k podružnični šoli, pločnik, klopce in aktivnosti za vse generacije. Za neprecenljivi prispevek k razvoju skupnosti Občina Hoče-Slivnica Krajevni skupnosti Reka-Pohorje podeljuje bronasti grb.

Priznanje župana Občine Hoče-Slivnica:

Bojan Krempl je sinonim za uspešnega športnika. Najprej seveda pomislimo na nogomet in na njegovo kariero v NK Maribor in potem nadalje še na njegovo predano delo v šolstvu. Na Osnovni šoli Franca Lešnika Vuka v Slivnici pri Mariboru že več let poučuje športno vzgojo. Bojan je pred kratkim dokazal, da nogomet niso samo zmage in porazi, ampak tudi dobronamernost, zblíževanje ter medsebojna pomoč. S tem ko je drese NK Slivnica podaril otrokom v Togi, je dokazal, kako malo je potrebno, da pomagaš drugim in jim polepša življenje. Zato Bojan Krempl za večletni, vsestranski trud za razvoj športa prejme priznanje župana Občine Hoče-Slivnica.

Zvonko Pušnik z marljivostjo in neumornim delom prispeva k razvoju dogodkov in aktivnosti v občini. Aktiven je v več društvih in pri vseh nesebično pomaga pri pripravi in izvedbi prireditvev. Še posebej pa je zaslužen za razvoj in obstoj čebelarskega področja v naši občini in širše. Za iskreno pomoč pri organizaciji in podpori prireditvam mu župan Občine Hoče-Slivnica podeljuje priznanje.

Spominsko plaketo Občine Hoče-Slivnica: Ida Hriberšek

Ida Hriberšek je od leta 1993 aktivna članica Društva upokojencev. Leta 1995 je postala predsednica in s tem je poleg vodenja in koordiniranja delovanja društva prevzela tudi organizacijo izletov in drugih aktivnosti. Poleg tega je tudi aktivna igralka in vodja Dramske sekcije Samotarji ter vodja sekcije Ljudskih godcev. Za nesebičen in vsestranski trud pri razvoju skupnosti Idi Hriberšek Občina Hoče-Slivnica podeljuje spominsko plaketo.

Miran Pregl je član čebelarskega društva Alojz Greif Hoče že dobrih petnajst let. Od včlanitve je v društvu in v Zvezi čebelarskih društev Maribor opravljal pomembne funkcije. Leta 2013 je postal predsednik društva in to funkcijo opravlja že v drugem mandatu. Z veseljem se udeležuje dogodkov in na njegovo pobudo društvo sodeluje v različnih projektih. Pod njegovim vodstvom je bil realiziran projekt Čebelarskega doma. Miran Pregl s svojim delom bistveno pripomore k dobrim odnosom med lokalno skupnostjo in drugimi društvi, kakor tudi k uspešnemu delovanju samega društva, zato mu za požrtvovalno delo ter neprecenljiv dar k razvoju kraja župan Občine Hoče-Slivnica podeljuje priznanje.

Marko Soršak - Soki

Bobnar, glasbenik, član skupine Elvis Jackson, humanitarac, predsednikov odlikovanec, Večerov nominiranec za humanitarca Štajerske 2018 in soimenjak župana Občine Hoče-Slivnica. Marko Soršak Soki je zaslužen, da imajo tudi učence in učenci osnovnih šol Občine Hoče-Slivnica nove, sodobne instrumente in nepozabno izkušnjo, ko jih je glasbenik presenetil in jim popestril dan in nekatere celo tako navdušil za glasbo, da jih bo glasba spremljala celo življenje. Skratka, to je človek s srcem in dušo za soljudi ter posluhom za dobrodelnost, ki v naš vsakdan prinaša glasbo in dobro voljo. Za neprecenljiv doprinos glasbenemu opismenjevanju mladine in nesebično delo v humanitarnem projektu 20za20 podeljuje župan Občine Hoče-Slivnica priznanje Marku Soršaku Sokiju.

Priznanja Občine Hoče-Slivnica:

Turistično društvo Reka-Pohorje je lani dopolnilo 10-letnico delovanja. Društvo je bilo ustanovljeno na pobudo krajanke Zdenke Trinko. Že leta tradicionalno prirejajo prireditve ob skalnjaku, poskrbijo za postavitve majskega drevesa, v decembru prižigajo adventne lučke, izpeljejo tradicionalni pohod po poteh mlinov in žag, božični pohod do sv. Lenarta, žeganje konj in še bi lahko naštevali. Zaživela je tudi nova sekcija, imenovana Ustvarjalne kresničke, ki je namenjena ustvarjalnemu druženju otrok. Načrtujejo še nadaljevanje luninih pohodov, sodelovanja na Pohorski tržnici in predvsem, da še naprej skrbijo za ugled kraja, druženje krajanov ter lepe dogodke, ki privabijo obiskovalce od blizu in daleč. Za pomemben prispevek k razvoju in promociji kraja Občina Hoče-Slivnica podeljuje Turističnemu društvu Reka-Pohorje priznanje Občine Hoče-Slivnica.

Anton Pučko je od mladih let sodeloval v različnih pevskih zborih v domačem kraju. V letošnjem letu praznuje 50-letnico sodelovanja v različnih ljubiteljskih pevskih skupinah. Poleg tega je bil več let predsednik Kulturnega društva Slivnica in na njegovo pobudo je nastala prireditev Pozdrav pomladi, ki se je ohranila vse do današnjih dni. Za večletno delovanje na kulturno-umetniškem področju podeljuje Občina Hoče-Slivnica Antonu Pučku priznanje Občine Hoče-Slivnica.

Rudolf Hauptman že vrsto let aktivno sodelujejo z Avto-moto društvom Pohorje. So ključni za izvedbo prireditev ob občinskem prazniku in prazniku krajevne skupnosti, saj za potrebe različnih prireditev brezplačno odstopijo zemljišče. Tako pomembno prispevajo k družbenemu življenju v kraju in

okolici. Za pomoč pri krajevnih aktivnostih in prireditvah podeljuje Občina Hoče-Slivnica Rudolfu Hauptmanu priznanje Občine Hoče-Slivnica.

Marjetka Repec

Marjetka Repec je velik del svojega časa in življenja posvetila občinski organizaciji Zveze borcev NOB. Vseskozi si prizadeva za ohranjanje tradicije NOB. Prav tako je aktivna v koronarnem klubu, kjer jo srečamo kot vodjo skupine. Predana pa je tudi Zvezi častnikov – enota Slivnica, kjer s svojim delom pušča neprecenljiv pečat. Za aktivno in srčno delo pri ohranjanju zgodovinskih vrednot Občina Hoče-Slivnica Marjetki Repec podeljuje priznanje Občine Hoče-Slivnica.

Boštjan Lorbek je član tamburašev Kulturno-umetniškega društva Hoče vse od leta 1992 dalje. Od leta 2013 je njihov umetniški vodja. Poleg tega, da igra na tamburico, pa z veseljem tudi zapoje in s svojim žametnim glasom zaznamuje nastop. Pod njegovim vodenjem člani nastopajo na regijskih in drugih srečanjih tamburaških skupin. Boštjan je vsestranski glasbenik in tako rekoč zasvojen z glasbo, saj poleg tamburice igra še na kitaro, klavir in bobne. Za dragocen doprinos k razvoju kulture v kraju Občina Hoče-Slivnica Boštjanu Lorbeku podeljuje priznanje Občine Hoče-Slivnica.

➔ Metka Oberlajt

📷 Foto Panda

Hotelu Tisa nagrada za urejeno okolje

Občina Hoče-Slivnica že tretjič izpeljala tekmovanje za naziv najlepše urejenega okolja – Zlati kostanj 2019

Občina Hoče-Slivnica je letos že tretjič izpeljala tekmovanje za naziv najlepše urejenega okolja – Zlati kostanj 2019. Prizadevamo si, da s tovrstnimi akcijami prispevamo k urejeni okolici in da se okolice hiš, ki so zgledno in estetsko urejene, lahko pokažejo tudi širši javnosti. Ocenjevanje lepih in urejenih okolij je bilo izjemno težko, saj so bili vsi predlogi čudoviti. Najlepše urejeno okolico v Občini Hoče-Slivnica v letu 2019 je imel Hotel Tisa.

Hotel Tisa, poznan kot nekdanji Poštarski dom, leži v neokrnjeni naravi pohorskih gozdov. S svojim impozantnim videzom očara vsakega obiskovalca v vseh letnih časih. Prav posebno noto pa mu dajejo okrašeni balkoni s sezonskim cvetjem, ki je letos v rdeče beli kombinaciji, kar se še posebej lepo poda v zeleno okolje. Okoli glavnega vhoda pa mu barvitost podarjajo različne barvne kombinacije cvetlic, poimenovanih milijon zvončki. Na terasi s prelepim pogledom na dolino pa dajejo piko na i uporabna zeliščna korita.

Priznanje prejme tudi **Irena Bračko** iz Hoč, kjer je združena skrb za celoten ekosistem. Čeprav je parcela nivojskega tipa, so pri obnovi hiše pazili na vse hortikulture posebnosti, ki so že prej rasle na parceli. Tako se ob vhodu bohotijo lepe visoke smreke, ki jih v božičnem času obdajo z lučkami. Za hišo je lep zelenjavni vrt, s pridihom sodobnosti, saj so na njem posajeni mešani posevki, ki dajejo lep barvit pečat vrtu. Sadno drevje, ki raste po celotnem hribu, družino oskrbuje s pridelki skozi celotno sezono. Trata, ki je lepo negovana, daje posebno lep pečat tem zasaditvam.

Priznanje prejme **Irena Sušec**, ki ima posajen pravi botanični vrt cvetočih rastlin, ki so velika hortikultura in biotska zbirka. Okoli hiše je zaznati veliko tradicionalnih sadnih rastlin, ki tej zasaditvi da prav posebno vrednost ohranjanja kulturne krajine in naše tradicije okolja. Na balkonu hiše

so zelo lepo zasajena korita, ki v tem jesenskem času pričajo o oskrbi balkonskih rož čez celo sezono, temu opravilu so tudi nadvse hvaležne vrtnice, ki lepo krasijo vhod.

Pohvale za sodelovanje prejmejo tudi družina Pleteršek in trgovina Top avto, Duša Jakob, Sašo in Štefka Oblak, Ivanka Štern in Čebelarsko društvo Slivnica.

Za sodelovanje v okviru tekmovanja za naziv »ZLATI KOSTANJ 2019« se vsem najlepše zahvaljujemo in vas vabimo, da se pridružite zopet naslednje leto.

➔ Metka Oberlajt

📷 Foto Panda

Polžki našli nov dom na Bohovi

Novoodprti dom za osebe z motnjo v telesnem in duševnem razvoju lahko sprejme do osemnajst stanovalcev

V začetku oktobra je bil med polji v Bohovi, skoraj na meji med Mariborom in Hočami, odprt dom za osebe z motnjo v telesnem in duševnem razvoju, ki potrebujejo celodnevno varstvo in zdravstveno nego. »Tukaj je sanjska lokacija, ki smo si jo želeli,« je povedala direktorica Jasmina Breznik, ki se je ob otvoritvi zahvalila Občini Hoče-Slivnica, občanom in Polževim sosedam, da so jih toplo sprejeli. Ni pa se pozabila zahvaliti tudi njihovim najemodajalcem, družini Fras, ki je hišo dogradila in prilagodila njihovim potrebam, ter nekdanji državni sekretarki na ministrstvu za delo Martini Vuk.

Zadovoljni in nasmejani so stanovalci nestrpno pričakali obiskovalce, da jim pokažejo svoj novi dom. Ob otvoritvi je bila kar gneča, saj so jih prišli obiskat njihovi svojci, kolegi iz drugih enot, pa tudi okoliški prebivalci, med gosti sta bila tudi župan Občine Hoče-Slivnica dr. Marko Soršak in hoški dekan Alojz Petrič, ki je novi dom tudi blagoslovil. Za dobrodošlico so gostom Polžki postregli z domačim kruhom, katerega so pomagali tudi sami speči. Pripravili pa so tudi pester kulturni program, ki so ga prikazali in vodili ob pomoči zaposlenih, v njem pa so pokazali svoje glasbeno in gledališko znanje in sposobnosti.

Kar šest dolgih let je trajalo, da je Varstveno-delovni center Maribor (VDC) Polž uspel v življenje spraviti idejo, pridobiti hišo, urediti vsa soglasja in za svoje varovance urediti dom. Ker je to prva tovrstna Polževa enota pri nas, imenujmo stanovalce kar Polžki.

V VDC Polž so zaznali, da je program 24-urnega institucionalnega varstva za osebe z motnjo v telesnem in duševnem razvoju nujen, saj vsakodnevna odhajanja in zaposlitve v VDC nekateri preprosto ne zmorejo več zaradi starosti in tudi zdravstvenega stanja; pa tudi njihovi svojci nujno potrebujejo razbremenitve, tako zaradi osebnih razlogov, zaradi zdravstvenega stanja in predvsem starosti. Želja vseh je, da je zanje dobro poskrbljeno in da se dobro počutijo.

Varovance lahko v njihovem domu obiščejo tudi svojci; pa tudi sami lahko gredo domov na obisk. Sobe v tej čudoviti hiši, ki je dejansko postala njihov dom, so v glavnem dvoposteljne, dve sta tudi enoposteljni. Stanovalci se lahko družijo v velikem skupnem prostoru, kjer sta kuhinja z jedilnico in dnevna soba. Po svojih možnostih se vključujejo v lažje gospodinjske aktivnosti, skrbijo za hišo, radi preživljajo čas na vrtu, ki jim res veliko pomeni.

Že v maju so v novi dom prišli prvi stanovalci, ki so potrebovali kar nekaj časa, da so se navadili drug na drugega, ob otvoritvi jih je bilo že štirinajst. V dom lahko sprejmejo osemnajst stanovalcev, občasno pa še štiri, če je nujna potreba. Stroški oskrbe so veliki, kar 70 € na dan; to sofinancira občina, od koder prihajajo. Potrebe po tovrstnih domovih se iz leta v leto povečujejo, tako zaradi staranja oseb z motnjami v razvoju, pa tudi zaradi staranja njihovih svojcev, zato si v VDC Polž želijo pridobiti še kak podoben dom za svoje varovance.

➔ Zdenka Gajzer
📍 Lokalec.si

Zmagovalci so prav vsi

Prva mini olimpijada pred VŠD Hoče privabila 471 otrok iz treh osnovnih šol

Mini olimpijada je projekt, v prvi vrsti namenjen otrokom, ki obiskujejo prvo triado devetletne osnovne šole, in predšolskim otrokom. Prva mini olimpijada v Občini Hoče-Slivnica je potekala 20. septembra 2019 pred Večnamensko športno dvorano Hoče. Športni dogodek za male športnike je potekal v okviru 21. občinskega praznika Občine Hoče-Slivnica, in sicer v soorganizaciji Športne zveze Občine Hoče-Slivnica in pod okriljem Olimpijskega komiteja Slovenije.

Športnega dogodka se je udeležilo 471 otrok, od tega 260 otrok iz Osnovne šole Dušana Flisa Hoče, 193 otrok iz OŠ Franca Lešnika Vuka iz Slivnice ter trinajst otrok iz OŠ Gustava Šiliha iz Maribora. Gre za izjemen projekt, kjer je potrebno sodelovanje šol, društev, Olimpijskega komiteja, občine, prostovoljcev, ki skupaj zadihajo in na tak način pričarajo nepozaben dogodek za otroke in organizatorje. Dogodek je bil dobro obiskan, saj so imeli otroci od 1. do 4. razreda ravno na ta dan športni dan in so se športne igre odlično vključile v njihov učni načrt.

Dogodek bo zagotovo ostal v nepozabnem spominu vseh sodelujočih, saj je šlo tudi za predstavitev olimpijskega gibanja – olimpijskega in fair play protokola, kjer so zmagovalci vsi. Na tem tekmovanju se se namreč držimo načela: »Pomembno je sodelovati ne vedno zmagati.«

Namen mini olimpijade je spodbuditi otroke k redni športni aktivnosti ter jih navdušiti za šport in aktivno življenje. Kot se za veliko športno prireditev najmlajših spodobi, je pred pričetkom iger potekal pravi olimpijski protokol z olimpijsko zastavo in baklo, ki so jo ob zvokih olimpijske himne na prizorišču prinesli otroci, udeleženci mini olimpijade.

»Pomembno je sodelovati, ne zmagati!«

Potem so se tekmovanja v najrazličnejših športnih panogah lahko pričela. Seveda vedno v skladu z olimpijskimi načeli odličnosti, solidarnosti in prijateljstva. Otroci so se pomerili na 22 tematskih postajah, ki so bile združene v šest sklopov.

Seveda brez pravega vzornika ni šlo. Otrokom se je pridružil uspešni motokrosist Sašo Kragelj, ki je otroke z motivacijskim govorom nagovoril in jim predlagal, da namesto elektronskih naprav raje posežejo po športnih rekvizitih. Temu se je pridružil tudi župan dr. Marko Soršak, ki je otrokom zaželel uspešno tekmovanje. Svoje motivacijske besede pa je otrokom predal tudi Bojan Jurkovič, ki je zaželel otrokom uspešen štart in jih spodbudil, da trenirajo in se ukvarjajo s športom, ker se nikoli ne ve, kdo bo tako uspešen, da bo lahko sodeloval na pravih olimpijskih igrah.

Dopoldan je potekal v izjemnem športnem duhu. Brez poškodb in z nepozabnimi spomini in izkušnjami.

Iskrena zahvala vse, ki so kakorkoli pomagali pri izvedbi 1. mini olimpijade. Še posebna zahvala Športni zvezi Občine Hoče-Slivnica, Balinarskemu klubu Hoče, Odbojarskemu klubu Formis, Odbojarskemu klubu Hoče, Sašu Kraglju, Košarkarskemu klubu Slivnica, Tenisu klubu Hoče, Judo klubu Apolon Hoče, Svizcu in Olimpijskemu komiteju Slovenije za vso podporo in pomoč pri izvedbi.

➔ Vanja Jus
📍 Domen Repa

Dan mini olimpijade na Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče je bil za učence od 1. do 4. razreda prav poseben športni dan. Učenci so se preizkusili na spretnostnih poligonih iz različnih športnih disciplin. Vsak udeleženec je ob koncu mini olimpijade prejel priznanje za sodelovanje. Najpomembnejši pri izvedbi nalog in športnih izzivov je bil trud vsakega udeleženca in ne rezultat, zato načelo projekta »Pomembno je sodelovati, ne zmagati!« učence spodbuja in krepi njihov športni duh, da se potrudijo po svojih najboljših močeh in da je vsak izmed njih hkrati zmagovalac. Sončno in toplo vreme, dobra volja in nasmehi otrok so septembrski športni dan naredili še lepši.

➔ Mojca Kolarič

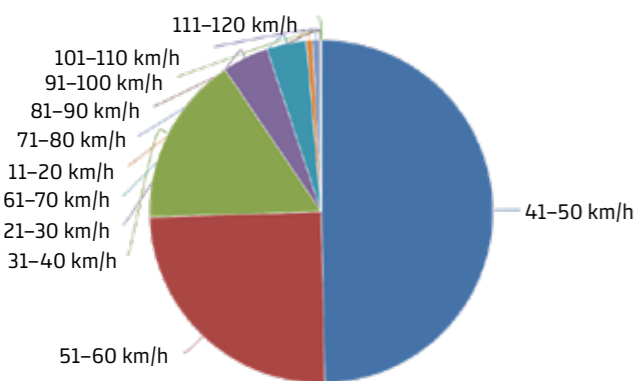
Več kot četrtnina je prehitrih

Znani podatki o izmerjenih hitrostih prikazovalnika pri osnovni šoli v Spodnjih Hočah

V letošnjem letu smo se prijavi na razpis Javne agencije za varnost prometa in v uporabo prejeli triopane za opravljanje kolesarskega izpita, kolesarske čelade, odsevne brezokavnike, kolesarski poligon in alkotesterje.

Navedena sredstva bomo uporabili v okviru preventivnih akcij, ki jih izvajata obe osnovni šoli v sodelovanju z občinskim Svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.

V nadaljevanju je preglednica s podatki o izmerjenih hitrostih na prikazovalniku pri osnovni šoli v Spodnjih Hočah, podatki se nanašajo na mesec september 2019.

Graf: Porazdelitev izmerjenih hitrosti v obdobju od 01. 09. 2019 do 30. 09. 2019

Stanko Rafolt

Poudarek na mreženju

Izveden 14. podjetniški forum v Občini Hoče-Slivnica

Na tokratnem, 14. podjetniškem forumu v Hočah, v ospredju mreženje med podjetniki. Srečanje je bilo namenjeno predvsem tistim, ki delajo na področju marketinga in prodaje in za katere je zelo pomembno mreženje. Ob predstavnikih hoško-slivniške občine so bili soorganizatorji dogodka strokovnjaki za mreženje iz svetovnega združenja za poslovno mreženje BNI.

Predavatelji so bili iz mariborske skupine BNI Vitis. Rok Makovec (IT Melona) je predaval o pomenu prodaje s pomočjo digitalnega marketinga in socialnih omrežij. O animacijah ob dogodkih je govorila Tina Vrdjuka Kecek (ZUM Kreativna), Uroš Kristan (BNI Adria) pa je govoril o tem, kako z učinkovitim mreženjem do poslovnih priložnosti.

Dogodku je sledila predstavitev lokalnih ponudnikov domačih dobrot.

Metka Oberlajt
Leon Kokol

Hitrost km/h	Št. meritev	Ocena št. prevozov	%
1-10	0	0	0
11-20	1.618	777	1
21-30	14.470	5.531	4
31-40	59.979	20.295	16
41-50	191.790	62.923	50
51-60	92.869	31.421	25
61-70	11.530	4.702	4
71-80	1.422	767	1
81-90	277	175	0
91-100	55	35	0
101-110	13	10	0
111-120	3	2	0
Skupno	374.026	126.638	100

Moje popoldne na Pohorski tržnici

Združili gibanje in naravo, da smo skupaj z aktivnimi športniki preživeli prijetno popoldne

Nedeljo, 22. septembra, smo Pohorsko tržnico pri Botaničnem vrtu uporabili, da smo združili gibanje in naravo na enem mestu. Skupaj z aktivnimi športniki smo preživeli prijetno popoldne v družbi domače tržnice, Društva gostincev Pohorja in glasbene skupine Proti toči - proti poledici.

Na praznovanju v sklopu občinskega praznika Občine Hoče-Slivnica so se nam po opravljenem več kot 40-kilometrskem teku po poteh pohorske kulinarčne transverzale pridružili tudi predstavniki društva Top, ki je organizator dogodka Po sončni vzhod na Pohorje, in skupine Mariborski tekači ter predstavniki Društva aktivni smo, ki je nosilec projekta Pohorje Ultra Trail. Na prireditvi, ki je potekala do sončnega zahoda ob 18.54, je bilo mogoče kupiti lokalne dobrote, športno opremo za tek in pohodništvo, se zapeljati z eklektičnimi vozili in kolesi ter se zavrteti ob zvokih glasbe znane skupine Proti toči - proti poledici. Ker se je tisti dan zaključil tudi Evropski teden mobilnosti, smo obiskovalke in obiskovalce povabili, da se na kraj prireditve odpravijo peš, s kolesom ali z javnim prevozom.

Seveda pa so bili dobrodošli tudi vsi, ki so na dogodek prispeli s svojim prevozom. Bilo je nepozabno in vsi udeleženci so se strinjali, da se moj popoldan ponovi.

Vanja Jus
Irena Muršec

Zamenjave dotrajanih cevi

Izgradnja prečrpalne postaje Lilek je v zaključni fazi

Projekt izgradnje povezovalnega cevovoda s prečrpalno postajo Lilek je v zaključni fazi, dela bodo predvidoma zaključena v začetku meseca novembra 2019. Dela izvaja podjetje Mariborski vodovod, d. d. Nadzor opravlja podjetje Gramur, Zlatko Murko, s. p. Na področju vodooskrbe smo v letošnjem letu izvedli še dve večji investiciji, in sicer na vodovodnem sistemu, s katerim upravlja podjetje Mariborski vodovod.

Izvedena je bila zamenjava vodovodnih cevi v ulici Novo naselje v Spodnjih Hočah. V ulici Pot k jelšam smo izvedli podaljšanje uličnega cevovoda. Dela je izvajalo podjetje Mariborski vodovod. Do konca leta načrtujemo še izvedbo prestavitve cevovoda ob Mariborski cesti v naselju Radizel.

Stanko Rafolt

Nov, varnejši most v Pivoli

Stari most pri domačiji Knuplež na Kotnikovi pešpoti je bil nevaren tako za domačine kot pohodnike

Stari most pri domačiji Knuplež na Kotnikovi peš poti v Pivoli je bil dotrajan in hoja čezenj je bila nevarna za domačine, pohodnike in obiskovalce cerkve pri sv. Lenartu. Zato se je v maju začela izdelava novega, varnejšega mostu.

Načrt in organizacijo je na pobudo krajanov Pivole in pohodnikov prevzela občina in dela so se začela. Delavci občinskega režijskega obrata so po nalogu vodje v nekaj dneh podrli in odstranili dotrajani most in se lotili zahtevne postavitve. Les so priskrbeli na kmetiji Repnik na Pohorju, kjer so ga po meri tudi našagali in ga od tam tudi pripeljali. Pomagali so tudi pri postavitvi, saj je bilo delo z njihovimi stroji veliko hitreje opravljeno. Z veliko truda in dobre volje je bil v dobrih treh tednih novi most postavljen. Prvi petek v oktobru smo imeli slovesno odprtje. Podžupan je poskrbel za vabila in pomagal pri organizaciji. Župan Marko Soršak je nagovoril prisotne, povedal nekaj spodbudnih besed in poudaril dobro sodelovanje krajanov Pivole z občino. Blagoslov je opravil župnik, da bo hoja preko mostu varna. Vabilu se je prijazno odzval tudi bivši župan. Na otvoritvi smo se zbrali krajanje Pivole in vsi tisti, ki so s svojim trudom pomagali pri delu. Bilo je poskrbljeno tudi za jedačo in pijačo. Sladko pecivo, ki smo ga spekle ženske iz Pivole, pa je šlo vsem v slast. Družili smo se v lepem, sončnem popoldnevu.

← Simona Ferlin

OBČINA
HOČE-SLIVNICA
občina z vizijo

Čebelarstvo
Alojz Greif Hoče

MED IN ČAJ

NA POHORSKI TRŽNICI
PRI BOTANIČNEM VRTU V PIVOLI

v soboto, 23. 11. 2019
med 9. in 12. uro

Na dogodku se bodo predstavili
čebelarji in ponudniki čajev.

Okrepite
imunski
sistem
**PRED
ZIMO!**

SLOVENSKI
MED
Z ZAŠČITENO
GEOGRAFSKO
OZNAČBO

MAVRICA
ČAJEV

MEDENE
MEŠANICE

Rekorden obisk

Otroško čarovnikovanje letos obiskalo več kot 80 otrok

V Zgornjih Hočah, natančneje v Zavoršču, že šest let konec oktobra odmeva otroški vrisk in smeh. Ustvarjalne kresničke, sekcija TD Reka-Pohorje, takrat namreč priredijo noč čarownic, ki je namenjena družinam z otroki.

Ustvarjalne kresničke ves oktober pridno ustvarjamo sceno in pripomočke. Vsako leto želimo otrokom poleg že utečenega programa pričarati nekaj novega, zato smo se letos odločili, da pripravimo hišo strahov in kotiček za vedeževanje. Dela je bilo veliko, a letošnji odličen obisk je poplačal ves trud.

26. oktobra smo se ob pol sedmih zvečer zbrali na parkirišču pred nekdanjo trgovino Tegro. Lidija Škrabl nam je prijazno prepustila uporabo parkirišča, zato se ji na tem mestu iskreno zahvaljujemo. Otroke so pričakale tri čaravnice in jih razdelile v skupine. Otroci so dobili laterne, s katerimi smo se napotili skozi gozdček v Zavoršču proti vinotoču Šafarič. V gozdčku so svetile buče, ko pa smo prišli iz gozda, pa nas je že čakalo prvo presenečenje. Na travniku sta dve čaravnici v kotlu kuhali čarovniški napitek in povabili otroke, da ga poskusijo.

Pri vinotoču Šafarič smo pripravili hišo strahov, lov na zaklad, poslikavo obrazov, obiskala pa nas je tudi vedeževalka Valencija, ki je otrokom prerokovala prihodnost. Malo nas je bilo tudi strah ... Pri vedeževalki so se vile dolge vrste. Prav vsak je želel izvedeti, kaj mu prinaša prihodnost.

Razdelili smo več kot 80 zakladov in bili zelo veseli tako velikega obiska. Vidimo se naslednje leto, pridite, gotovo bo zopet kaj novega. Čarovniški pozdrav!

← Martina Mlakar

Noč čarovnic po slivniško

Peta izvedba noči čarovnic v Slivnici je bil zadetek v polno

Preprosto ne moreš verjeti? Ideja o izpeljavi organizacije noči čarovnic po slivniško je nastala pred nekje petimi leti in pol. Čas je tisti, ki nas ob podobnih dejanjih spominja, kako je minljiv – in nam ob tem da vedeti, kje smo že na svoji življenjski poti, še več, s kakšno hitrostjo drvimo po njej ...

Peta prireditve noči čarovnic je uspešno za nami. Ko je nastala ideja o organizaciji prireditve, smo člani Združenja rezbarjev-modelarjev lesa Slovenije dobro vedeli, da lahko nastane po preteku nekaj let uspešna prireditve samo z združitvijo društev v občini, v sodelovanju krajevne skupnosti, z blagoslovom občine po videnju uspešnosti takšnega dela. Svet Krajevne skupnosti (KS) Slivnica s takratnim predsednikom Darkom Vrhovškom je našo misel sprejel, celo več, privabljal je za sodelovanje predvsem turistična društva iz drugih krajev naše občine. To delo se je v začetni fazi pokazalo kot zelo dobrodošlo, vendar se je že po izpeljavi druge organizacije prireditve pokazalo, da ta oblika sodelovanja ne bo dolgo vzdržala.

Predvsem stojnice po načelu sobotnega Botaničnega vrta v Pivoli na takšno prireditve ne sodijo (mišljeno: branjevke). Da me bralci tega članke ne bodo razumeli narobe, moram napisati, da jih organizatorji nismo izključili, ampak so same opazile (sami opazili), da pač takšna prireditve zahteva neko drugo pot. Mogoče smo se organizatorji Združenje rezbarjev-modelarjev lesa Slovenije, Čebelarstvo društvo Slivnica, Društvo upokojencev Slivnica in KS Slivnica po dveh organizacijah premalo zavedali, da je nujna opustitev nekih začetnih zamisli izpeljave ter da je nujna dograditev programa. Kljub vsemu je bila prav tako tretja prireditve kar uspešna, ne smem napisati, da ni bila tudi četrta uspešna.

Še nekaj misli o ravnokar organizacijsko izpeljani peti prireditvi. Vreme odlično, kar je eden temeljnih pogojev za dobro izpeljavo. KS Slivnica z novim predsednikom Slavkom Piškom je svoj del naloge opravila, ČD Slivnica prav tako, večje breme pri tej

zadevi so imeli člani DU Slivnica in tukaj lahko samo pohvalim predsednika Petra Kovačka za širok pristop. Čutim se dolžnega, da napišem nekaj misli o dogodku, ki vsaj po mojem kar sam od sebe kliče po podobnih prireditvah.

Člani našega društva in društva upokojencev smo imeli dogovor, da se v soboto na dan prireditve dobimo na prireditvenem prostoru ob 9. uri in pričnemo z urejanjem. Si lahko predstavljate? Na prizorišču dogajanja že deluje skupina osmih nekje štiridesetletnikov in ureja prostor, ne da bi se z njimi prej dogovarjali. Ves dan so živeli z nami, bilo je, kot da smo »v ta malem na formuli ena«. In naslednji dan, v nedeljo zjutraj? Ko sem prišel ob dogovorjeni uri na prireditveni prostor, je ta ista skupina že vse pospravila. Po pogovoru z njimi sem ugotovil, kaj to pomeni: ljudje v kraju potrebujejo prireditve, ne vsakdanje, ampak občasne, večje, želijo biti del tega in konec koncev so prav ponosni, da se v njihovem kraju nekaj dogaja in da lahko rečejo: »V našem kraju, naši KS se to dogaja.«

Čarodej Toni, poslikava otroških obrazov, tekmovanje v kuhanju golaža (sodelujoča ekipa tudi iz KS Rogoza), izvolitev mis čarovnice (zanimivo – ponovno čarovniška skupina iz Rogatca s svojim novim programom) in Dixons band (glasbena skupina – udeleženci ji niso pustili zaključka) so bili garancija za še en nepozabni dan v Slivnici.

Preveč je bilo na tej prireditvi s strani precejšnega števila ljudi, krajanov, ustanov storjenega dobrega, da bi se lahko vsem zahvalil za pomoč pri izvedbi. Vsak ve za svoje dobro delo – in ta njegov dobri del je po njegovih zmožnostih (velik ali majhen) botroval k našemu uspehu. Zgodilo se je prav tako: eden od udeležencev mi pove, da smo z organizacijo noči čarovnic pričeli prvo leto županovanja župana Marka Soršaka. Dejal je, da prireditve uspeva, kar naj pomeni – želimo ga na vsaki prireditvi.

➡ Srečko Ornik

Praznovali smo v športnem duhu

Nekoč je bilo na Pohorju 26 mlinov in žag, danes imajo prav vsi zaprta vrata – če jih sploh še imajo

Druga sobota v mesecu septembru je bila zaključni dan »D« dogodkov v okviru praznika Krajevne skupnosti (KS) Reka-Pohorje. To soboto se je dogajalo, kot že dolgo ne. Krajevna organizacija Rdečega križa (KORK) Reka-Pohorje je odprla svoja vrata že ob 7. uri zjutraj, v dvorani AMD Pohorje so namreč potekala merjenja holesterola, sladkorja in krvnega tlaka.

Ne boste verjeli – v prvih 15 minutah je bilo že prvih 15 kandidatov. Vsi so z dobro voljo in jutranjim klepetom čakali v vrsti, seveda je vsakega zanimalo: »Kakšne imaš rezultate?« Eni zadovoljni, drugi manj zadovoljni, prijazne medicinske sestre so jim potrpežljivo razlagale, svetovale, na koncu pa so ob kavici še malo poklepetali. Do desete ure je zelo hitro minilo, saj so »stranke« kar prihajale in prihajale. Seveda gre zahvala aktivistkam KORK tako iz Reke kot tudi iz Hoč, ter poziv vsem, ki hodite, pa tudi ostalim – pridite na meritve, saj veste »bolje preventiva kot kurativa«.

Ob deseti uri smo se zbrali pred gostilno Rečnik pohodniki za »Pohod po poteh mlinov in žag«. Takole za informacijo: na tej poti je bilo 26 mlinov in žag (začne se pri Siničevem mlinu in konča pri Kihmanovi žagi na Pohorju). Zdaj ne deluje več nobena izmed njih. Na nekaterih parcelah stojijo nove hiše, vikendi ali pa morda še kakšen košček zidu ali kamna. Letos je bilo na pohodu rekordno število pohodnikov, priključil se je tudi pla-

ninski krožek iz podružnične šole Reka-Pohorje. Tako da ja, v Turističnem društvu (TD) Reka-Pohorje skrbimo za podmladek. Na začetku poti sta nas prijetno presenetila Drago in Nevenka, nasmejana Slavica nas je tako kot vsako leto tudi že čakala s »šilčkom« pri sebi doma. Nekako se nismo mogli ločiti od njih, ampak pred nami je bila še več kot polovica poti.

Na Martinčkovi kmetiji smo se malo okrepčali, naredili »eno gasilsko« ter nadaljevali pot do cilja. Ob dobri hrani in pijači smo še malo zapeli in se v popoldanskih urah napotili nazaj v dolino. Bila je lepa sobota, polna dobre volje (tudi nekaj gob smo našli), smeha, petja in prav gotovo drugo leto pohod ponovimo.

Jeep club Pohorje se je letos odločil, da svojo dirko prestavi na motokros progo v Radizel. Bilo je čez 20 prijavljenih tekmovalcev. Tekma je bila res zanimiva in glede na progo tudi pregledna, tako da smo obiskovalci včasih kar pozabili dihati ob pogledu na strmo progo. Ampak vsi so bili previdni tekmovalci, saj gre za same »preverjene« voznike, poznavalce terena in svojih »jeep ljubljencev«. Tako smo v športnem duhu začeli in tudi končali naš praznik, vendar praznovanja še ni konec, sledile so še prireditve v okviru občinskega praznika, čaka nas vesela in pestra jesen in priprave na veseli december. Se vidimo ...

➡ Zdenka Trinko

Zahvalna nedelja pri Lenartu

Blagoslov obnovitvenih del pri cerkvi sv. Lenarta v Pivoli

Meseca novembra je po cerkvenem koledarju vsako leto zahvalna nedelja. Tako nas Cerkev tudi z obredom spominja na to, da se moramo v življenju znati zahvaljevati. Toliko je stvari, ki so zastojniški dar, ki niso samoumevne – zato je hvaležnost zanje naša osnovna človeška drža. V naših cerkvah to pokažemo tudi z zunanjimi znamenji, ko pred oltar postavimo sadove zemlje, kruh, vino – pa tudi druge predmete, npr. šolsko torbo ali knjigo ...

Tako je bilo tudi to nedeljo pri sv. Lenartu, ki je bil zjutraj in dopoldne tako lepo obsijan s soncem sredi bogastva jesenskih barv. Zbralo se nas je okoli 200 vernikov iz Zg. Hoč in Reke, s Pohorja in Hoč ..., iz vse naše župnije. Dekan Alojz Petrič je vse pristrčno pozdravil, sveto mašo pa je daroval Janez Lesnika, škofijski kancler in kanonik. V uvodu je poudaril tri razloge za praznik veselja pri sv. Lenartu:

- *zahvalna nedelja nas vabi k zahvaljevanju Bogu za vse darove življenja,*
- *ta nedelja je tudi zahvala za lepo obnovljeno cerkev sv. Lenarta,*
- *najpomembnejša pa je zahvala za Božje usmiljenje, ki ga verni človek lahko začuti iz Božje besede in vsega svojega bivanja.*

Zahvalno sv. mašo so s petjem in orglami obogatili pevci mešana pevskega zbora sv. Jurija iz Hoč pod vodstvom Petre Kozar Bežan. Posebej mogočno je zadonela ob zaključku zahvalna pesem Tebe Boga hvalimo, ki so ji iz srca pritegnili tudi zbrani verniki.

G. kanonik je tudi poudaril zahvalo našega nadškofa Alojzija Cvikla, da tako lepo skrbimo za svoje cerkve. Nato je blagoslovil vsa obnovitvena dela, ki so bila opravljena v zadnjih letih: najprej obnovljeni glavni oltar sv. Lenarta (2016), nato oltar Marere Božje in sv. Bolfenka. Ob Lenartu, ki ga ljudje že od nekdaj častimo kot pomočnika v sili, so še kipi sv. Urbana in sv. Martina, na robu pa stojita sv. Florijan in sv. Mihael. Na Marijinem oltarju stojita še svetnici Apolonija in Lucija. Najmlajši med zavetniki je sv. Bolfenka, ki so ga sem prinesli iz opuščene cerkve sv. Bolfenka na Pohorju. Vsi ti baročni kipi so po obnovi zasijali v pravem sijaju, saj ti oltarji sodijo med t. i. »zlate baročne oltarje«. Restavriral jih je Polona Petek Zelenik in tako so po več kot 170 letih dobili novo podobo (kar potrjujejo letnice obnov na glavnem oltarju:

1731, 1832, 1842 in 2016). Letos pa je bila obnovljena tudi fasada cerkve, dela je skrbno opravil Franjo Tolič. Tako ima naša podružnična cerkev, ki se ponaša tudi še z avtentično skriljasto kritino, ponovno »novo oblačilo«.

Za vse to smo lahko hvaležni našemu župniku Alojzu Petriču, pa tudi skrbnima ključarjema Dragu Kacu in Sašu Gomazu iz Zg. Hoč. Ključarja skupaj s svojima družinama skrbita za cerkev in okolico, pripravljata pa jo tudi na vsa praznovanja. Nanje se lahko obrnete, če želite s kom obiskati cerkev; če bosta le imela čas, se boste dogovorili. Tudi za to nedeljo sta obe družini skupaj s sokrajani (sokrajankami!) in KS pripravili po sv. maši pogostitev na lepo urejeni zelenici pred cerkvijo. Na mizah z bogato obloženi kruhki, pecivom in pijačo je bilo dovolj za vse. Hvala vsem pridnim gospodinjam! Hvala tudi predsednici KS Reka-Pohorje Zdenki Trinko za moralno in finančno podporo, ki jo je prispevala krajevna skupnost. V tem se kaže zavedanje krajanov, da naša sakralna dediščina ni samo skrb vernikov, ampak je lahko v ponos in veselje vsem prebivalcem.

Naj zaključim s srčno željo vseh, ki nas sv. Lenart večkrat letno zbere v svoji cerkvi: Sveti Lenart, prosil za nas!

➡ Marija Strašek Vrecl
📷 Zdenka Trinko

Župnijski praznik v Slivnici

Nadškof dr. Ivan Jurkovič, apostolski nuncij v Ženevi, v Slivnici daroval sveto mašo

Septembra se je v krajevni skupnosti (KS) Slivnica in župniji zvrstilo mnogo dogodkov, saj praznujemo krajevna skupnost in župnija. Krajevna skupnost je organizirala predavanja, športna tekmovanja, razstavo, pohod na Jugovo domačijo, druženje krajanov in tako proslavila svoj praznik. Župnija pa je slovesno praznovala praznik Marijinega rojstva.

Uvod v naše praznovanje je bil obisk nadškofa dr. Ivana Jurkoviča, apostolskega nuncija v Ženevi, ki je v nedeljo 8. avgusta daroval sveto mašo. Njegove spodbudne besede, ki jih je podkrepil z bogatimi izkušnjami tudi iz Ukrajine, kjer bil apostolski nuncij, so nas duhovno bogatile.

Praznovanje pa smo začeli 30. avgusta z devetdnevno, posvečeno Mariji. V vsaki vasi naše župnije je družina, ki je bila pripravljena sprejeti Marijin kip za en dan, povabila sosedo in prijatelje k molitvi in češčenju – in tako je Marija romala po celi župniji.

V petek, 6. septembra, smo imeli koncert domačih glasbenikov. Nastopili so obetavni mladi instrumentalisti: orgle – Jernej Kirbiš, Urban Ferlinc; violina – Manja Jelčič, Katarina Kulovec, Matevž Kulovec; kornet – Tilen Mitrovič; pozavna – Nik in Tea Doberšek; klavir – Anamarije Hraš; flavta – Anamarija Renčelj; klarinet – Anže Plesnik Zupanc; ansambel – Filip, Neža, Lena Gračner, Jakob Kršljin – Stojič; solo pevka – Petra Crnjac; pevski zbori: mešani pevski zbor DU Slivnica, mešani cerkveni pevski zbor Dobrovec, župnijski pevski zbor Slivnica in pritrkovalca Mirko Brglez in Danilo Lubej. Koncert je zelo dobro uspel, saj smo prisluhnil različnim glasbenim zvrstem, instrumentom in pevcem. Številni poslušalci so nastopajoče nagradili z mogočnim aplavzom.

V soboto, 7. septembra, je pater Sergej Plaviš, duhovnik iz Ukrajine, predstavil versko ter družbeno življenje v Ukrajini, s poudarkom na Marijinem češčenju. V državi se prepleta več religij: pravoslavna, rimskokatoliška, grkokatoliška, protestantska, židovska, islam in še mnogo različnih verskih skupnosti. Med njimi vladata strpnost in razumevanje. Katoličanov je le pet odstotkov. Mariji je posvečenih več cerkva in jo kot Kristusovo Mater – Bogorodico – častijo z vsem spoštovanjem tudi verniki ostalih krščanskih cerkva in verskih skupnosti. Spoznali smo tudi blišč in bedo Odese, saj so bili diapozitivi zgovoren prikaz življenja bogatašev in revežev – brezdomcev v lastni državi.

Nedelja – vrhunec našega praznovanja. Slovesno sveto mašo je ob somaševanju našega g. župnika Jožeta Šömna daroval celjski opat g. Marjan Jezernik, pel je domači pevski zbor. V bogatem duhovnem nagovoru nam je pridigar osvetlil veličastvo Marije, posrednice pri Bogu, h kateri se v svojih stiskah zatekajo verniki vsega sveta.

Po maši so se številni prisotni družili na dvorišču ob kozarčku vina in dobrotah pridnih gospodinj, pokramljali s prijatelji in se veselili lepih dobitkov srečelova, ki ga je pripravila Župnijska karitas.

Številnih dogodkov septembra se je udeležilo mnogo krajanov in vsak je našel nekaj zase, bodisi na duhovnem ali družbenem področju. Sodelovanje krajevne skupnosti in župnije je zgledno, skupaj delamo, skupaj praznujemo in se veselimo, saj smo farani in krajanji isti ljudje naše skupnosti, naše domovine Slovenije.

➡ Milena Crnjac

Trubarjev knjižni dan

Sejem knjig na Pohorski tržnici popestrili z branjem pravljic pod krošnjami dreves

Prelep jesenski dan je na tržnico privabil množico ljudi. Ob običajni ponudbi smo tokrat obeležili še dan reformacije, ki smo ga poimenovali Trubarjev knjižni dan. Na stojnici so si obiskovalci lahko ogledali knjigi Abecednik in Katekizem ter izvedeli kar nekaj zanimivosti o življenju Primoža Trubarja. Kot popestritev za najmlajše smo pripravili branje pravljice pod krošnjami dreves. Ker pa smo vsi v duši še vedno otroci, so se poslušanju pridružili tudi starejši in varovanci zavoda VDC Polž, ki so naši novi sovaščani.

Na stojnici, kjer je bilo možno knjige podariti, zamenjati ali pa samo prelistati, je svoje lastnike zamenjalo dosti knjig. Najhitreje so svoje lastnike zamenjale otroške slikanice in nekaj starih knjig iz obdobja pred vojno. Knjige, ki so ostale brez

lastnikov, bomo naložili na knjižne police, ki smo jih namestili v čakalnici Zdravstvenega doma Adolfa Drolca v enoti Hoče in Slivnica ter na občini.

Projekt smo poimenovali Beri me, ko čakaš ..., z njim želimo vzpodbuditi ljudi v čakalnici, da čas, ko se čaka na storitev, porabi koristno. Čakanje na katero koli storitev nam lahko mine hitreje, če se zaposlimo z branjem knjige in nam čas čakanja skrajša. Čakajoči si lahko knjigo vzame, jo prelista ali prebere ter jo vrne nazaj na polico.

Naj bo knjiga vaša prijateljica, naj vam krajša zimske večere, stopite z njo v svet domišljije in neznanega.

← Patricija Klinc

Za sožitje med generacijami

V dveh dneh so prostovoljke društev upokojencev na osnovni šoli izpeljale kar 25 delavnic

Večgeneracijski center Vegec je z veseljem sprejel povabilo osnovne šole (OŠ) Hoče in učiteljice Mateje Prešern k sodelovanju ob tednu otroka. Ko smo se začeli pogovarjati o projektu, so bile naše ideje zelo skromne, a iz dneva so se širile in kmalu dobile končno podobo. Dogovorili smo se za izvedbo delavnic, vezanih na ročne spretnosti, hkrati pa smo se zavedali, da gre tudi za povezovanje s širšo lokalno skupnostjo oziroma kako pomembno je vzpostaviti in okrepiti stik mlajših s starejšimi občani iz raznih društev v občini ter z njimi aktivno preživeti čas, izmenjati znanja in spretnosti. Delavnice smo razvijali v smeri spoštovanja in spodbujanja pozitivnih medsebojnih odnosov ter ohranjanja povezanosti in sožitja med generacijami.

Dva ponedeljka v oktobru smo se torej prostovoljke Društva upokojencev (DU) Rogoza in Slivnica odpravile v OŠ Hoče in Reko. Prav vsaka izmed nas je imela svojo nalogo oziroma zadolžitev, na katero smo se dobro pripravile, saj smo se zavedale, da so otroci zelo zahtevni slušatelji. Pričakalo nas je 11 skupin, prostovoljk pa je bilo nekoliko več, saj so nekatere delavnice zahtevale več pomoči.

Od prvega do petega razreda smo otroke učile šivanja gumbkov, nastali so obrabi z očmi nosom in usti, tisti najbolj spretni so jim naredili tudi lase, iz krep papirja so učenci izdelovali cvetje, iz kamenčkov pa so nastajale figurice in slike. Najstarejši pa

so pletli košaro in izdelovali verižice iz odpadnega papirja. Ker domišljija ne pozna meja, so bili takšni tudi njihovi izdelki, vsak je pripovedoval svojo zgodbo.

Ko smo zaključile s 25 delavnicami v dveh šolskih dneh, v katerih je sodelovalo okrog 350 otrok, smo bile na svoje delo zelo ponosne. Druženje, ustvarjanje in izmenjava znanj med generacijami je bilo prav posebno doživetje, za katerega verjamem, da ga bomo še kdaj ponovili.

← Patricija Klinc

Jurij na belem konju

Sredi Hoč nas pozdravlja obnovljena trikotna kapelica

Kadar pišem o kakšnem dogodku, sem seveda vesela, da bralci vsebino vsaj preletite. Nekateri pa berejo zelo temeljito in tudi opazijo kakšno pomanjkljivost. Z veseljem sprejemem vsako pripombo, saj tako vem, da vas stvari zanimajo.

Ko sem pisala v zadnji številki Utrinkov o obnovi trikotne kapelice, nisem vedela, da jo je v povojnih letih poslikal **akademski slikar Rudolf Kotnik**, takrat še študent. Na to me je najprej opozorila ga. Štefka Primec – hvala za to vzpodbudo in informacijo. Pogovorila sem se s Kotnikovo ženo Cvetko in njegovim svakom Marjanom Frangežem: oba sta mi potrdila, da je na pobudo Hinka Ortana iz Zg. Hoč (pri katerem se je Rudi najprej učil) mladi Rudi Kotnik poslikal (obnovil) vse hoške kapelice. Najbolj ostaja vsem v spominu njegova slika kmeta na žitnem polju, ki je bila na kapelici med štirimi lipami proti železniški postaji, na novo je poslikal kapelico na križišču za Razvanje in Pohorski dvor, prav tako tudi to trikotno kapelico na Stari cesti. Nihče od domačih se natančneje ne spomni motivov, toda dejstvo je, da so tudi v tem času poskrbeli za obnovo. Prof. Kotnik se je kot mlad lotil tudi freske na stropu cerkve sv. Jurija v Hočah. Zaradi puščanja strehe se je luščila slika sv. Neže in potrebna je bila obnove. Ta freska je še danes kot nova.

Ker nam je ostala v Hočah le ena sama kapela, je prav, da smo ponovno poskrbeli za njeno novo preobleko. Najprej je bilo treba odstraniti omet in poskrbeti za sanacijo; sredi poletja je to delo opravil mojster Franjo Tolič. **Metka Beber iz Razvanja**, ki pou-

čuje likovni pouk pri Sveti Trojici v Slov. goricah, pa je v začetku oktobra zaključila s poslikavo. Proti Pohorju in po Stari cesti je obrnjen sveti Jurij na belem konjiču, pod njegovimi nogami pa se zvija premagani zmaj. Še otepa z repom in divje kaže svoje zobe, toda Jurij in konj ga ne spustita iz svojega pogleda. Tudi zlo, ki ga simbolizira zmaj, je trdovratno – z njim se je treba ves čas boriti ... Prav lep detajl na tej sliki je podoba naše farne cerkve sv. Jurija, ki je tako zlahka prepoznavna.

V tretji niši, ki je obrnjena proč od ceste, pa je motiv križanja v trenutku Jezusove smrti. Nima še sklonjene glave in tudi rane na prsih, ki so mu jih kasneje prebodli. Križ v podobi črke T je gotovo najpristnejši, prav tako tnalno, na katerega sta oprti obe nogi. Pogost motiv je tudi lobanja pod križem, ki nas spominja na našo minljivost, tudi na minljivost človeške veličine, ki jo kaže Jeruzalem v ozadju. Pod križem pa najdete tudi podpis umetnice, ki svoj čas in talent darovala tudi za obnovo tega znamenja. Hvala v imenu vseh, ki nam ta kulturna, sakralna dediščina veliko pomeni.

Le stopite kdaj peš do te kapele in si jo ogledite. Mogoče bi si kdo želel modernejšo poslikavo, toda sama Metka se je držala ljudske tradicije, poiskala je med starimi predlogami, ki so bile vernikom vedno blizu.

← Majda Strašek Januš

Mariborska koč 75 let pozneje

Letošnja obletnica uničenja nemške postojanke sovпада s 40. obletnico obstoja Krajevne skupnosti Reka-Pohorje

Letošnjega septembra je minilo 75 let, ko je bila na tem delu Pohorja med 2. svetovno vojno uničena nemška postojanka in to področje je postalo svobodno. Krajevna skupnost (KS) Reka-Pohorje obeležuje te dogodke s svojim krajevnim praznikom in v to praznovanje se je tudi letos vključila občinska organizacija Združenje borcev (ZB) za vrednote NOB Hoče-Slivnica. Slovesnost je potekala 8. septembra pri Mariborski koči, kjer je predsednik te organizacije Boris Demšič v svojem govoru dejal: »40. obletnica obstoja KS Reka-Pohorje sovпада s 75. obletnico pomembnih dogodkov, ki so v tistih letih 2. svetovne vojne v mesecu septembru 1944 odvijali tukaj na Pohorju.

Veseli in ponosen sem, da smo se pred štiridesetimi leti soglasno odločili, da bo 3. september trajno obeleževal dogodka, ki so se zgodili na tem delu Pohorja – kot praznik KS.«

Pred 75. leti, v noči na 3. september 1944, sta Tomšičeva in Šerčerjeva brigada začeli obkoljevati Mariborsko koč, v kateri je bila nastanjena močna nemška postojanka. Očitno je sovražnik hitro zaznal dogajanje in se iz postojanke nemudoma in hitro umaknil, tako da ni prišlo do direktnega spopada. Postojanko so partizani zavzeli brez žrtev na obeh straneh. Tako je bila zavzeta in uničena še zadnja sovražnikova postojanka na tem delu Pohorja. To območje je zato od takrat dalje veljalo za osvobodjeno ozemlje. Ne smemo pa pozabiti na nasilja in zločine, katere je sovražnik izvajal v naši neposredni bližini: streljanje talcev v Čreti, v Framu in Rogozi, požig Planice, zločin na Jugovi domačiji. To dokazuje, da je ta naš celotni prostor močno okusil nasilje okupatorja.

Izpostaviti velja še eno pogumno dejanje Šerčerjeve brigade, ki sovпада v te septembrske dogodke leta 1944. Takoj po zavzetju Mariborske koč se je Šerčerjeva brigada umaknila v smeri Ožbolt. Tam so na železniški progi Maribor-Dravograd osvobodili iz nemškega ujetništva čez 100 ujetih zavezniških vojakov, ki so jih

kasneje varno pripeljali v zavezniško bazo v italijanskem Bariju. Med njimi je bil tudi Ralph Curthes iz Avstralije, ki je leta 1985 v Ožbaltu odkril spomenik borcem Šerčerjeve brigade in ob tem dejal: »Neskončno sem hvaležen slovenskim partizanom za vse. Ponosen sem, da vas poznam, da poznam pripadnike slovenskega naroda, majhnega po številu, a velikega po dejanjih. Čuvajte tovarštvo in prijateljstvo kot najvišjo vrednoto. Za osvežitev spomina in za tiste, ki se tega ne zavedajo, nočejo vedeti ali hočejo potvarjati zgodovinska dejstva, naj povem, da je v času 2. svetovne vojne na območju Štajerske, pa tudi drugod po Sloveniji, potekal močan odpor proti okupatorju pod vodstvom OF.« Nikakor pa ni šlo za državljansko vojno, kar poskušajo prikazovati tisti, ki so stopili na stran okupatorja in skušajo sebe danes opravičevati zgolj iz svojih političnih interesov. Na ta način spodbujajo sovraštvo, netijo nemir in nas skušajo razdvajati. Ta boj je bil boj za ohranitev ozemlja in boj proti izničenju slovenskega naroda. Okupator je uničeval vse, kar je bilo slovensko: knjige, slovenske šole; zapiral, ubijal in izseljeval slovenski narod v taborišča. Izvajala se je tudi prisilna mobilizacija v okupatorjevo vojsko, kamor so fante in moške običajno pošiljali v prve vojne črte – vemo, zakaj.

Slovenski narod je bil postavljen pred dejstvo – smrt ali upor. Takrat so izbrali upor. Mnogi so žrtvovali svoja življenja za svobodo. Cena za svobodo, ki jo uživamo danes, je bila velika in je bila ponovno na preizkušnji leta 1991.

Zato spoštujemo partizanski boj in bodimo nanj ponosni in bodimo ponosni na pripadnike Teritorialne obrambe iz leta 1991 ter ohranjamo vrednote, ki so nam jih zapustili, tudi za bodoče rodove.

➡ Boris Demšič
📺 Simona Šifrar

Razstava posvečena rodbini Glaser

V okviru razstave je v Kulturnem domu Hoče potekal domoznanski pomenek o Karolu Glaserju in Janku Glazerju

V okviru prireditve Domoznanski pomenki in ob občinskem prazniku je bila v sredi septembra v Kulturnem domu v Hočah otvoritev razstave Karol Glaser – Janko Glazer. Razstavo je pripravila Mariborska knjižnica – Knjižnica Hoče in Knjižnica Ruše – v sodelovanju z Občino Hoče-Slivnica in Občino Ruše. Rodbina Glaser oziroma Glazer premore kar nekaj pomembnih posameznikov. Izstopajoča sta gotovo literarni zgodovinar Karol Glaser (1845–1913), predstavnik njene hoške veje, ki se je posvečal zlasti indijsko-iranski filologiji, ter njegov ruški sorodnik, pesnik, literarni zgodovinar in bibliotekar Janko Glazer (1893–1975).

Ob prijetnem druženju so bile predstavljene življenjske zgodbe obeh pomembnih mož. O znameniti rodbini so se pogovarjali dr. Vlasta Stavbar, Mitja Čander in Vili Rezman, svoje videnje obeh pa je prispeval tudi gost Tone Partljič.

➡ Simona Ornik

Za skupno Pohorje

Na srečanju občin, ki si delijo Pohorje, z idejo o povezovanju in sodelovanju na področju trajnostnega razvoja turizma in gospodarstva

Konec septembra je na Bellevueju potekalo srečanje občin, ki si delijo Pohorje. Tako so se na pobudo mariborskega župana Saše Arsenoviča zbrali župani in predstavniki Mestne občine Maribor, Ruše, Lovrenc na Pohorju, Ribnica na Pohorju, Hoče-Slivnica, Rače-Fram, Slovenska Bistrica, Zreče, Vitanje, Mislinja, Slovenj Gradec, Dravograd, Vuzenica, Podvelka in Radlje, pridružile pa so se tudi razne razvojne agencije, Zavod za turizem Maribor-Pohorje ter podjetje Marprom v vlogi upravljalca žičnic na Mariborskem Pohorju.

Na prvem tovrstnem srečanju so vsi zbrani pozdravili idejo povezovanja in sodelovanja na področju trajnostnega razvoja turizma in gospodarstva, kajti le s skupnimi močmi lahko najbolj izkoristimo potencial, ki ga Pohorje ponuja, hkrati pa ga ohranijo za prihodnje rodove. Trenutno na Pohorju obstaja veliko ponudnikov, tako gostinskih kot nastanitvenih, veliko je možnosti za aktivnosti, sproščanje in zabavo. Vsa ta ponudba pa je nepovezana in kot taka ne prispeva dovolj k razvoju celotne destinacije.

K povezovanju za skupni nastop na Pohorju se je pridružila tudi Mariborska razvojna agencija, ki bo imela funkcijo strateškega in izvedbenega vodje projekta.

Razprava je tekla tudi o nujnosti sprejetja Zakona o Pohorju, ki bi uredil pogoje za nadaljnji razvoj ter pospešil povezanost celotne destinacije. Veliko je namreč primerov, ko so s podobnimi zakoni v drugih slovenskih regijah uspeli premakniti razvoj v pravo smer, zaščititi določeno območje, urediti infrastrukturo in še kaj. Zakon o Planici, na primer, je prinesel 50 milijonov evrov, s katerimi so lahko posodobili infrastrukturo in zgradili Nordijski center.

Sestanka se je udeležil tudi župan Občine Hoče-Slivnica dr. Marko Soršak, ki je svoje razmišljanje o ideji združevanja opisal tako: „Ideja je odlična in nujno potrebna, če želimo Pohorje kakovostno

in dolgoročno razvijati v smeri naravnega ekosistema, ki nudi ogromno priložnosti za trajnostni razvoj, odlično preživljanje prostega časa poleti in pozimi ter razvoj turizma 365 dni na leto v tem delu Slovenije. Da imamo občine velik interes po povezovanju in konkretnih akcijah na območju Pohorja, smo štiri vključene občine – Maribor, Hoče-Slivnica, Slovenska Bistrica in Ruše – potrdile s takojšnjo podporo projektu Pohorska kulinarčna transversala in zemljevid tega dela Pohorja, ki sta v prenovljeni obliki začela pred letošnjim poletjem. Vse štiri občine smo projekt brez večjih zadržkov sofinancirale v enakih deležih. Takrat smo se tudi dogovorili, da Maribor čim prej skliče vseh 22 občin, ki mejijo na Pohorje, in začne intenzivno voditi postopke za sistemsko ureditev sodelovanja na celotnem območju Pohorja. Prav tako v sodelovanju občine pristopimo k uvedbi poletne avtobusne linije, ki približa Pohorje pohodnikom in kolesarjem. Ocenjujemo, da gremo zaenkrat v pravo smer, in upamo, da čim prej pridemo do konkretnih rezultatov sodelovanja, tokrat na območju vseh obpohorskih občin.“ Dodaja še, da je predvsem pomembno, da vsi vidimo isti cilj, da igramo na "isti gol", torej kot ekipa, pa čeprav ne bo vedno priložnost enaka za vse.

Skupaj z županom je bila na sestanku na Pohorju tudi svetnica in predsednica odbora za gospodarske dejavnosti in turizem dr. Martina Rauter. Meni, da danes na področju turizma samo povezovanje lahko prinese rezultate, kot si jih želimo, sploh na Pohorju, ki je razdeljeno med 22 občin. Verjame in upa, da se besede čim prej spremenijo v konkretna dejanja in bomo po vzoru podobnih projektov pri nas in v tujini, npr. Skupnost Julijskih Alp (med drugimi območje Bohinja, Bleda, Bovca, Kranjske Gore), že prihodnje leto lahko govorili o novih uspešnih in atraktivnih zgodbah na območju celotnega Pohorja.

➡ Žan Krivec

Gasilec o(ne)mogočena pot do objekta

Oktober tudi letos ostaja »gasilski mesec«, letošnja tema je bila požarna varnost v večstanovanjskih objektih

Oktober je že desetletja »gasilski mesec«, je mesec požarne varnosti. V tem času gasilci še posebej intenzivno delujemo preventivno. Letošnja tema je požarna varnost v večstanovanjskih objektih. V naši občini nimamo veliko visokih objektov oziroma velikih večstanovanjskih objektov.

Pri teh je še posebej pomembna požarna preventiva. Pred objekti so narisane manipulacijske površine za gasilce. Le-te morajo biti vedno proste, tudi dovozi do objektov. Še kako je namreč pomembno, da lahko pridemo do gorečega objekta. Prav tako morajo biti nadzemni hidranti dostopni, na podzemnih hidrantih je prepovedano parkiranje. V tujini je samoumevno (beri kultura naroda), da se slednje upošteva. Pri nas smo še daleč od tega. Kar pogledate pred kakšen trgovski center. Parkirati je potrebno dobesedno pred vrata ...

Načrt evakuacije in izveliček požarnega reda morata viseti na vidnih mestih. Služijo uporabnikom in gasilcem. Stanovalci morajo biti seznanjeni z požarnimi izhodi in evakuacijskimi potmi. Pod preventivo spadajo redni pregledi ročnih gasilnih aparatov, hidrantov in dimovodnih naprav.

V tem mesecu smo v okviru gasilskega poveljstva imeli gasilsko vajo na Osnovni šoli (OŠ) Dušana Flisa Hoče, podružnični šoli v Reki in OŠ Franca Lešnika Vuka Slivnica. V slednji je vajo izvedlo samo domače Prostovoljno gasilsko društvo (PGD) Hotinja vas. V Hočah pa smo PGD Bohova, PGD Hoče in PGD Hotinja vas ob gasilski vaji pomagali pri vaji evakuacije. PGD Bohova je še sodelovalo na vaji evakuacije v vrtcu Rogoza. Evakuacija je varno gibanje oseb na varno mesto ob požaru ali drugi nesreči. Poteka po evakuacijski poti, ki je označena z znaki, ki kažejo smer evakuacije do zbirnega mesta. Ali ste pomislili, kako lahko predmeti na evakuacijski poti in slabša vidljivost zaradi dima ali izpada elektrike vplivajo na vašo evakuacijo? Poskrbite, da bodo evakuacijske poti vedno proste in prehodne.

Občinsko vajo je letos organiziralo PGD Bohova, in sicer na objekt Vegec v Rogozi. Domača društva in kolegi iz Razvanja smo prikazali notranje napade in iskanje ponesrečencev. Vajo si je ogledalo kar nekaj krajanov Rogoze in podžupanja Andreja Kavaš.

Društva so tudi v oktobru organizirala dan odprtih vrat, kjer se je prikazala gasilska tehnika, vozila in prikaz gašenja z gasilniki. Poletni meseci so minili dokaj mirno. Ponovno smo prevozili kar

ogromno vode za bazene, več kot 900 kubičnih metrov. Vzpostavljeni sistem naročanja vode za bazene deluje in posledično so vodohrami bolj polni. Današnji bazeni so namreč že večji kot marsikateri vodohram. Je pa v izgradnji povezovalni cevovod Lilek-Mikuž, ki bo omogočal polnjenje vode vodohrama tudi iz drugega vira.

Bodoči plan izgradnje vodovoda na Pohorju pri Železničarju bo pa omogočal polnjenje naših vozil iz hidrantov. Čez poletje smo pregledali hidrante po rajonu. Podatke izmerjenih tlakov in opombe smo vpisali v aplikacijo. Z njo ima Mariborski vodovod pregled nad stanjem omrežja. Letos praznuje Gasilska zveza Maribor 70 let. Ob tej priložnosti smo imeli veliko gasilsko vajo pri Europarku in proslavo v Narodnem domu v Mariboru.

Od pomladi do jeseni nas letos ujme niso posebej prizadele. V našem rajonu imamo novo gasilsko enoto, in sicer Industrijsko gasilsko društvo Magna. Postali so tudi člani našega gasilskega poveljstva.

V okviru GPO smo imeli vajo »gašenje notranjih požarov« na gasilskem poligonu v Bohovi. Poligon je že dobil končni videz, saj sta kontejnerja prebarvana in »všečna«. Pod vodstvom inštruktorjev in ob prisotnosti poveljnika GZ MB smo trenirali gašenje. Pravilno delo z ročnikom je še kako pomembno.

➔ Boštjan Frangež

Za našo arheološko dediščino

Konec leta se zaključuje mednarodni projekt PaleoDiversiStyria

S koncem leta se zaključuje mednarodni projekt „Paleokrajina Štajerske in njena biodiverzitetna od prazgodovine do odkritja Novega sveta (PaleoDiversiStyria)“, ki je bil sofinanciran iz programa Interreg Slovenija-Avstrija 2014-20 in je potekal od oktobra 2016 dalje. Za arheološki del projekta sta odgovorna Univerzalni muzej Joanneum iz Gradca in Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, botanični del sta prevzela Botanična vrtova Univerze v Gradcu in Mariboru. Kot lokalni partnerji sodelujeta občini Großklein in Hoče-Slivnica, ki gradita svojo identiteto tudi na izredno bogati arheološki dediščini.

Podobne naravne danosti, kot so sestava tal, vreme in klimatski pogoji, že tisočletja oblikujejo razvoj poljedelstva v vzhodni Sloveniji in na južnem avstrijskem Štajerskem. Tamkaj živeči prebivalci so na tej osnovi razvili regionalne posebnosti v svoji prehrani in s tem, po načelu „Človek je, kar jè“ dali svojemu okolju unikatno družbeno in kulturno noto. To je bilo tudi izhodišče projekta, ki je združil najnovejša znanstvena spoznanja iz arheologije in arheobotanike s potrebami sodobnega turizma.

V prvem delu projekta so prevladovali znanstvene raziskave, ki so omogočile identifikacijo prvobitnih rastlinskih vrst, ki so krojile štajersko krajino v preteklih tisočletjih. Iskali smo odgovore na vprašanja, kako so se skozi tisočletja oblikovale in spreminjale naše prehranjevalne navade. Katere rastline že od nekdaj rastejo v naši regiji? Katere rastline in živali so značilne za posamezna obdobja v preteklosti? Katere rastline so v tem prostoru nove v posameznem obdobju in katere so bile izrinjene? Kakšna je bila prehrana in kakšno je bilo rokodelstvo naših prednikov? Raziskavam so sledila poskusna gojenja nekaterih pozabljenih rastlinskih vrst v Botaničnih vrtovih. Cilj je ponovna uvedba gojenja teh rastlinskih vrst z namenom, da bi v regiji lahko obiskovalkam in obiskovalcem ponudili unikatne turistične izdelke, ki gradijo svojo identiteto na bogati arheološki dediščini. V okviru projekta smo uspešno razvili več kot 20 pilotnih izdelkov in povabili k sodelovanju proizvajalce iz obeh strani meje.

Posebej za namen projekta in izdelkov, ki so tesno povezani z lokalno arheološko dediščino, smo razvili in zaščitili mednarodno znamko Heriterra s sloganom „Od narave k ljudem in nazaj“. Ime znamke Heriterra je kombinacija angleške besede „heritage“ oz. dediščina in latinskega izraza za zemljo („terra“). Heriterra ni le sinonim za kakovost in regionalnost, pač pa tudi za zgodovinsko

raznovrstnost, ki se je razvijala skozi tisočletja in se zrcali v naših prehrabnih, rokodelskih in turističnih izdelkih.

Izdelki pod to znamko so razviti s sodelovanjem različnih strokovnjakov in izpolnjujejo zahteve certificiranja, kot je uporaba ustreznih sestavin, navezava na določeno časovno obdobje (od prazgodovine do srednjega veka) in povezava z lokalno arheološko dediščino. Med izdelki najdete kamenodobno culico, keltsko pivo, rimskodobni sir, železnodobne skledice, bronastodobno laneno obleko itd. Nova znamka zajema izdelke iz različnih področij: hrana in pijača, kozmetika in velnes, rokodelski izdelki, kmetijstvo ter turistični dogodki. V kolikor proizvajate ali razvijate izdelke, ki so tesno povezani z arheološko dediščino, ste lepo vabljeni, da se pridružite HERITERRA-zgodbi!

Več o znamki lahko izveste na www.heriterra.eu in v informacijskih centrih v Botaničnem vrtu Univerze v Mariboru ter Hallštatskodobnem muzeju Großklein.

➔ dr. Marko Mele
➔ Domen Repa

Usmerjevalne table v območju Hoče-Slivnica: Projektni partner Občina Hoče-Slivnica želi na rezultate projekta PDS in novo ponudbo na območju občine in v njeni okolici opozoriti z dvema trajnima velikima usmerjevalnima tablama ob glavnih cestah in s posebno usmerjevalno opremo na sredini krožišča. Ob tem bo postavljena dodatna tabla pri glavni arheološki atrakciji v Hočah, ob kripti cerkve iz 10. stoletja z vzdanimi rimskimi kamni.

Mojstri medenih pijač in likerja

Obiskovalci prvega festivala šnopsa spoznavali in pokušali pravo pestrost žganih pijač, a manjkalo ni niti palačink

Prvi Festival šnopsa, ki je potekal sredi oktobra na tržnici pri Botaničnem vrtu Univerze v Mariboru, je nastal na pobudo Mirana Pregla, predsednika ČD Alojz Greif Hoče, ki je hkrati tudi predsednik regionalne sekcije izdelovalcev medenih pijač. Soorganizator dogodka je bila Občina Hoče-Slivnica.

Festival je pokazal, da so pridelovalci pod vnožjem Pohorja pravi mojstri predvsem medenih pijač in likerjev. Obiskovalci so lahko spoznavali in pokušali pravo pestrost žganih pijač: medeni liker, orehovec, vinski liker z zelišči, borovničev, viljamovko, medeni liker s čilijem, medeni liker z drenom, kutinovo žganje in druge. Predstavljali so se čebelarstvo Miran Pregl, čebelarstvo Cesar, čebelarstvo Vogrinc-Kirbiš, kmetija Vrecl in Zadruga za razvoj čebelarstva – skupina Slovenski med z zaščiteno geografsko označbo. Iz slednjega so bile narejene vse medene pijače na festivalu, najbolj posebna pa je bila penete medica – šampanjec iz medu, ki je izum prav mariborskih čebelarjev.

Obiskovalcem so brezplačno razdelili kar 12 litrov čaja s šnopsom in spekli iz mase dvajsetih litrov palačinke z medom in medenim likerjem, borovničevo marmelado ali čokolado. Zamudniki so ostali celo brez njih.

Brez dvoma je to festival z veliko potenciala, da postane tradicionalna prireditev, saj za naslednje leto napovedujejo tudi tekmovanje v ocenjevanju žganih pijač.

➡ Tanja Verhovnik
➡ Irena Muršec

Samo cestne ovire ne pomagajo

Štiri hitrostne ovire na Rogozi še v tem letu, ostale bodo postavljene v prihodnjem

Resda je omejitev hitrosti skozi naselje Rogoza 40 kilometrov na uro in drži, da občasno tudi vidimo policiste, ki merijo hitrost. A vsak voznik se mora sam zavedati lastne odgovornosti. Domačini že lep čas opozarjamo na divjanje po rogoških ulicah. Nekatere ceste so dovolj dolge, dovolj ravne in navidezno pregledne, da postanejo dirkališče za nemalo številnih objestnežev, ki jim je malo mar za varnost drugih udeležencev v prometu. Temu je potrebno narediti konec, smo se strinjali vsi, ki smo se v sredini oktobra zbrali na sestanku – člani Krajevne skupnosti Rogoza, župan dr. Marko Soršak, podžupanja Andreja Kavaš ter povabljeni prebivalci ulic, kjer je po odzivih krajanov največ divjanja. To sta Samova ulica ter Ulica ob ribniku.

Glede na razpoložljivi proračun so se lahko zagotovile finance

za štiri hitrostne ovire še v tem letu, ostale bodo postavljene v prihodnjem. Na sestanku smo skušali smiselno in pravično umestiti ovire na najbolj kritične lokacije, seveda z dovoljenjem vseh, ki so neposredni prebivalci posameznih lokacij bodočih ovir. Mnenja so bila različna, od oblike ovire, samega materiala, do mest postavitve. Vsem pa je bila skupna želja, da se prepreči prehitra vožnja skozi naselje in posledično poveča varnost vseh nas. Po koncu sestanka so bile znane dokončne lokacije hitrostnih ovir: 4 na Samovi ulici ter dodatni 2 na Ulici ob ribniku. Kljub vsem oviram in ukrepom pa je odgovornost tudi in predvsem na nas, voznikih, da se zavedamo svoje vloge v prometu in vozimo počasi!

➡ Žan Krivec

Rogožani bomo izbirali

Natečaj za najlepše okrašeno domače adventno okolje v Krajevni skupnosti Rogoza

V letošnjem adventnem času si želimo narediti naš kraj bolj prazničen. Zato vas vabimo, da se odzovete natečaju za najlepše okrašeno domače okolje. Ocenjevanje bo potekalo med 18. in 26. decembrom, ocenjevali bomo med tistimi, ki bodo svoje hiše, stanovanja in dvorišča opremili z adventnimi lučmi ter drugimi božičnimi okraski. Zmagovalca bomo razglasili v eni od naslednjih številkih Utrinkov.

➡ Žan Krivec

Z novim predsednikom svež veter

Teniški klub Hoče z izvolitvijo novega vodstva kluba podprl ambiciozne načrte

V Teniškem klubu (TK) Hoče so na zboru članov letošnjo pomlad z izvolitvijo novega vodstva kluba podprli ambiciozne načrte, ki jih je ekipa okrog novega predsednika Saša Koserja predstavila prisotnim.

TK Hoče – klub z več kot tridesetletno tradicijo – je bil med igralci tenisa vselej znan kot odlično organiziran klub, z enim boljše urejenih in pripravljenih igrišč v Sloveniji. Nova vodstvena garnitura zato stopa v velike čevlje, vendar pa je že po pol leta delovanja bilanca njihovega dela več kot pozitivna.

V zadnjem letu je število članov zraslo na skupaj skoraj 200. Klub, ki se ponaša s 6 peščenimi igrišči, je ohranil člansko ekipo, ki tekmuje v 2. slovenski ligi. Pod okriljem teniške šole in budnim očesom trenerja Boštjana Geiserja na tamkajšnjih igriščih vsak teden trenira skoraj 70 otrok.

Letos je klub premierno priredil tudi rekreativno teniško ligo, v kateri je nastopilo kar 48 igralcev. Na igriščih TK Hoče se je tako zvrstilo kar nekaj vrhunskih teniških dvobojev, med igralci pa so mimoidoči lahko opazili tudi nekatere bivše športnike in odlične rekreativne igralce tenisa, kot sta denimo nekdanji odlični nogometaš in reprezentant Amir Karič in vrhunski plavalec in olimpijec Blaž Medvešek.

Zaradi odličnega odziva so se v klubu odločili organizirati še zimsko rekreativno teniško ligo, v kateri lahko nastopa 32 igralcev. Odvijala se bo pod teniškim šotorom, ki so ga člani in prijatelji kluba postavili v delovni akciji sredi oktobra.

Sašo Koser, predsednik kluba: »Izzivi, ki so pred nami, so vse prej kot majhni. Po več kot tridesetih letih delovanja kluba se je nujno potrebno spoprijeti z obnovo klubskega objekta, zamenjati pa bo potrebno tudi povsem dotrajani teniški balon. Z ekipo smo se zato poleg rednega izvajanja vzdrževalnih in obnovitvenih del za nemoteno delovanje kluba, ki jih v največji meri izvajamo volontersko, najprej lotili aktivnosti in ukrepov za zagotovitev organizacijske in finančne stabilnosti kluba. Prvi bilančni rezultati kažejo, da smo pri tem sicer zelo uspešni – ob tem velika zahvala vsem sponzorjem, vendar sta obnova objekta in nakup novega teniškega balona finančno tako zelo naporna projekta, da bomo tukaj v veliko meri odvisni od maksimalne podpore vseh pristojnih občinskih organov, zato bo povezovanje z le-timi tudi ena izmed naših prioritarnih nalog.«

Vsi krajanje Občine Hoče-Slivnica ste tako vladno vabljeni bodisi k igranju na naših teniških igriščih bodisi k oddihu ob kavi v prenovljenem gostinskem lokalu in vrtu.

K sodelovanju vabimo mlajšo upokojenko ali študentko za občasno pomoč v gostinskem lokalu TK Hoče. Za podrobne informacije pokličite 041 623 592.

➡ Uroš Blažič

S težavami, a po začrtani poti

Hoški odbojkarji se še četrto leto zapored enakovredno merijo s prvoligaši

Veliko sprememb je doživel moški odbojarski klub Hoče po lanski, lahko bi dejali, neuspešni sezoni. Vodstvo kluba je močno zavihalo rokave, da je prevetrilo svoje vrste na domala vseh področjih. Ker se vsi zavedamo (čeprav si to večina le stežka prizna), da je ogledalo kluba članska ekipa, s(m)o v svoje vrste zvabili novega trenerja. Jurij Čopi je priznani odbojarski strokovnjak, ki ga brez pretiravanja lahko ocenimo kot enega najboljših slovenskih trenerjev, predvsem za delo z mladimi, se še razvijajočimi igralci. Prva ekipa je pod taktirko Jurija Čopija, njegova pomočnika sta v letošnji sezoni Miran Merkuš in Angelina Ajnihar, hitro pljunila v roke, trdo trenirala in po prvih tekmah uspešno zajadrila v novo odbojarsko sezono.

Da brez večjih težav ni šlo, pove Jurij Čopi. Že v pripravljalnem obdobju je ostal brez dveh igralcev, na katera je polagal velike upe. Najprej se je poškodoval kapetan Timotej Franc. Močno vneta ahilova tetiva, ga je oddaljila z odbojkarjih igrišč. Po besedah priznanega fizioterapevta Robija Stebleta je imel centralni bloker obilico sreče, da je vneta tetiva sploh zdržala napore z začetka sezone in ni počila. Tako ga je čakala samo rehabilitacija vnetja, medtem ko bi pretrganje tetive pomenilo konec sezone, še preden seje sploh začela.

Naslednji udarec je bila poškodba srbskega sprejemalca Miomirja Crnjanskega. Le malo je manjkalo in bi izkušeni odbojkar moral sestiti na avtobus in se vrniti v rodno Srbijo. Njegova poškodba štiriglave mišice tik nad kolenom je kazala, da bo naslednje mesece preživel zunaj odbojarskih igrišč. Toda enotedenske terapije v Novi Gorici so obrodile sadove, tako da se je Crnjanski še pravočasno vrnil pomagat ekipi. A šesttedenska odsotnost z igrišč je pustila posledice, tako pri skočnosti kot pri lovljenju forme, tako da najboljše predstave Miomirja Crnjanskega lahko šele pričakujemo v naslednjih tednih.

Tretja vrzel, ki jo je moral zapolniti Jurij Čopi, je bil izpad drugega sprejemalca Tilna Pušnika. Ta je občutil bolečine v predelu križa, nekaj tekem moral spremljati s klopi, a se je na zadnjem derbiju z vodilnim moštvom ligaškega tekmovanja Mariborom, uspešno vrnil v začetno šesterko. Še dobro, da se je ekipi pridružila kopicica mladih igralcev, ki so lahko zapolnili luknje, nastale zaradi

poškodb. Timoteja Franca je zamenjal komaj 18-letni Filip Leva. Odsotnost Crnjanskega je izkoristil vsega leto dni starejši Urban Kolman, medtem ko je vrzel na igrišču ob poškodbi Pušnika zapolnil komaj polnoletni Tilen Založnik iz Zgornje Ložnice pri Slovenski Bistrici.

Po sredini prvega dela ligaškega tekmovanja pa članski ekipi Hoč navkljub vsem težavam kaže spodbudno. Trenutno zasedajo šesto mesto, uvrstili pa so se tudi v nadaljevanje tekmovanja v slovenskem pokalu.

A to ni edina novost v klubu, ki jo je vodstvo načrtovano naredilo pred letošnjo sezono. Ker je kazalo, da bo odbojka v sosednjem Framu povsem ugasnila, sta se kluba dogovorila za neke vrste sodelovanje na dolgi rok. Tako se mladi hoški igralci skupaj z njihovimi vrstniki kalijo v Framu, kjer igrajo v tretji slovenski ligi. Sodelovanja pa ni samo v članski konkurenci, ampak tudi v mlajših kategorijah. In da na mladih svet stoji, se zavedajo tudi v hoškem odbojarskem velikanu, zaradi česar so okrepili strokovni kader. Mladince in kadete vodi nekdanji podajalec v prvoligaški konkurenci Nejc Zidar, starejše dečke nekdanji libero hoške ekipe Domen Repa. Pri mali odbojki je mesto trenerja obdržal Boštjan Koren, pri mini odbojki pa Loredana Cristea.

← Matej Savec

Bo Radizel gostil dirko svetovnega formata?

Vodilni možje AMD Orehova vas si prizadevajo ponovno organizirati dirko svetovnega prvenstva v motokrosu za prikolničarje

Vodilni možje v AMD Orehova vas so ponovno zavihali rokave in se podali v boj za organizacijo dirke svetovnega prvenstva v motokrosu za prikolničarje. Nazadnje si je bilo moč ogledati takšno dirko pri nas leta 1993. V začetku novembra so se udeležili sestanka organizatorjev dirk v Ženevi, kjer so bila dorečena vsa pravila in zahteve ter sestavljen koledar dirk za prihodnje leto. Dirka bo velik finančni zalogaj, saj bo potrebno postoriti še kar nekaj stvari na poligonu, kot je bilo zapisano ob kontroli predstavnika Mednarodne motokrosistične organizacije (FIM) na dan dirke pokalnega in rekreativnega prvenstva Slovenije v začetku septembra. Ob pomoči podjetnikov, tako lokalnih kot širšega področja Slovenije, nam bo prav gotovo uspelo izpeljati projekt.

← Bojan Geiser

Dež idealno namočil progo

Dirka motokrosistov za pokalno prvenstvo Slovenije v Orehovi vasi minila brez hujših padcev

Druga dirka za pokalno in rekreativno prvenstvo Slovenije v motokrosu se je v Orehovi vasi odvijala v soboto, 7. septembra. V noči iz petka na soboto je ves čas deževalo in tako dobro pripravljeno progo prav idealno namočilo. Žal niso nastopili vozniki kategorij 50 in 65 kubičnih centimetrov, saj je bila zanje proga premeška, z ogromno blata.

Treninški so dopoldne potekali še na dokaj »mastnem« terenu, vendar sta kasneje bili obe vožnji že na idealni podlagi. Skupno se je v vseh sedmih kategorijah na štartu pojavilo 69 voznikov,

ob slovenskih voznikih še vozniki iz sosednje Hrvaške in Avstrije. Prireditelj je minila brez dežja, ob oblačnem vremenu. Organizatorji so bili posebej veseli dejstva, da ni bilo potrebnega niti enega posredovanja medicinske ekipe. Na prizorišče je prišlo tudi kar nekaj navijačev. Vzporedno z dirko je potekala še razstava ob 110-letnici AMZS.

← Bojan Geiser

Skoki in vožnje po enem kolesu

Tekma off roada tokrat na atraktivni progi v Radizelu

Pozdravni govor in odprtje tekme v off roadu sredi septembra je z dobrodošlico vsem tekmovalcem in gledalcem izrekel župan Občine Hoče-Slivnica dr. Marko Soršak. Obtronki Radizela, kjer poteka moto poligon za motokrosiste, je Jeep Club Pohorje popestril s terenskimi vozili. Tekma v težkih razmerah na progi je že v pripravljalnem ogrevalnem krogu pokazala, da bo potrebno vložiti veliko znanja in uporabiti vse izkušnje, ki jih voznik premore. Tudi vozilo lahko poleti po zraku in nadaljuje pot, saj so grbine na progi precej visoke, kar je zanimivo za tekmovalce, predvsem pa za gledalce.

Mlajši udeleženci med gledalci, ki so bili ob progi, so kar nekajkrat zajeli zrak, saj so vozila poletela in peljala samo po enem kolesu in potem naprej. Skozi celotno prireditelj so z nami bili predstavniki Slovenske vojske, ki je dodatno popestrilo dogajanje, saj si je bilo moč ogledati kar nekaj orožja, kar je pritegnilo marsikoga. Orožja ne moreš videti kar tako in dodatna je bila še razlaga, za kaj se uporablja določeno orožje in oprema.

Po končani prireditvi je župan podelil pokale in čestitke za dosežene rezultate. Jeep club Pohorje se zahvaljuje vsem, ki ste pripomogli k dobro izpeljani prireditvi. Se vidimo na prihodnji prireditvi.

← Konrad Vrhovšek

Od prvega do četrtega mesta

Pregled sezone Motokros akademije Saše Kragelja

Letošnjo sezono smo zaključili in pohvalimo se lahko z dobrimi rezultati naših tekmovalcev: Alen Gajser, Leo Gajser, Tilen Demšič in Sašo Kragelj. Glede na to, da mlajši člani športnega društva Motokros akademija Sašo Kragelj tekmujejo šele drugo sezono, so dosegli dobre rezultate. Izpolnile so se ambiciozne napovedi in naše želje, ki smo jih imeli ob začetku sezone. Naš domačin 14-letni Tilen Demšič, ki tekmuje v kategoriji 85 ccm, je dosegel skupno 3. mesto na dirkah državnega prvenstva.

Komaj 15-letni Alen Gajser, ki prav tako tekmuje v kategoriji 85 ccm, je kljub poškodbi na samem začetku sezone dobro odpeljal preostali del sezone in na dirkah pokalnega prvenstva dosegel skupno 2. mesto. Naš najmlajši 7-letni član Leo Gajser, ki tekmuje v kategoriji 50 ccm, je dosegel skupno 4. mesto.

Sašo Kragelj je v kategoriji veterani 40+ dosegel prvo mesto na dirkah državnega prvenstva in suvereno pometel s konkurenco. Fantom čestitamo in želimo čim več športnih uspehov tudi v prihajajoči sezoni, predvsem brez poškodb in v našem stilu: »Vozi z glavo za zabavo.«

Prav tako smo z jesenskim piknikom in druženjem uradno zaključili sezono, za vse ostale motokrosistične navdušence, ki skozi vse leto obiskujejo naš poligon. Kljub jesenskem času bomo nadaljevali s treningi na prostem, vse dokler nam bo vreme dopuščalo. V mrzlih dneh se naše aktivnosti selijo v telovadnico Saša Kraglja, kjer se bodo izvajali kondicijski treningi.

← Sašo Kragelj

Najmočnejše je bilo moč preizkusiti

Člani AMD Pohorje na praznovanju 110. obletnice AMZS na Vranskem

Za članice in člane ter prijatelje je Avto-moto društvo (AMD) Pohorje organiziralo avtobusni prevoz v Center varne vožnje (CVV) na Vransko. Zbralo se nas je lepo število. Ob vstopu na avtobus je vsak udeleženec prejel malico in majico napisom AMZS 110 let in AMD Pohorje. Prijetna družba je prisluhnila napovedniku, kaj se bo dogajalo. Predsednik AMZS Anton Breznik nas je na Vranskem prisrčno pozdravil in izrazil zadovoljstvo za obisk ob častitljivem dogodku. Ob predavanjih o poznavanju najnovejše avtomobilske industrije je bilo to moč tudi preizkusiti. Vožnje z električnimi kolesi, skiroji, predvsem pa avtomobili z zmogljivostjo preko 300 KW, ko se je adrenalin povzdignil v višave. Testna proga, ki omogoča prikaz vožnje v različnih vremenskih pogojih, je bila zelo obiskana. Tudi nova SUV-vozila so popeljala marsikoga na posebno doživetje, skratka – za vsakega nekaj. Ob obilici hrane in osvežilne pijače je čas prehitro minil. Na velikem odru so zaigrali tudi Samotarji, slikanje in aplavz je bil neizbežen. Povratek domov s čudovitimi doživetji, spoznanji in novimi prijatelji smo še utrdili pri fontani v Žalcu. Naše druženje pa je še posebej lepo popestrila skupina žensk.

← Konrad Vrhovšek

Jugova domačija je bila varno zatočišče

Spomin na dan pred 75 leti, ko je zaradi izdaje v goreči hiši v Rančah umrlo pet partizanov

V spomin na tragične dogodke, ki so se zgodili 22. septembra 1944 med drugo 2. svetovno vojno v Rančah, na Jugovi domačiji, je bila tudi letos svečanost, ki sovpada s praznikom Krajevne skupnosti (KS) Slivnica in Fram. Letos so organizacijo proslave pripravili KS Slivnica, Društvo upokojencev (DU) Slivnica, krajevni odbor (KO) Zveze borcev (ZB) Občine Hoče-Slivnica. Domačini pa so tvorno sodelovali. Zbrala se je velika množica ljudi.

Najprej smo se poklonili slovenski himni, ki so jo občutno zapeli pevci mešanega pevskega zbora (MePZ) DU Slivnica. Po pozdravnem nagovoru predsednice KO ZB Fram Zdenke Čretnik je sledil program prireditve, katero je povezoval Peter Kovaček.

V programu so poleg omenjenih pevcev sodelovali še otroci OŠ FLV Slivnica. Zaigrali in zapeli pa so še Samotarji s svojim nastopom. Slavnostni govornik pa je bil predsednik KO ZB Občine Hoče-Slivnica Boris Demšič, ki je v uvodu še posebej pozdravil Štefko Pristovnik in njeno sestro ter Marijo Veronik – Šifrar, ki so še edine žive priče tega tragičnega dogodka. V nagovoru je Boris Demšič dejal: »Ponovno se nas je veliko zbralo na tej spominski svečanosti. Na ta način dokazujemo, da smo in bomo nadaljevali z ohranjanjem spomina na te težke dni, ki jih je preživljal slovenski narod pod fašistično okupacijo tudi tukaj v Rančah med NOB.« Za celoten del Framskega Pohorja, skupaj z ravninskim predelom je veljalo, da so se prebivalci aktivno vključevali v osvobodilno fronto (OF) in tesno sodelovali s partizani. Kljub temu da je bila v Framu močna nemška orožniška postojanka, ki je bila s strani partizanov 23. julija 1944 uničena. V Rančah, na Pristovnikovi domačiji – po domače, pri Jugovih, sta živela oče Franc z ženo Nežo s številno šestčlansko družino, na poti pa je bil še en otrok. Hiša je bila skrita ob robu gozda in je bila dolga leta varno zatočišče partizanov. Tu so se križale tudi partizanske poti: kurirjev S TV 13, obveščevalcev, mobilizacijskih skupin, zaščite in oskrbe ter lokacija za aktiviste mariborskega okraja OF.

To je veljalo vse do tragičnega dogodka 22. septembra 1944. Prav je, da osvetlimo ta dan z izpovedjo Marije Šifrar – Veronik, ki je bila zapisana po njenih spomnih in je dokumentirana v knjižnici v Framu.

Marija Šifrar je pripovedovala tako: »Bil je lep jesenski dan na prehodu iz poletja v jesen. Pasla sem krave na domačem travniku v Čreti. Iz Hoč sta prihitali obveščevalki Marica Čokl in Ela Kovač. Sporočili sta, da se je v Hoče pri Sani pripeljala močna nemška enota, katero je v smeri Polane usmerjal Karel Kladnik, ki je bil začasno vodja mariborskega okrožja OF – pod partizanskim imenom Uroš. Moja mama je takoj posumila, da gre za izdajo na

Jugovi domačiji in da so partizani v nevarnosti. Med njimi je bil tudi moj brat Janko. To zlo slutnjo o izdaji je povezovala s tem, da se je tega dne okoli poldneva pri nas oglasil Karel Kladnik – Uroš in se pozanimal za pot do Jugovih.

S sestro Lojzko sva se kar hitro in bosí odpravili k Jugovim, da bi jih opozorili na pretečo nevarnost. Žal sva prišli prepozno.«

»Tako po vstopu v hišo so se Nemci oglasili z glasnim kričanjem, da smo obkoljeni. Ob poskusu preboja iz hiše sta bila ustreljena partizana Janko Veronik in Ambrož Kovačič ter Hinko Domadenik. Nemci so zažgali hišo, v njej so zgoreli Franc Pristavnik, Slavica Iskra in Franc Kager. Ostale domače, mamó Nežo z otroki so izgnali, mene, sestro Lojziko, Danila Verdela in Stanka Polajžerja pa so postavili pred gorečo hišo, da bi nas postrelili. V zadnjem hipu je prišlo povelje, naj nas ne ustrelijo. Odpeljali so nas v mariborski zapor. Tu pa je že druga zgodba,« je zgodbo sklenila Marija Šifrar – Veronik.

Tragedija na Jugovi domačiji pa je bila uvod za vse druge tragedije, ki so sledile:

- 24. septembra 1944 je gorela Planica,
- 23. oktobra je sta goreli Cestnikova in Nacekova domačija,
- 9. novembra 1944 je gorelo pri Rajšpu,
- 2. decembra 1944 je gorela Šternova domačija,
- 10. marca 1945 je gorela Kosova domačija,
- 15. marca 1945 je gorela Meklanova domačija v Morju,
- 16. marca 1945 so Nemci požgali Šetorovo viničarijo v Morju.

Vsa ta gnusna dejanja pa dokazujejo, kako trdno je bil odločen okupator, da zlomi osvobodilno gibanje in uniči zavedne Slovence. Slovenski narod je kljub velikim žrtvam izbojeval svobodo in tako pristal na strani zmagovalcev. Brez tega zgodovinskega dejstva ne bi bilo tudi današnje samostojne Slovenije, katero smo izborili leta 1991. Dobro bi bilo, da odstranimo vse ovire in dostojanstveno odpravimo vse nepravilnosti, ki nas ovirajo v naših medsebojnih odnosih in hromijo naš razvoj.

Ob koncu proslave je vse navzoče še pozdravil in nagovoril še župan Občine Rače-Fram Branko Ledinek. Tudi on je poudaril pomen NOB, dotaknil se je tudi razmer v naši družbi s pozivom k večjemu spoštovanju in sodelovanju.

Po končanem kulturnem programu sta delegaciji iz obeh občin položili venec k spomeniku žrtvam na Jugovi domačiji. Sledil je še družabni del srečanja. Vaška skupnost Ranče je dobro in vzorno poskrbela tudi za ta del našega srečanja.

← Boris Demšič → Simona Šifrar

Obeležili dan suverenosti

Spomnili so se noči na 26. oktober 1991, ko je v Kopru zadnji vojak jugoslovanske armade zapustil slovensko ozemlje

V počastitev državnega praznika – dneva suverenosti, ki se praznuje 25. oktobra, smo se v izvršnem odboru krajevne organizacije (KO) Združenja borcev (ZB) za vrednote NOB Občine Hoče-Slivnica skupaj s KO ZB NOB Fram odločili, da letos prvič za obe občini organiziramo in počastimo ta praznik. Koncert v počastitev tega praznika je bil 18. oktobra v dvorani KD Hoče, ki je bila nabito polna. V zanimivi uvodni predstavitvi so sodelovali Ida, Hedvika in Boris.

»Državni praznik 25. oktober je uvedla slovenska vlada leta 2015 na pobudo Zveze veteranov vojne za Slovenijo, Zveze slovenskih časnikov in veteranskega društva Sever. Dan suverenosti je praznik v Sloveniji, s katerim obeležujemo enega ključnih dogodkov v procesu osamosvojitve Slovenije. To je dan, ko je po osamosvojitveni vojni zadnji vojak takratne Jugoslovanske armade zapustil slovensko ozemlje. To se je zgodilo v noči s 25. na 26. oktober 1991 v Luki Koper. Tako je postala Slovenija resnično samostojna, suverena država, kar pomeni, da ima svoje zaokroženo ozemlje, svojo vojsko, prebivalstvo, narod in vlado. Je neodvisna od drugih držav in organizacij ter sodeluje z drugimi suverenimi državami. Postali smo resnični gospodarji na svoji zemlji in danes se moramo vprašati, ali to dovolj spoštujemo,« je v svojem nagovoru dejal Boris Demšič, predsednik KO ZB za vrednote NOB občine Hoče-Slivnica.

Sledil je bogat kulturni program, v katerem so nastopili Frajhajmska godba, MePZ KUD Hoče, Ljudski pevci in godci Samotarji in osrednja gostja koncerta, Marjetka Popovski s svojo skupino

glasbenikov, pevcev in recitatorjev iz Izole.

Publika je bila navdušena nad koncertom in vsak nastop smo nagradili z aplavzom. Ker so vsi pevci peli pesmi in napeve, ki so nam vsem blizu (peli so domoljubne, borbene in partizanske pesmi), smo prisotni v dvorani ves čas s petjem spremljali nastopajoče. Koncert je trajal dobri dve uri in pol. V zadnjem delu koncerta je Marjetka Popovski še enkrat povabila vse nastopajoče na oder in vsi skupaj so zapeli še nekaj pesmi.

Ob koncu programa smo še veselo poklepetali z vsemi nastopajočimi. Tako smo na spoštljiv in dostojen način počastili državni praznik – dan suverenosti.

← Boris Demšič → Simona Šifrar

Tretjina jih nestrpno čaka ta dan

Srečanje starejših v Krajevni skupnosti Reka-Pohorje minilo v zahvalnem duhu

Leto hitro mine, vesela jesen je pisanih barv, narava se obarva v zlato rumeno, listje počasi zapušča svoja drevesa, njive, vrtovi so polni plodov, vse se pripravlja na dolgo zimo. Kot radi rečemo, je tudi jesen našega življenja takšna, obarvana z vsemi barvami, lepotami, pa tudi žalostjo, boleznijo in še kaj pride vmes. Pa vendarle nas to ne odvrne, da ne bi vsaj enkrat na leto polepšali dneva našim krajanom in krajanom ter jih povabili na kosilo, na veselo druženje.

Na srečanje starejših smo v Krajevni skupnosti Reka-Pohorje poslali 255 vabil. Mnogo jih ne more priti, ker jim zdravje ne dopušča, nekateri pa ne gredo iz takšnega ali drugačnega razloga nikamor, jih pa je ena tretjina takih, ki pridejo vedno in komaj čakajo, da bo spet ta dan.

Kar nekaj lepih misli mi je ostalo v spominu ob sprejemu pri vratih: »Hvala, da nas niste pozabili. Res sem vesela, da se tako trudite za nas.« »Letos sem prvič, sem rekla, če sem dobila vabilo, pa grem in ni mi žal.« Starejši par z vrha Pohorja, ki se nam vedno pridruži, pa je dodal: »Zdenka, super ste naredili, pa zadnjič na Mariborski koči je bilo tak fajn.«

Kaj češ lepšega v zahvalo in vzpodbudo za delo vnaprej kot to, da vidiš te zadovoljne in srečne obraze. Res ni treba veliko in zdi se mi prav, da se veliko daje (in se bo dalo) ne samo za starejšo generacijo, za vse generacije, potrebno nas je povezovati in mladino že v šoli povabiti medse (kar nam zelo uspeva), med krajanom, med ljudi, da bodo ostali med nami in nadaljevali naše delo. Župan in ravnatelj šole sta v nagovoru pohvalila skrb in delo tako KS, šole, društev in seveda krajanov za uspešno sodelovanje v kraju, kar se kaže v dobrih obiskih na vseh naših prireditvah, srečanjih, kot je tudi to srečanje starejših občanov.

To naše srečanje je pravo medgeneracijsko srečanje: bile so tudi aktivistke KORK Reka-Pohorje in učenci podružnične šole. Jani, Zoja in Rene so na svojih glasbilih pripravili lep glasbeni kulturni program. Skupina Samotarji je zapela nekaj lepih pesmi. Seveda pa niso pozabili na kratek skeč, katerega hudomušna vsebina je nasmejala celo dvorano. V kuhinji gostilne Kobalej Gajser so pripravili dobro hrano, za lep večer in dobro vzdušje je poskrbel muzikant Marko in kar nekaj plesalcev se je znašlo na plesišču. O, koliko dobre volje premorejo naši krajan, kako se znajo veseliti in zavrteti. Ko pa je ura za počitek in je treba spat, se poslovijo: »Hvala, vse je bilo super, drugo leto se spet vidimo, pa lahko noč!« Praznovanja je konec in rečem lahko samo: »Bravo, uspelo nam je.« Zahvaljujoč vsakemu posebej za delo, prisotnost, trenutek, ki ste ga delili z nami.

← Zdenka Trinko

Lovci zakonsko zavezani k odstrelu

Samo na področju Lovske družine Hoče morajo na leto odstreliti 100 srnjadi, 10 jelenov, med 20 in 40 prašičev, sicer jim grozi tudi do 10 tisoč evrov kazni

Lovci Lovske družine Hoče smo pri opravljanju svojega dela in poslanstva aktivni skozi vse leto. Sedaj ko se je narava obarvala v jesenske barve in ko kasneje, upajmo, zapade še sneg, pa se za nas začne najaktivnejši del lovskega leta – individualni in predvsem skupni lovi na visoko divjad in roparice.

Pomemben del gospodarjenja s populacijami divjadi je regulacija številčnosti le-te z odstrelom. Nekoč je za regulacijo številčnosti različnih živalskih vrst poskrbela narava sama. Če se je neka vrsta preveč namnožila, je pričelo primanjkovati hrane, populacija je bila oslabiljena, pojavile so se bolezni, plenilci so lažje prihajali do plena in stalež divjadi je upadel – preživeli so samo najmočnejši in najbolj prilagojeni osebki. Tako je bilo nekoč ...

Dandanes pa je vpliv človeka v naravi in na naravo tako močan, da ti naravni mehanizmi niso več stoodstotno zadostni. Človek z urbanizacijo in intenzivnim kmetijstvom močno posega v življenje divjadi. S pretiranim turizmom, pohodništvom, nekontroliranim nabiralništvom in vožnjo z motornimi kolesi in motornimi sanmi v naravnem okolju ter s »kvazi« varovanjem narave vseh povprek, omejuje njen življenjski prostor, ji povzroča velik stres in jo sili v spreminjanje stoletja starih navad in vzorcev obnašanja. Bolj prilagodljive vrste se pretirano množijo, spet druge so ogrožene in skoraj izginjajo, naravna regulacija šepa, ravnovesje je porušeno. Pri gibanju in iskanju hrane na zmanjšanem življenjskem arealu in ob pretirani številčnosti pa prostoživeča divjad začne povzročati škodo predvsem na kmetijskih površinah (koruza, pšenica, travinje), kar najbolj občutijo kmetje, ki od teh pridelkov živijo. Tudi škoda zaradi lupljenja debel in objedanja mladja v gozdovih mlajših razvojnih faz so velike. Pa tudi na domačih vrtovih se najde posmukana solata, koleraba ali vrtnica.

Interes države kot lastnice divjadi in na splošno družbe je in mora biti, da imamo v naravnem okolju številčno in spolno uravnotežene populacije različnih vrst divjadi. V lovišču LD Hoče so te vrste predvsem: srnjad, jelenjad, divji prašič, lisica, jazbec, kuna ...

Za uresničevanje tega interesa (cilja) država – v njenem imenu Zavod za gozdove Slovenije – na podlagi Zakona o divjadi in lovstvu izdeluje letne in desetletne lovskegojitvene načrte. V njih na podlagi zbiranja različnih podatkov, monitoringa divjadi, ocenjevanja povzročenih škod po divjadi in drugih parametrov, med drugim predpisuje višino in spolno strukturo letnega odstrela posamezne vrste divjadi. LD Hoče oz. njeni člani smo kot upravljavci lovišča, ki obsega cca 4.200 hektarjev površin, zakonsko zavezani k izvršitvi tega odstrela. Za primer, številka pri srnjadi presega 100 osebkov, pri jelenjadi preko 10, pri prašičih

se giblje odvisno od leta med 20 in 40 osebki, pri lisici preko 40 ... V primeru, da tega odstrela ne izvršimo oz. dosežemo, nam sledijo sankcije – kazni, kjer pa se številke gibljejo od nekaj tisoč pa vse do nekaj 10.000 – evrov, namreč!

Poleg tega smo kot upravljavec lovišča – koncesionar – dolžni povrniti škodo ali vsaj del škode, ki jo je povzročila divjad na njivi ali travniku, in tudi tu številka hitro zaide v par tisoč evrov ali več na leto.

Zatorej se lovci trudimo z odstrelom doseči s strani države zadane naloge. Pri tem si poleg individualnega lova pomagamo tudi s skupnimi lovi, kjer se nas zbere večje število in je tudi možnost za uspeh večja. Skupni lovi potekajo na območju našega lovišča predvsem ob nedeljah dopoldan v mesecu novembru in decembru, območje lova pa je označeno z opozorilnimi tablami. Upam, da vam je ta članek zopet nekoliko približal dejavnost in predvsem naloge in obveznosti nas lovcev. Vas prepričal, da lov ni le stihijsko streljanje divjadi, ampak je resna dejavnost, ki jo lovci izvajamo načrtno, načrtovano in odgovorno.

Na koncu kot vselej velja poziv: pridružite se nam in sodelujte z nami pri opravljanju našega poslanstva, oziroma nam omogočite, da ga pošteno in korektno opravimo.

← Matjaž Vrecl → iz arhiva društva

Nastali iz peščice entuziastov

Tudi Turistično društvo Hotinja vas razvilo svoj prapor

Zadnje septembrsko soboto je Turistično društvo (TD) Hotinja vas na svečani proslavi razvilo prapor. Najprej so Pohorski rogisti zaigrali pozdravno pesem – fanfare. Predsednica TD Franja Bračko je pozdravila povabljenе goste, obiskovalce in člane društva in se zahvalila donatorjem za trakove, zlate in srebrne žebličke. Potem je mikrofona predala v roke moderatorju Matjažu Šešku, ki je vodil prireditve. Najprej je povedal zgodovino društva, ki letos praznuje 20-letnico obstoja in se je razvilo iz peščice entuziastov, ki so po uspešno izpeljani pustni povorki ustanovili Turistično društvo Hotinja vas.

Prvi predsednik društva je bil Marjan Mauko, sledili so Feliks Majerič, Igor Skodič – dobili so prve prostore v starem Kulturnem domu, Janko Bračko in Cveto Meglič. Sedaj vodi društvo Franja Bračko. V času, ko je predsednica Franja Bračko, je društvo dobilo nove prostore v novem Kulturnem centru. Pripravljajo prireditve na medobčinski ravni, kot je »Pustna povorka«, ki je tekmovalnega značaja, in »Srečanje ljudskih pevcev in godcev«, ki igrajo povečini ljudsko glasbo. Organizirali so tudi občinsko martinovanje, ki je bilo na vaški gmajni v Hotinji vasi, kjer so društva iz naše občine tudi kuhala brezplačne jedi na žlico.

Pripravljajo pa tudi blagoslov velikonočnih jedi, iskanje pisank za otroke, pohod okoli Krajevne skupnosti (KS) Orehova-Hotinja vas v okviru krajevnega praznika v maju in prihod božička, ki ga vsako leto organizira Občina Hoče-Slivnica v veselem decembru. Društvo je prenovilo tudi kapelico v Hotinji vasi, ki jo je načela vlaga, in obnovilo tudi freske zunaj in znotraj kapelice. Društvo se udeleži mnogih prireditev, ki jih organizira Občina Hoče-Slivnica, društva v občini in izven nje. Zelo aktivni sta kuharska sekcija in sekcija za skupinsko pustno masko, kjer sodelujejo bolj ali manj vsi člani društva.

Po tem kratkem nagovoru je Matjaž Šeško napovedal nastop otroškega pevskega zbora OŠ Slivnica, ki je pod vodstvom zborovodkinje Mire Prel zapel dve pesmici.

Nato je poklical na oder predsednico društva Franjo Bračko, župana Marka Soršaka in predsednika Štajerske turistične zveze (ŠTZ) Janeza Ribiča. Za dolgoletno zavzeto sodelovanje, skrb in prizadevnost pri izvajanju društvenih aktivnosti so dobili društvena priznanja, ki jih je podelil župan Marko Soršak: Nina Solero, Janez Štern in Zinka Gomilšek. Predsednik ŠTZ Janez Ribič pa je podelil bronasta priznanja ŠTZ Slavici Hecl, Zoranu Španingerju in Cveto Megliču za dolgoletno nesebično pomoč pri razvoju društva.

Po podelitvi priznanj sta imela kratek nagovor župan Občine Hoče-Slivnica Marko Soršak in predsednik ŠTZ Janez Ribič. Sledil je nastop Ljudskih godcev Žlahta bend, članov društva, ki so zaigrali dve ljudski pesmi.

Sledilo je svečano razvitje prapora, po slovesnosti je nastopil mešani pevski zbor KUD Rače, ki je zapel dve pesmi. Sledil je nastop Kontra kvarteta Vesna Čobal – violina, Daniel Marinič – harmonika, Branko Smrtnik – kontrabas, Domen Marin – klarinet, Petar Marić – kitara. Skupina izvaja tradicionalno klezmer glasbo. Klezmer je veseljaška godba aškenaških Judov iz jugovzhodne Evrope, temeljne značilnosti te glasbe pa so živahnost, melodičnost, čutnost in nebrzdano veselje, kar so občutili tudi obiskovalci, ki jih je Kontra kvartet zabaval še po uradnem delu ob prigrizku in druženju.

Vsem donatorjem se TD Hotinja vas prisrčno zahvaljuje za donacije ob razvitju prapora.

➡ Olga Knap ☑ Tone Embreuš

Za pomoči potrebo družino

Dobrodelni turnir v igranju taroka bo v petek, 6. decembra, v piceriji Anja v Zgornjih Hočah

Društvo za družabne igre Pagat Hoče-Slivnica je tudi v letu 2019 zelo aktivno. Skozi vse leto, vsak četrtek in nedeljo, poteka igranje taroka v prostorih picerije Anja v Zgornjih Hočah. Vsak tretji četrtek v mesecu pa se igra posamezni krog celoletne društvene lige. Le-ta se sedaj, ko smo na koledarju že obrnili mesec november, hitro približuje koncu. Trenutna razvrstitev, z minimalnimi razlikami med vodilnimi, obeta napet zaključek tekmovanja.

V septembru je društvo – tako kot že zadnjih nekaj let – v okviru občinskega praznika organiziralo Odprto prvenstvo Občine Hoče-Slivnica v igranju taroka. Udeležilo se ga je lepo število tekmovalcev, ki jih je pred začetkom igranja pozdravil župan g. Marko Soršak. Na koncu so se najboljše odrezali: Rudolf Pučko – TRR Rogatec, Dušan Banko – TRR Rogatec, Anton Merkuš – Pagat Hoče-Slivnica.

Hitro se približuje mesec december, ki je za večino ljudi prav poseben mesec. To je mesec zaključkov in pregledov najrazličnejših celoletnih dejavnosti, mesec, ko pridejo dobri možje z darili, mesec, ko sočloveku pogosteje kot sicer namenimo lepo besedo in mu zaželimo vse dobro. V tem »decembrskem« duhu bo tudi naše društvo Pagat organiziralo dobrodelni turnir v igranju taroka.

Turnir bo potekal v petek, 6. 12. 2019 ob 17. uri v prostorih picerije Anja v Zgornjih Hočah.

Celotni izkupiček od prijavnin in od prostovoljnih prispevkov je namensko (nakup hrane, oblačil, šolskih potrebščin) namenjen družini, ki je potrebna pomoči!

Naj vas na tem mestu že sedaj povabim: pridite in preživite lep popoldan ob igranju taroka v prijetni družbi. In ko boste odhajali domov, vas bo prešinila misel: »Res je bilo lepo – pa še hkrati sem pomagal(a) nekemu polepšati decembrske praznike!!« Vabljeni!

➡ Gizela Vrecl Gajšek

Švedom predstavili bogato dediščino

Pestra jesen v Kulturno-umetniškem društvu Milke Zorec

Topli dnevi se počasi poslavljajo in z njimi dopustniške radosti. Z jesensko meglo se v društvene prostore in dvorane vrača aktivno in ustvarjalno družabno dogajanje. Konec avgusta smo gostili slovenske rojake iz Švedske in jim predstavili našo bogato kulturno dediščino.

V prvi polovici meseca septembra – drugo nedeljo, se folklorna skupina KUD Milke Zorec že vrsto let udeležuje zelo obiskane in medijsko odmevne mednarodne povorke narodnih noš v Kamniku. To leto smo zaradi slabega vremena in odpovedi prireditve, kljub pripravam, žal ostali brez prijaznih pozdravov obiskovalcev. Veliko lepše in prav vroče vreme pa smo ujeli na gostovanju, prav tako mednarodni povorki in plesu po glavnih ulicah Lipnice na prireditvi Zahvalni dan, v nedeljo, 13. oktobra. Zaplesali in predstavili smo se v narodnih nošah iz različnih pokrajin in časovnih obdobj.

V mesecu oktobru je v Račah in Pesnici v okviru njihovih abonmajev gostovala naša dramska skupina z Linhartovo igro »Županova Micka«. Igralci so bili navdušeni nad udeležbo in pohvalami gledalcev, kar kaže, da ljudje vendarle vedno bolj prepoznajo

vrednote naše amaterske kulturne dediščine. Obisk prireditev je največja vzpodbuda za na daljše delo.

V okviru občinskega praznika Občine Hoče-Slivnica je v Hočah dne 25. septembra potekala Revija pevskih zborov, na kateri je nastopila tudi Klapa Lent.

➡ Upravni odbor KUD Milke Zorec

Dva koncerta

V veselem decembru, v petek, 13. decembra 2019, v Kulturnem centru Hotinja vas pripravljamo koncert Klapa Lent, da vas s pesmijo popeljemo na toplo morje. Ura koncerta bo objavljena v posebnem občinskem napovedniku prireditev za mesec december. Že v novembru, v soboto, 30. 11. 2019, ob 18. uri pa bomo peli in plesali na ljudske viže. Folklorna skupina prireja mednarodni folklorni koncert z gosti iz Cankove in sosedi iz Hrvaške.

Sreča, da lahko prepevajo in se družijo

Peta revija pevskih zborov Občine Hoče-Slivnica se je zgodila ob rekordnem številu pevcev in pevk, saj se jih je zbralo kar 244

Letošnja tradicionalna, 5. revija pevskih zborov in pevskih skupin Občine Hoče-Slivnica, je bila nekaj posebnega. Na revijo se je prijavilo rekordno število nastopajočih. Prijavilo se je trinajst zborov in skupin ter skupaj kar 244 pevk in pevcev. Organizatorji Kulturno-umetniškega društva Hoče smo se spraševali, ali je to sreča. Seveda, je sreča, da so v naši mali občini ljudje, ki radi prepevajo, in da imamo kulturna društva, ki negujejo ljubezen do ubranega petja. Sreča je tudi, da pristojni na naši občini podpirajo projekt in aktivno sodelujejo pri organizaciji.

Sredi tedna občinskega praznovanja so se nastopajoči in obiskovalci zbrali v dvorani Kulturnega doma v Hočah. Medtem ko so se nastopajoči – od najmlajših iz vrtcev, mladih iz osnovnih šol in starejših iz kulturnih društev – opevali in pripravljali za nastop, se je dvorana napolnila do zadnjega sedišča. Zbrali so se starši, babice in dedki, prijatelji nastopajočih in vsi, ki radi prisluhnejo ubranemu petju. V pričakovanju nastopa je bilo v zraku dvorane občutiti srečo.

Kaj je sreča, se je spraševala tudi moderatorka Urška Pliberšek. Za nekoga je košček čokolade s celimi lešniki, za nekoga skodelica čaja z mlekom in za drugega ptičje petje. Za pevce pa je sreča, da lahko prepevajo in se družijo v zborih. Prisotne v dvorani je nagovoril in pozdravil župan dr. Marko Soršak. O sreči na kulturnem področju pa je spregovoril predsednik Kulturno-umetniškega društva Hoče Aleš Meglič. Najbolj srečni pa so bili otroci iz vrtcev, ki so nastopili prvi.

Mali pevčki iz vrtca Hoče so za petje tako navdušeni, da vadijo že pred zajtrkom. Zborovodkinja Polonca Doberšek vaje popestri z zabavnimi ritmičnimi igrami in plesi. Zapeli so o Žogici in Palčku skakalčku. Na klavirju jih je spremljala Eva Brus.

Iz vrtca Rogoza je zborovodkinja Nikolina Lonc pripeljala zborček Sonček. Otroci pojejo ob vsaki priložnosti in na krajevnih prireditvah. Ob spremljavi kitare so prešerno zapeli: Kaj nam pa morejo? in pesmico Mlinček.

Otroci iz vrtca Slivnica so ob klavirski spremljavi Mire Prel prepevali o komarju, ki se je oženil, in kaj početi, če si slabe volje. Vodila jih je zborovodkinja Nastja Pregl.

Sledila je otroška skupina Jurčki iz Katoliškega društva dr. Antona Murka. Petnajst mladih pevcev vodita Viktorija Knez in Barbara Ozvatič. Pojejo pri nedeljskih svetih mašah in z veseljem sodelujejo na krajevnih prireditvah. Zapeli so veselo Nasmeh v očeh in Svetel plamen ob instrumentalni spremljavi Barbare in Jureta Ozvatiča in ob ritmu na kahon Aleša Pintariča.

Najmlajši pevci so s svojim nastopom razveselili prisotne in zarisali srečo na obraze staršev, babic in dedkov. Sreča v dvorani je bila popolna.

Program so nadaljevali učenci prvega in drugega razreda Osnovne šole Franca Lešnika Vuka iz Slivnice. Nastopajo na šolskih prireditvah in reviji otroških pevskih zborov. Ob klavirski spremljavi Mire Prel in z zborovodkinjo Jožico Korpar so se spraševali Kaj otroci delajo? in zapeli še ljudsko Tri race, tri pure tri bele gosi.

Iz osnovne šole Franca Lešnika Vuka iz Slivnice je nastopil še zbor učencev od 2. do 5. razreda pod vodstvom Mire Prel. Zelo so aktivni. V projektu Letni časi so sodelovali s skladateljem Miho Reichenbergom in v studiu RTV Maribor posneli 48 njegovih pesmi. Zapeli so pesmici Deček in sonce in Mali pošastko. Na klavirju jih je spremljala dr. Tina Bohak Adam.

Mladinski pevski zbor Osnovne šole Dušana Flisa Hoče je zapel pesmi Žitni klas in Glasba naj te objame. V preteklem šolskem letu so uspešno zastopali šolo na reviji pevskih zborov in skupaj z učenci osnovne šole Hoče in podružnice Reka-Pohorje pripravili koncert Pozdrav poletju. Zbor je vodila Maja Paulič.

Mladi pevci so prvi del revije srečno zaključili. Prisotni v dvorani so bili navdušeni in vsak zbor posebej nagradili z glasnim ploskanjem. Sreča je, da imamo v Hočah v vrtcih in šolah takšne pevce, ki bodo svojo pevsko pot gotovo nadaljevali v pevskih zborih in glasbenih skupinah v občinskih kulturnih društvih.

Revijo so nadaljevali odrasli zbori in skupine. Najprej je nastopila Klapa Lent, ki deluje v okviru Kulturno-umetniškega društva Milke Zorec iz Hotinje vasi. Zaigrali in zapeli so Maslina je neobrana in Oči boje lavande. Vodja skupine je Oliver Buček. Vsako leto organizirajo največji klapski festival v državi, Klape Slovenije. Pripravljajo tudi prvo avtorsko glasbo. Ob spremljavi kitare in mandoline so nas popeljali na morje. Prisotni v dvorani so bili navdušeni.

Nadaljevali so pevke in pevci mešanega cerkvenega zbora svetega Jurija iz Hoč, ki aktivno deluje že več kot 60 let. Zadnjih 18 let jih uspešno vodi profesorica Petra Kozar Bežan. Vsako nedeljo prepevajo pri svetih mašah in ob velikih cerkvenih praznikih. Sodelujejo tudi na občinskih prireditvah. Zapeli so Že pada mrak in dolino in Dajte mi zlatih strun.

Ljudski pevci in godci Samotarji delujejo kot sekcija Društva upokojencev Hoče. Veliko nastopajo tako doma kot v tujini. Zapeli in zaigrali so: Še vedno te vidim pred sabo in Polnočnica. Vodi jih Ida Hriberšek. S svojim nastopom so prinesli veliko veselja in smeha.

Svoj program pesmi Domov v slovenski kraj in Po zelenem travniku je pod vodstvom Ervina Šege zapel Mešani pevski zbor Društva upokojencev Slivnica. Veliko nastopajo na samostojnih koncertih in na gostovanjih.

O spominih na stare čase so prepevale Ljudske pevke Katoliškega društva dr. Antona Murka. Tokrat so se predstavile z ljudskima Popotnik in Kak lušno je na svet. S svojimi nastopi razveseljujejo staro in mlado. Vodi jih Bogomila Bah.

Ob koncu revije je zapel še mešani pevski zbor Kulturno-umetniškega društva Hoče. Za nastop je zborovodkinja Saša Aberšek Košar izbrala dve pesmi: Leži polje ravno in ljudsko Venci bejli. Zbor nastopa na vseh prireditvah v Hočah in okolici. Že vrsto let je sestava zbora nespremenjen, zato v svoje vrste vabijo nove pevce.

Občinstvo je zavzeto sledilo vsem nastopom in nastopajoče nagradilo z aplavzom. Župan dr. Marko Soršak je v imenu Občine Hoče-Slivnica vsem zborom in skupinam podelil zahvale za sodelovanje. Največja zahvala, da je revija uspela, gre pevkam in pevcem vseh starosti. Vsi zborovodje in vodje skupin so se ob koncu revije zbrali na odru. Tako se jim je občinstvo še enkrat zahvalilo za njihovo delo in trud, saj so prav zborovodje in vodje skupin s svojo strokovnostjo in delom s pevci gonilo razvoja ubranega petja v naši občini.

5. Revija pevskih zborov in glasbenih skupin Občine Hoče-Slivnica se je srečno iztekla. Po dobro izvedenih nastopih se je sreča skrivala tako v zadovoljstvu nastopajočih kot tudi v zadovoljnih obrazih občinstva. Po reviji smo se nastopajoči ob pogostitvi še družili, izmenjavali izkušnje in si obljubili, da se naslednje leto spet srečamo in nastopimo.

V sproščenem ozračju je bilo občutiti SREČO.

➡ Breda Germ
➡ Andreja Kavaš

Edina skupina za samopomoč v občini

Skupina za samopomoč Breza iz Slivnice praznuje zavidljivih 25 let

Minilo je že 25 let od ustanovitve skupine za samopomoč starejših v Slivnici. V Mariboru je takrat delovalo že nekaj skupin v domačem okolju in nekaj v domovih upokoencev. Vsekakor spadamo med prve organizirane skupine in verjetno smo edina skupina, ki se neprekinjeno sestaja že četrto stoletja.

Projekt skupin za samopomoč sta nam v patronažni službi zdravstvenega doma (ZD) Maribor v začetku devetdesetih let predstavili Mirjana Majhenič in Ema Krejač iz Centra za socialno delo (CSD) Maribor, ki sta skupaj s sodelavkami iz Doma Danice Vogrinec bili pobudnici za ustanavljanje skupin v domačem in domskem okolju na področju Maribora z okolico. S sodelavko Dragico Gabrijelčič sva se ob podpori patronažne službe, kjer sva bili zaposleni, udeležili celoletnega izobraževanja, ki ga je organiziralo Združenje za socialno gerontologijo in gerontagogiko v Sloveniji. Naši predavatelji so takrat bili Branka Knific in Tone Kladnik, socialna delavka, ki sta prva ustanovila skupine za samopomoč v Izoli, ter dr. Jože Ramovš kot supervizor. Ob zaključku izobraževanja je bila zaželena ustanovitev lastne skupine v svojem lokalnem okolju. Po odločitvi, da skupino ustanoviva, sem najino željo in projekt skupin predstavila Svetu Krajevne skupnosti (KS) Slivnica, ki je odobril uporabo prostora v popoldanskem času enkrat tedensko.

Namen ustanavljanja skupin je bil in seveda še je, lajšati težave v socialnih stikih starih ljudi, ko so izpostavljeni izgubi najbližjih, osamljenosti, pešanju zdravja, težji vključitvi v medgeneracijske odnose. Glavni cilj pa je izboljšati kakovost življenja v starosti, ustvarjanje pogojev za aktivno vključevanje v življenje ožje in širše skupnosti ter medgeneracijsko sodelovanje.

Voditelji skupin smo se v začetku povezovali v sekciji voditeljic, ki jo je vodila Mirjana Majhenič na Centru za socialno delo Maribor, kasneje je prevzela vlogo organizatorke zunanje lokalne mreže. Svojo lokalno mrežo so imeli tudi domovi upokoencev. Voditeljice lokalnih mrež so delovale v intervizijski skupini nacionalne organizacije Združenja za socialno gerontologijo in gerontagogiko Slovenije. Zaradi širjenja števila skupin v domovih in v lokalnem okolju je bilo v letu 1999 ustanovljeno Medgeneracijsko društvo za samopomoč Drava Maribor, ki je eno izmed društev v Sloveniji, povezanih v prej omenjenem združenju.

Vsi voditelji skupin in večina funkcionarjev v društvu delamo prostovoljno. Povrnjene dobimo potne stroške in del materialnih stroškov za delo v skupini. V skupine v Društvu Drava je bilo v preteklem letu vključenih 411 starejših in 85 voditeljev. Društvo ima zaposleno le eno delavko preko javnih del; organizira in delno financira srečanja, prireditve, izlet in medgeneracijski tabor za člane skupin ter potrebno izobraževanje voditeljev. Finančna sredstva delno pokrije iz dotacije Združenja za socialno gerontologijo in gerontagogiko Slovenije, delno pa iz dotacij občin. Tudi naša občina je program nekaj let podpirala z manjšo dotacijo, zadnja leta pa je bilo društvo neuspešno z vlogo. To nas žalosti, ker druge občine program podpirajo.

V skupini članice zbiramo simboličen mesečni prispevek, ki ga porabimo za cvetje ob rojstnem dnevu posameznice in za srečanje pred božično-novoletnimi prazniki ter za zaključek pred poletnimi počitnicami ali pa pokrijemo strošek za izlet. Pa še nekaj o naši skupini, ki se je spreminjala skozi vseh 25 let. Naše prvo srečanje je bilo 19. aprila 1994. Povabili sva 33 starejših žena. Vabilu se je odzvalo 22. V prvem letu se je število udeleženk srečanj gibalo med 18 do 22. Čez leta je število zaradi bolezni, smrti in odhodov v domsko varstvo začelo upadati, vendar je ob 10. obletnici bilo še vedno 14 članic. Ko je števil padlo pod 10, smo vedno sprejeli nove članice. Tako je v teh 25 letih obiskovalo skupino 34 krajanek. Smo kot družina, povezani v medsebojnih odnosih. Skupaj se veselimo, se podpiramo ob težavah in si tudi pomagamo. Skupina je pogovorna, na vsakem srečanju se pogovarjamo o določeni temi. Vsaka v pogovoru sodeluje, vsi jo poslušamo in spoštujemo njeno pripoved, mnenje ali prepričanje. Eno izmed pravil v skupini je zaupnost. Pred pogovorom malo telovadimo, na koncu srečanja pa voditeljici vsem izmeriva krvni pritisk. V skupini nas je zdaj 6 članic in dve voditeljici. V lanskem letu sta zaradi bolezni skupino zapustili zadnji dve članici, ki sta jo obiskovali od ustanovitve dalje. Skupina se sestaja tedensko, vsak četrtek od 15 do 16.30.

Tudi jaz sem voditeljica od ustanovitve dalje. Prva sovoditeljica Dragica Gabrijelčič je skupino zapustila po enem letu zaradi zamenjave delovnega mesta. Nato se nam je pridružila kot sovoditeljica Anita Gajšt in z nami ostala 15 let. Zdaj je z nami že deveto leto Darinka Pečovnik.

Da smo povezana skupina, nam dokazujejo vse te spremembe v skupini, ko smo medse sprejemale nove članice in nove voditeljice. Ob pogledu na prehojeno pot skupine lahko rečem, da nas vežejo mnogi lepi spomini, da nas naša srečanja vse bogatijo in nam vsem pomagajo tudi pri premagovanju osebnih stisk in težav. Zaključila bom z mislijo, ki sem jo ob zaključku usposabljanja in po že nekajmesečnem vodenju skupine zapisala v seminarski nalogi:

»Spoznala sem, da je skupina za samopomoč potrebna tudi na vasi, kjer so ljudje bolj povezani in se tudi sicer bolje poznajo, saj današnji čas spreminja življenjske navade in odnose med ljudmi. Ob spoznanju, da skupina tudi mene notranje bogati in mi daje občutek zadovoljstva, sem sklenila nadaljevati z načrtovanim delom. Skupina je pomemben člen v verigi socialno-zdravstvenih preventivnih programov in bogati kakovost življenja ljudi v lokalnem okolju.

Zahvaljujem se vsem povabljenim gostom, ki so z nami praznovali ta jubilej in tako dali priznanje našemu delu. Ponosni smo, da smo del velike mreže 500 skupin v Sloveniji.

← Irena Topovec

Danes deluje v Društvu Drava 53 skupin, 4 so v ustanavljanju, ena izmed njih tudi v Rogozi. V vseh 25-ih letih smo bili edina skupina za samopomoč v naši občini.

Plodne vezi

Ob odprtju razstave del likovne kolonije Svetovi čebel v Slivnici

Petindvajsetega maja letošnjega leta so na zelenih tratah pod krošnjami kostanjev in lip, pri domu Čebelarskega društva Slivnica udeleženci osme likovne kolonije Svetovi čebel ustvarjali nove umetnine. Osemnajst udeleženk in udeležencev je zaživelo v pravi roj ustvarjalcev in ustvarjalcev novih likovnih umetnin. Nekateri so sodelovali na vseh, mnogi pa na več dosevanih kolonijah. Med njimi in čebelarji slivniškega čebelarskega društva so se spletali prijazni in prijetni medsebojni odnosi. Svoje stvaritve so na ogled postavili na razstavi 23. septembra 2019, v okviru praznovanja krajevnega praznika KS Slivnica in v širšem okviru prireditve občinskega praznika Občine Hoče-Slivnica. Odprtja razstave se je udeležilo veliko število udeleženk in udeležencev, ki so skupaj z ustvarjalci razstavljenih likovnih del napolnili dvorano v Osnovni šoli Franca Lešnika Vuka v Slivnici. Udeležence in udeležence je pred odprtjem razstave nagovoril slikar Bogdan Čobal, nekdanji profesor slikanja in likovne teorija na Oddelku za slikarstvo na Pedagoški fakulteti Univerze v Mariboru. V nagovoru je poudaril veliko prizadevnost in delavnost Čebelarskega društva Slivnica, ki poleg čebelarskega dela organizira likovno kolonijo Svetovi čebel. Vse kolonije so dobro pripravili in sodelovali pri izvedbi. Udeležence in udeležence so vedno prijazno sprejeli, jih pogostili in razvili prijazne odnose, ki so se razvili v prava prijateljstva. Zato je sodelovanje v likovni koloniji prijetno in ga sklenejo z dragocenimi novimi likovnimi izdelki – umetninami.

Letošnja razstava je odsevala »osebne likovne poetike« izoblikovanih ustvarjalcev, je dejal Bogdan Čobal. Poudaril je, da razstavljeni dela predstavljajo »premično materialno kulturo prostora, v katerem so nastala, hkrati pa so široka baza likovne produkcije«. Po njegovem prepričanju so dela likovnih kolonij v Sloveniji »pomembna široka baza likovne kulture naše domovine, ki je v neprestanem kontaktu s široko bazo likovnosti naklonjenih ljudi«. Tako kolonije daleč izven državnih galerij »ohranjajo živo tkivo ustvarjanja in aktualizacije umetnosti med ljudmi«.

Letošnja razstava je odsevala »osebne likovne poetike« izoblikovanih ustvarjalcev, je dejal Bogdan Čobal. Poudaril je, da razstavljeni dela predstavljajo »premično materialno kulturo prostora, v katerem so nastala, hkrati pa so široka baza likovne produkcije«. Po njegovem prepričanju so dela likovnih kolonij v Sloveniji »pomembna široka baza likovne kulture naše domovine, ki je v neprestanem kontaktu s široko bazo likovnosti naklonjenih ljudi«. Tako kolonije daleč izven državnih galerij »ohranjajo živo tkivo ustvarjanja in aktualizacije umetnosti med ljudmi«.

V to spada tudi likovna kolonija Svetovi čebel Čebelarskega društva Slivnica.

S to kolonijo slivniško čebelarsko društvo širi svojo dejavnost na področje likovne kulture, ustvarjalci likovnih del pa s svojimi deli bogatijo našo kulturno in umetniško zakladnico. Vsem želimo veliko uspehov tudi v prihodnosti!

👉 📷 Martin Kramar

Tri druga mesta

Kegljači in »bombaši« uspešni na 3. Streharjevem memorialu v Brinju

Sredi letošnjega septembra sem prejel nalogo predsednika mariborske veteranske organizacije, da organiziram ekipo kegljačev in bombašev, skratka, da se v sredo, 25. septembra, udeležimo že 3. Streharjevega memoriala v veteranskem centru v Brinju, kjer se bomo v ruskem kegljanju in metu šolske bombe na cilj spoprijeli z veteranskimi ekipami Vzhodnoštajerske pokrajine in ekipo iz Celja.

Takoj sem se lotil naloge in z Venčeslavom Ogrincem sva sestavila ekipo, pretežno iz vrst slivniške častniške enote. Kajpak, saj so s svojimi dosežki na podobnih tekmovanjih, tudi najvišjega ranga v Sloveniji, prepoznavni. Ekipa kegljačev se je predstavila v zasedbi Kvas, Karapetrovič in Lederer, »bombaško« pa so zastopali Habjanič, Ogrinc, Pahor in Kremavc.

Zaradi zamude veteranov iz Celja, ki so obtičali v občutnejšem prometnem zamašku, se je pričetek tekmovanja nekoliko zavlekel. Zlahka smo zamudo v prijateljskem okolju prebrodili. Po uvodnem pozdravu gostitelja in predstavnikov veteranskih krovnih organizacij se je tekmovanje pričelo. Med povabljenimi

gosti sta bila tudi upokojeni namestnik poveljnika OŠ Slovenska Bistrica Petan in Streharjev sin Marko.

V ruskem kegljanju se je spoprijelo osem ekip. Mariborska veteranska ekipa, ki so jo zastopali Hočani, je zasedla odlično drugo mesto, takoj za domačini iz Slovenske Bistrice in pred Rušani. Drago Kvas pa se lahko pohvali z doseženim 2. mestom med posamezniki. Tekmovanja v metu šolske bombe pa se je udeležilo devet ekip. Tokrat »bombišča« ni pripravil predstavnik Slovenske vojske. Bilo je nekoliko drugače postavljeno, toda vsi smo imeli enake pogoje. Mariborska ekipa, slivniško-hoške-malečniške sestave, je prav tako osvojila drugo mesto. Zaostali smo za ekipo iz Ruš, prehiteli pa ekipo iz Lenarta. Med posamezniki se tokrat nismo prebili med prvo trojico. Tudi če bomba poleti predaleč, ni rezultata. Rušani so tokrat bili prepričljivi. Trenirajo, ni težko doumeti. Vselej prijetno druženje, po razglasitvi rezultatov in podelitvi priznanj se je nadaljevalo v pozne nočne ure.

👉 Bruno Kremavc

Skromna darila za starejše člane

Zanimivo leto Društva upokojencev Hoče minilo v znamenju druženja, izletništva, letovanja in pohodništva

Upokojenci radi spoznavamo zanimive kraje in navdihujoče ljudi, smo radovedni, vznemirjeni, saj vemo, da bomo na naših izletih videli veliko lepega, novega, dragocenega za našo dušo in razum ter se domov vrnili za kanček bogatejši. To smo mi izletniki, v jeseni življenja še vedno mladostno zagnani in aktivni upokojenci.

Letos smo aprila nakupovali v Lentiju, praznovali 30. obletnico dramske skupine Samotarji, bili maja v Monoštru v Porabju na Madžarskem in se sprehodili do ekološke kmetije Visočnik. Junija smo letovali v Delfinu v Izoli, julija raziskovali domovanje Erazma in nato obiskali prečudovito Postojnsko jamo. Avgusta se že leta sprehajamo od Mariborske kočice do Areha, obiskali smo grad Strmol, kjer smo prepevali predsedniku države Borutu Pahorju, in nato zaključili izlet s kosilom na Kravcu.

Septembra smo se zapeljali na naše lepe Slovenske gorice na Dražen vrh, se s splavom zapeljali prek Mure in zaključili z obiskom Marije Snežne v Zgornji Velki.

V Monoštru smo nakupovali v oktobru. Novembra nas čaka še zaključno druženje na turistični kmetiji Ačko. V decembru načrtujemo še letovanje v hotelu Delfin, konec leta pa bomo s skromnimi darili obiskali naše starejše člane. Za zaključek leta bo 26. decembra Štefanov pohod iz Fram na Planico. Pevsko glasbena skupina Samotarji z veseljem igra in poje na raznih prireditvah, v domovih za starejše in srečanjih,

kamor jih povabijo. Pozabiti ne smemo naših kegljačev, ki so letos z moškimi osvojili drugo mesto na državnem prvenstvu, telovadcev, kolesarjev, balinarjev, odbojkarjev, ki pridno trenirajo in tekmujejo. Sedaj delujemo v lepih novih prostorih na Pohorski cesti 20. V društvu se trudimo, da bi delovali v dobro in v zadovoljstvo vseh članov. Veseli smo, da se naših izletov, pohodov, letovanj in drugih srečanj udeleži veliko število naših članov. Naj ostane tako tudi naprej.

👉 Ida Hriberšek

Namesto šestih sedaj 31 stopnic

Sedež in pisarna Društva upokojencev Hoče na novem naslovu

Sedež Društva upokojencev Hoče je bil konec avgusta letos prenešen iz prostora v občinski zgradbi v staro zgradbo nekdanje osnovne šole Hoče, kjer je v pritličju Pošta Hoče. Društvo upokojencev Hoče ima sedaj sedež in pisarno v prvem nadstropju, nad pošto, kjer je bil prej Krajevni urad Hoče. Novi naslov društva je torej:

Društvo upokojencev Hoče,
Pohorska cesta 20,
2311 Hoče.

Čeprav novi prostor ustreza potrebam društva, pa je dostop do njega zelo problematičen. Starejšim in gibalno omejenim upokojencem je dostop do pisarne zelo otežen ali povsem onemogočen. Že do prejšnje pisarne v Kulturnem domu je bilo potrebno prehoditi 6 stopnic, sedaj pa je do pisarne 31 stopnic. Tako so v Hočah dostopi do prostorov občinskih uradov, Krajevnega urada Hoče, Društva upokojencev Hoče, Krajevne skupnosti Hoče in Pošte Hoče možni le preko več ali manj stopnic. Ker je invalidom in drugim gibalno omejenim osebam dostop do teh prostorov zelo omejen oziroma nedostopen brez tuje pomoči, bi morala Občina Hoče-Slivnica razmišljati tudi o tem, da postane tudi starejšim, gibalno omejenim in invalidom prijazna občina.

👉 Franc Gostinčar

Hočani tudi letos odlični drugi

Kegljaška sekcija Društva upokojencev Hoče delovno in uspešno od pomladi do jeseni

Konec aprila je bil v organizaciji kegljaške sekcije Društva upokojencev (DU) Hoče na kegljiščih v Športnem parku v Hočah uspešno izveden tradicionalni kegljaški turnir Krajevne skupnosti (KS) Hoče, na katerem je tekmovalo 15 moških in 18 ženskih ekip. Skupaj okrog 170 udeležencev iz zgornje Podravske pokrajine. Moška A ekipa je osvojila 1. mesto, moška B ekipa pa 7. mesto. Ženska ekipa je zasedla 5. mesto. Posamezno je 1. mesto osvojil domači tekmovalac Ivan Kišasondi.

Z moško in žensko ekipo smo sredi junija nastopili na Pokrajinskih športnih igrah v kegljanju s kroglo na vrvcu v Zg. Kungoti. Moška ekipa je zasedla 1. mesto in se uvrstila na državne športne igre, ki so bile v Sp. Dupleku. Tam je moška ekipa DU Hoče v konkurenci dvanaestih ekip iz vse Slovenije tudi letos zasedla odlično drugo mesto. V ekipi DU Hoče so tekmovali Janez Hadner, Jože Karapetrič, Drago Kvas, Franc Gostinčar in Ivan Kišasondi.

Kegljaška sekcija Društva upokojencev Hoče je v torek, 24. septembra, pripravila in izvedla 19. tradicionalni turnir v kegljanju »Hoška jesen 2019«, ki je veljal tudi za pokrajinsko tekmovanje ob mesecu starejših občanov. Tekmovanja se je udeležilo 19 moških in 18 ženskih ekip. Moška ekipa DU Hoče je osvojila 2. mesto, ženska ekipa pa 7. mesto.

Ob otvoritvi tekmovanja »Hoška jesen 2019« so bili poleg tekmovalnih ekip navzoči tudi predsednik Zgornjepodravske pokrajinske zveze DU Edi Sever, župan Občine Hoče-Slivnica dr. Marko Soršak, predsednik Športne zveze Občine Hoče-Slivnica Jožef Merkuš in predsednica DU Hoče Ida Hriberšek.

Za prijetno razpoloženje je zaigrala in zapela nekaj živahnih melodij glasbena skupina Samotarji, ki deluje pri DU Hoče. Ob zaključku prireditve, ki je ob lepem vremenu lepo uspela, je pokale najuspešnejšim ekipam in posameznikom podelil predsednik ZPPZ za šport Vladimir Jurišič ob asistenci vodje tekmovanja Draga Kvasa. Ob tej priložnosti so bili podeljeni pokali za turnir »Hoška jesen 2019« in pokrajinski turnir ob

mesecu starejših občanov ter za pokrajinska tekmovanja v 1. in 2. moški in ženski ligi v kegljanju s kroglo na vrvcu za minulo sezono.

Moška in ženska kegljaška ekipa DU Hoče sta se letos udeležili z lepimi uspehi tudi 15 kegljaških turnirjev drugih DU v pokrajini, saj so prejeli kar 12 pokalov za uvrstitve ekip in posamezno za prva tri mesta. Na obeh domačih turnirjih pa so bili osvojeni 4 pokali, tako je kegljaška sekcija DU Hoče v letu 2019 osvojila skupaj 16 pokalov.

Od začetka septembra do konca oktobra poteka še jesenski del ligaškega tekmovanja v kegljanju za sezono 2019/2020. Ženska ekipa je nastopila na šestih tekmah 2. lige in petkrat zmagala, moška ekipa je v 1. ligi že štirikrat zmagala, tekmovanja v 1. moški ligi pa še potekajo do konca oktobra.

Člani in članice kegljaške sekcije pa vse leto dvakrat na teden pridno trenirajo in se družijo ter upajo, da se jim bo pridružilo še več hoških upokojencev in upokojenk.

← Frančišek Gostinčar

Upokojenci na šolah v Hočah in Reki

Članice ročnodelske sekcije predstavile pletenje košar iz časopisnega papirja in ogrlico iz pisanega reklamnega papirja

Predstavnica Vegeca Patricija Rebernak Klinc je prišla na naše društvo in nam predstavila program oziroma sodelovanja med starejšimi in mlajšimi. Naši ročnodelski sekciji je predlagala, da se s svojim izdelki in idejami napotimo v osnovne šole in tam predstavimo, kako ustvarjati. Odločila sem se, da bom otrokom predstavila pletenje košar iz časopisnega papirja in ogrlico iz pisanega reklamnega papirja.

Učiteljema sta bili obe ideji všeč, saj so otroci za te izdelke imeli material doma in ni bilo potrebno ničesar kupiti. V začetku oktobra smo prišle v osnovno šolo v Hočah. Večina prostovoljk je ostala v Hočah in tam smo ustvarjale skupaj z otroki. Dve skupini pa sta bili dodeljeni v šolo v Reki, kjer sva z Anico Jakolič zaposlili četrti razred v šoli v Reki.

Otroci z učiteljico Katjo so naju nestrno čakali. V razredu so imeli vse pripravljeno. Mize so zaščitili s polivinilom, da se med delom ne bi poškodovale ali umazale. Na mizah pa je čakal papir, lepilo, škarje in drugi pripomočki. Otroci so naju najprej prisrčno pozdravili nato pa so nestrno čakali na prva navodila. Nekateri otroci so se odločili, da bodo izdelovali košare, drugim pa je bila

bolj všeč izdelava ogrlic. Anica je pomagala otrokom pri izdelavi ogrlic, jaz pa se jim pomagala pri izdelavi košar. Izdelki so hitro dobivali svojo končno obliko. Časa za izdelavo svojih izdelkov so imeli štiri šolske ure. Ker so vsi delo končali predčasno, so se odločili, da bodo napravili še en izdelek. Tako so vsi otroci napravili oba izdelka, košaro in ogrlico. Svoje delo so na koncu razstavili na hodniku pred učilnico. Ob slovesu so se nam otroci zahvalili za naš trud, prav tako pa smo bile vesele tudi me, da smo z njimi lahko preživele prijetno in koristno dopoldne.

Dogovorili smo se, da bomo našo akcijo ponovili še drugič v pomoči pri izdelavi noveletnih izdelkov v mesecu novembru. V sklopu tedna otroka pa smo še enkrat sodelovale v šoli v Hočah. Tudi takrat smo delale v več skupinah. In tudi tam so se otroci trudili pri izdelavi svojih izdelkov. Delavnica učencev in starejših je čudovito uspela, zato smo se dogovorili, da bomo sodelovanje še ponovili.

← Simona Šifrar

Srečnež domov odpeljal kolo

Piknik društva upokojencev Slivnica minil v prijetnem vzdušju in z obilico glasbe

Člani Društva upokojencev Slivnica se zelo radi družimo, zato smo tudi letos sredi septembra organizirali piknik s srečelovom. Že ob prihodu prvih gostov je bilo slišati prijetno glasbo, ki je vabila na plesišče. Iz gostilne Lobnik so nam pripeljali kosilo. Hrana je bila odlična in domača. Po obilnem obroku smo veselo zaplesali. Ker je bil tudi srečelov, smo mrzlično začeli kupovati srečke. Glavna nagrada je bila zelo omamna. Tudi druge nagrade so bile vabljive. Na koncu srečelova je srečnež domov odpeljal žensko kolo. Veselo druženje je trajalo približno do 19. ure, ko so gostje počasi začeli odhajati. Nekateri smo še ostali, saj je bilo treba vse pospraviti. Vsi smo bili zadovoljni, saj je še en prekrasen dan minil v prijetnem vzdušju.

← Simona Šifrar

Razstava ročnih in likovnih del

Novost na dvodnevni razstavi so bile makete hišk iz stiropora

Vsako leto ročnodelska sekcija pri Društvu upokojencev (DU) Slivnica organizira razstavo ročnih del. Razstavo običajno pripravimo zadnji vikend v mesecu septembru. Sekcija šteje povprečno petnajst članic, ki se redno sestajamo vsak torek med 16.00 in 17.30. Na naših srečanjih se poslužujemo različnih tehnik ročnih del. Rezultate naših del pa zelo rade pokažemo tudi drugim, zato vsako leto v okviru občinskega praznika predstavimo svoje izdelke na ročnodelsko-slikarski razstavi.

Zadnje čase zelo rade sežemo tudi po različnih novih tehnikah. Ker se izpopolnjujemo v različnih tehnikah, svoje znanje delimo tudi z drugimi. V času počitnic smo v okviru Veselih počitnic delili izkušnje in znanje z otroki osnovne šole Franca Lešnika Vuka Slivnica. Gostovali pa smo že v vrtcu in v osnovni šoli Reka in OŠ Dušana Flisa Hoče. Otroci naše ideje in znanje zelo radi posnemajo in so navdušeni nad izdelki, ki jih napravijo.

Letošnja razstava je bila zadnje septembrske dneve, kot običajno v prostorih DU Slivnica. S pomočjo naših članov smo najprej uredili in pripravili prostor. Nato smo pričeli razporejati eksponate po prostoru. Sobotna otvoritev je bila uvertura v dvodnevno razstavo. V tem času si jo je ogledalo precej ljudi. Vsakemu obiskovalcu smo podarile skromen spominek, ki smo jih članice izdelale same.

Na razstavi so bili razni izdelki. Veliko je bilo kvačkanih prtičkov, kvačkanih oblačil in raznih okrasnih izdelkov. Razstavljeni so bili tudi pleteni izdelki. Veliko je bilo vezanih izdelkov z različnimi tehnikami vezanja. Videli smo še lahko vizitke in izdelke iz pergamano papirja. Med izdelki je bil še ročno izdelan nakit in razni drugi izdelki. Trije umetniki so predstavili tudi svoje slikarske izdelke. En umetnik pa je predstavil simpatične makete hišk iz stiropora. Po mnenju mnogih je bila razstava zelo lepa in bogata.

← Simona Šifrar

Rastem s knjigo

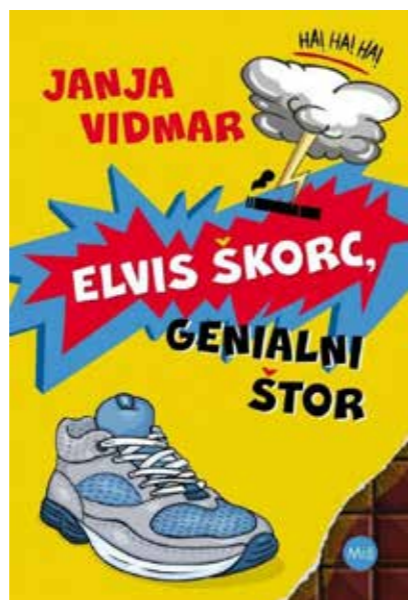
Vsi sedmošolci dobili knjigo o življenju Elvise Škorca, glavnega junaka v istoimenski knjigi pisateljice Janje Vidmar

Ni potrebno posebej poudarjati, da je čas najstništva pester in razburkan. Takšno je tudi življenje Elvise Škorca, glavnega junaka v istoimenski knjigi pisateljice Janje Vidmar, ki so jo prejeli vsi naši sedmošolci osnovne šole Dušana Flisa v Hočah v okviru nacionalnega projekta Rastem s knjigo. Knjige jim podarja Javna agencija za knjigo (JAK) z ostalimi predstavniki tega projekta, ki se izvaja že od leta 2006 naprej. Vsako leto na JAK izberejo drugo književno delo slovenskega avtorja. S projektom tako spodbujamo branje kakovostnega in izvirnega slovenskega mladinskega leposlovja, spodbujamo bralno motivacijo učencev in obiskovanje splošnih knjižnic.

Na šoli smo projekt izvedli v okviru kulturnega dne, ki je bil razdeljen na tri dele. V šolski knjižnici so se učenci spoznali z odlomki iz knjige in si ogledali kratak film, ki ga je pripravila JAK v sodelovanju z avtorico. Ga. Janja Vidmar namreč ni samo pisateljica, ampak tudi scenaristka. Napisala je duhovit in učencem zelo všečen scenarij o tem, kako Elvis pri uri kemije v neuspelem kemijskem poskusu razbije šipo; o tem, da nima kondicije in bo zato izumil kapsule za kondicijo, ter o tem, da pozabi na sestro, ki ga čaka v šoli ... V delavnicah pa so učenci izdelali plakat, s katerim so ostalim učencem na predmetni stopnji predstavili knjigo in jih želijo povabiti k branju.

V splošni knjižnici jih je Zdenka Gajser seznanila z knjižnimi novitetami in jih motivirala za branje zanimivih knjig, kot so Laž (Care Santos) in Sonce med prsti (Clima Gabrielle). Ura je bila zelo prijetna, učenci pa so že isti dan spraševali za knjigami, ki jim jih je predstavila. Nato je vsakemu učencu še izročila knjigo Elvis Škorc.

Zaključna ura kulturnega dne je bila namenjena srečanju s pisateljico Janjo Vidmar, avtorico prejete knjige, ki jim je na duhovit način predstavila razloge za pisanje te knjige, lastnosti glavnega junaka v povezavi z avtorico in z njimi naredila poskus s telefoni, ki ga naredi v knjigi Elvis pri uri kemije in tako vsaj pet minut blesti na šoli. Zaključila je s pantomimo frazemov, ker ugotavlja, da učenci več ne poznajo osnovnih frazemov (npr. bolje vrabec v roki kot golob na strehi) in se ji zdi škoda, da bi to bogastvo slovenskega jezika šlo v pozabo.

← Lidija Mazgan
→ Natalija Rob

Kartončkom je odklenkalo

Na podružnični šoli odslej tudi računalniška izposoja gradiva

Sredi oktobra smo na podružnični šoli pričeli z računalniško izposajo knjižničnega gradiva. Knjižnico so obiskali vsi učenci, od prvega do četrtega razreda. Bili so navdušeni in bilo jim je prijetno, ko so lahko brskali po poličkah in izbirali knjigo, ki so si jo nato izposodili. Novo zanje pa je bilo izposojanje preko računalnika – »piiip« in knjiga je bila izposojena. Izposoja je vodila učiteljica Jasna Pitamic, ki bo otrokom v knjižnici na voljo celo šolsko leto ob dogovorjenih terminih.

Knjižnica na podružnični šoli je del šolske knjižnice OŠ Dušana Flisa Hoče. V njej je do sedaj ravno tako potekala izposoja, vendar še s pomočjo kartončkov in ročno vpisanih izkaznic. Izposoja je bila zato bolj zamudna in manj pregledna. Sedaj smo uredili nove izkaznice z računalniškimi kodami in omogočili učiteljici elektronsko izposajo, tako da delo poteka lažje in hitreje; starši pa lahko že doma preverite, ali je knjiga, ki si jo želi vaš otrok izposoditi, v knjižnici in ali je prosta. V spletni brskalnik vtipkate Cobiss+, v prvem delu brskalnika vnesete avtorja, naslov ali ključno besedo, v drugem delu pa vpišete akronim naše knjižnice OSDFOH in izberete oddelek Podružnica Reka Pohorje.

Za učence je na voljo zaenkrat le del knjižničnega gradiva, ostalo gradivo je potrebno še katalogizirati v sistemu Cobiss. To bo potekalo še najmanj do konca tega šolskega leta.

← Lidija Mazgan

Obiskali smo sončni raj

Otroci vrtca Hoče na izletu na posestvu, kjer raste kar 13 tisoč medenonosnih rastlin

»Avtobus, avtobus ...!!!« so otroci vrtca Hoče spontano vzklikali, ko smo prihajali na parkirišče. Avtobus, in to za nas. Za mnoge je bila to prva vožnja z avtobusom. Veselju in ogledovanju ni bilo konca. Kričanje v vsakem tunelu, reka Drava, vzkliki veselja so odmevali vso pot.

Prispemo na posestvo, ki mu ime raj resnično pristaja, le sonce se nam je skrivalo za oblake. S parkirišča nas pelje pot skozi gozd in čez lesene mostičke, zabavamo se ob tem, ko nam drsi po razmočeni zemlji. Izvemo za visoko smreko z dvema vrhovoma, ki jo kasneje občudujemo, kako kraljuje nad vsem gozdom.

Prispemo do medenonosnih rastlin, ki jih je na posestvu kar 13 tisoč. »Njami, ta je kot bonbon,« so komentirali otroci ob poizkušanju mete, pa origana za pice. »Mmmmm, kako diši,« nekdo od otrok zazna takoj ob vstopu v učni čebelnjak. Vsi utihnemo, ko gospodar odpre zadnja vrata panjev in prostor preplavi brenčanje čebel. Ogledamo si satnice, spoznavamo člane čebelje družine in doživimo čebelji let v panju skozi virtualna očala. »Še bi,« so se oglašali otroci ob poizkušanju medu z meto in žajbljem.

»Uuuuu,« potem pa še adrenalinsko doživetje na otroškem zip linu.

Čelado na glavo in spet vzkliki veselja. Glej ga, lesen sodček. V njem pa domač melisin sok. Kako je teknil. Pogled na uro

in kar nismo mogli verjeti, da sta minili že dve uri. Po učilnici na prostem se spustimo do parkirišča, še pogled na ovce in jagenjčke in že se znova veselimo vožnje z avtobusom. Lepo nam je bilo v sončnem raju, še pridemo kdaj.

← Lucija Velički

Evakuacija hkrati na več lokacijah

Učenci, otroci in zaposleni na hoški osnovni šoli so na vaji evakuacije iz objekta ob požaru osvojili in obnovili nova praktična znanja

V skladu z Zakonom o varstvu pred požarom morajo uporabniki požarno ogroženih objektov enkrat letno izvesti praktično usposabljanje za izvajanje evakuacije iz objekta ob požaru. Tako smo 8. oktobra, v mesecu oktobru – mesecu požarne varnosti – na šoli v Hočah in podružnični šoli Reka-Pohorje ter v vrtcu Hoče in Bohova v sodelovanju z gasilskimi društvi Hoče, Bohova in Hotinja vas izvedli evakuacijsko gasilsko vajo. Letos drugače kot v prejšnjih letih, saj je potekala hkrati na različnih lokacijah, ker veljajo zaradi novogradnje vrtca v Hočah trenutne prostorske spremembe.

Vajo smo skrbno načrtovali in uspešno izvedli. Učenci in otroci so hitro zapustili šolo in vrtec ter se zbrali na določenih evakuacijskih prostorih. Z zanimanjem so spremljali prihod gasilcev in njihovo intervencijo, še posebej prikaz reševanja »poškodovanih« učencev. Po končani akciji je sledila predaja raporta in analiza evakuacijske vaje. V nagovoru sem zbranim učencem, otrokom in zaposlenim poudaril pomen delovanja prostovoljnih gasilskih društev, v Reki je to obveznost opravila vodja podružnične šole Lidija Šoštaric. Na vaji je bil prisoten tudi župan Občine Hoče-Slivnica Marko Soršak.

Učenci, otroci in zaposleni so osvojili in obnovili nova praktična znanja, za katera upam, da jih pa »zares« nikoli ne bodo potrebovali.

Ob tej priložnosti se zahvaljujem vsem gasilcem za vestno in požrtvovalno opravljanje prostovoljnega gasilskega dela ter za vso pomoč, ki nam jo nudijo.

Naj nam bo gasilski pozdrav »Na pomoč« zares le pozdrav, ne pa tudi resnični klic na pomoč.

← Alojz Velički

Šolski dan pričeli z evakuacijo

Četudi učenci slivniške šole predhodno niso bili seznanjeni z evakuacijo, je ta tekla brez zapletov

Oktober je mesec požarne varnosti. Letošnja nosilna tematika je bila namenjena požarni varnosti v večstanovanjskih objektih, s ciljem ozaveščanja občanov o pomenu poznavanja in pravilni uporabi številke 112 za uspešno in pravočasno aktiviranje gasilcev in drugih reševalnih enot, ki jih je treba poklicati na pomoč ob požaru in drugih nesrečah.

Tudi na Osnovni šoli Franca Lešnika Vuka Slivnica smo v okviru dneva dejavnosti, 17. oktobra, želeli ozavestiti učence o pomenu požarne varnosti. Pripravili smo različne aktivnosti, ki so potekale po razredih. Dan smo začeli z evakuacijo, o kateri učenci predhodno niso bili seznanjeni. Ko se je zaslišal zvok alarma, je evakuacija tekla brez zapletov. Brez panike so se odpravili po označeni evakuacijski poti do evakuacijskega zbirnega mesta. Pri tem so bile uporabljene vse poti in vsi izhodi. Vsi učenci in delavci šole so bili na zbirnem mestu ob predvidenem času. Na kraj dogodka so prišli gasilci GB Maribor in prostovoljni gasilci PGD Hotinja vas, s katerimi smo bili predhodno dogovorjeni. Na vaji je bil prisoten tudi predstavnik podjetja Edibo, d. o. o., ki nas je pohvalil, da je bila evakuacija vzorno izpeljana.

Po evakuaciji so se učenci razdelili po skupinah. Učenci 1. VIO so ostali v šoli, kjer jim je poklicni gasilec predstavil delo gasilca potapljača in pokazal opremo. Ogledali so si tudi vozilo in se preizkusili v gašenju ognja z gasilnimi aparati in vodo. Sledilo je delo v učilnicah, kjer so si učenci ogledali filmčke, ki so prikazovali požar z gašenjem in tekmovanje

mladih gasilcev. Pomerili so se tudi v kvizu.

Učenci 6., 7., 8. in 9. razredov so obiskali gasilske domove v Hotinji vasi, Hočah in Bohovi, kjer so jih pričakali prostovoljni gasilci. Pokazali so jim vozni park, nekateri so se preizkusili v igrah, popeljali pa so jih tudi z avtomobilom po parkirišču. Učenci 4. in 5. razredov so se priključili predstavitvi gasilca potapljača in si ogledali gasilsko vozilo, saj je vzporedno potekala za njih druga dejavnost.

Dan smo izpeljali in zaključili uspešno, za kar so zaslužni vsi sodelujoči, predvsem pa zunanji izvajalci – PGD Hotinja vas, PGD Hoče, PGD Bohova ter GB Maribor, ki so se odzvali našemu vabilu in pripomogli h kakovostni izvedbi dejavnosti.

Barbara Bezjak

Na krožišču še 365 dni

V akciji pred osnovno šolo v Slivnici sodelovali tudi maskoti AMZS

Društvo AMD Orehova vas je v sodelovanju z AMZS organiziralo na prvi šolski dan v sodelovanju z AMZS akcijo še 365 dni, ki je potekala na krožišču pred osnovno šolo Franca Lešnika Vuka (FLV) Slivnica. V akciji sta sodelovali tudi dve maskoti AMZS. Naši člani so za varnost otrok na bližnjih križiščih skrbeli cel teden v dopoldanskem času. Akcije se je v prvi uri udeležil tudi župan Občine Hoče-Slivnica dr. Marko Soršak v družbi ravnatelja OŠ FLV Slivnica Franca Gosaka in njegove pomočnice Mire Prel.

Bojan Geiser

Starejšim popestrili druženje

Učenci osnovne šole v Slivnici v svojih prostorih gostili starejše krajanje

V prostorih Osnovne šole Franca Lešnika Vuka (OŠ FLV) Slivnica je sredi oktobra potekalo srečanje starejših krajanov, ki so ga organizirali Krajevna skupnost (KS) Slivnica, Društvo upokojencev Slivnica in krajevna organizacija Rdečega križa Slivnica. Predsednik Društva upokojencev Slivnica Peter Kovaček je v uvodnem nagovoru pozdravil še častnega občana Občine Hoče-Slivnica Janeza Šifrarja, podžupanjo Andrejo Kavaš in predsednika KS Slivnica Slavka Piška. Kulturni program so obogatili mešani pevski zbor Društva upokojencev Slivnica, ki so poželi velik aplavz, učenci OŠ FLV Slivnica s predstavo Še nepovedana pravljica, violinistka Nika Lah in ansambel Veseli Polanci.

Dan kot v pravljici

Slivniški prvošolci ob sprejemu v šolsko skupnost doživeli presenečenje

V osnovni šoli Franca Lešnika Vuka (OŠ FLV) Slivnica je bil en dan še prav poseben dan. Poseben kot v pravljici. Skoraj pravljičen! Pa tudi nadvse svečan in resen in pomemben in nezpozaben, kajti zgodi se samo enkrat v življenju ... Starejši učenci so namreč v šolsko skupnost sprejeli prvošolce. Prvošolčki so prejeli šolsko izkaznico, s katero izkazujejo, da so postali zares pravi šolarji.

Prijeten dogodek so jim popestrili starejši učenci z uprizoritvijo Še nepovedane pravljice. Pravljico so morali iskati, ji slediti, jo odkrivati, pri tem pa sodelovati v igri, da so lahko rešili kakšnega pravljičnega junaka, ali odprli vrata nadaljevanju pravljice. Drugošolci so izdelali in jim podarili knjižni označevalec v simbolni obliki sove; gospod Franc Gosak, ravnatelj OŠ FLV Slivnica, jih je nagovoril kot bodoče nadebudneže, bistroglavce, ki bodo pozitivno obogatili šolsko skupnost. Prvošolčki so vse spremljali z velikimi očmi, iskrenega srca in odprtega duha. Vedeli so, da je za njimi pomemben dogodek, zavedali so se, da so ta trenutek pomembni, še posebej, ko so se fotografirali z ravnateljem. Najbolj od vsega si želim, da njihova iskrenost, odprtost, vedoželjnost ne bi nikdar izginile. Prvošolci, naj vam bo prijetno v šolski skupnosti v OŠ FLV Slivnica!

Petra Trstenjak

Učenci so gostom z igro obudili pravljice, ki so jih prebirali v svoji mladosti. Pred njimi so oživele princeske, princ, Janko in Metka, čarovnice, lovec, Alja Kapica, Zverjasec, vitez Pogumnež, ki mu je v igri ravnatelj OŠ FLV Slivnica nadel častni naziv pravljično-informacijski stražar OŠ FLV Slivnica. Ker še pravljica nikjer in nikdar ni bila povedana, jo je z navihanostjo odkrival drugošolec Tin Praznik, ki ga je stražar Luka vodil skozi dogajanje, da je pravljica lahko oživela.

Petra Trstenjak

Ko bom velik, bom raziskovalec

Smeli načrti učencev osnovne šole Franca Lešnika Vuka Slivnica na Evropski noči raziskovalcev

Zakaj pa ne? Vse je mogoče.

Takšne in podobne misli so rojile po glavah učencem Osnovne šole Franca Lešnika Vuka Slivnica, ko smo konec septembra obiskali prireditev Evropska noč raziskovalcev. To prireditev je organizirala Univerza v Mariboru in se je odvijala v nakupovalnem centru Europark. Prireditev je potekala tako, da so študenti iz različnih fakultet na stojnicah predstavljali zanimive raziskave, poizkuse, predstavitve, ki smo si jih lahko ogledali in nekatere tudi preizkusili.

Študenti s Fakultete za varnostne vede so prikazovali raziskovanje na terenu. Predstavili so kovček z najrazličnejšimi pripomočki za zbiranje dokaznih materialov. Naredili smo si odtis prsta, nanj smo potresli prašek in prikazal se je prstni odtis. Dobili smo občutek, da je poklic kriminalistov in detektivov skrivnosten, zahteven in zelo zanimiv.

Pri študentih biologih so najprej pokazali ločevanje topnih in netopnih snovi – pri poizkusu se je iz razdrobljene rastlin izločil klorofil. Drugi poizkus pa je bil določanje kislosti (Ph) snovem. Ko so različnim koncentriranim raztopinam (soda, kis, voda ...) dodali ekstrakt rdečega zelja, so se raztopine obarvale v različne barve.

Zanimivo je bilo tudi pri fizikih. Tukaj so z enostavnim modelom ponazorili uporabnost magnetov v elektrarnah, torej pretvarjanje mehanske energije v električno energijo. Nato so s kotaljenjem kroglic ponazorili prenašanje gibalne količine iz enega telesa na drugo telo.

Preizkusili smo se tudi pri matematikah. Tu smo ob zadanih nalogah napenjali možgane in ob majhnem namigu uspešno prišli do rešitve.

Ogledali smo si tudi raziskavo študentov geodezije: študentje s pomočjo satelitskih posnetkov raziskujejo poraščenost kmetijskih površin na določenem območju. Ker se satelitski posnetki vedno znova obnavljajo, študentje lahko dobijo spremembe na kmetijskih površinah, ki se dogajajo skozi različne letne čase.

Spraševali smo se, le kaj pa se tu raziskuje, ko smo se odpravljali do študentov Pravne fakultete. In nam je bilo kmalu jasno. Tudi pravniki se pri svojem delu srečujejo s številnimi najrazličnejšimi pravnimi vprašanji in zato mora biti pravnik zelo spreten med iskanjem ustreznih odgovorov.

FERI je predstavil posebna očala, ki zelo realno prikazujejo

posnetke številnih področij sveta. Imaš občutek, kot da si zares na izbranem področju in si ogleduješ okolico. Naš učenec se je na tak način potepal po Himalaji.

Prikazovali so tudi posebni računalniški program, s katerim ugotavljajo, ali se je na prizorišču pojavil določen kriminallec (iskana oseba). To naredijo s posebno kamero, ki skenira vse ljudi na prizorišču, zaznava njihova razmerje telesnih delov, in če se to razmerje ujema z razmerji kriminalca, se vključi alarm. Prikazovali so tudi uporabnost fraktalov pri računalniškem risanju dreves in pri raziskovanju morskega dna. Študent nam je povedal, da so izdelali podmornico, ki sedaj v resnici uspešno raziskuje morsko dno, potopila se je celo v Marianski jarek. Pretresel me je odgovor študenta na moje vprašanje, kaj so odkrili na dnu tega jarka. Odgovoril je, da predvsem plastiko.

Zanimiv je bil tudi občutek, ko so se otroci lahko usedli za volan športnega dirkalnika. Kot so nam študentje povedali, so slovenski študentje zelo uspešni na tekmovanjih. Tako smo si (verjetno vsi) na nek način po malem oddahnili, da se današnji študentje poleg učenosti predajajo tudi zanimivim sprostitev aktivnostim.

Potem smo bili vsi skupaj že pošteno utrujeni. Zato smo si še na hitro ogledali preostale raziskave (uporabnost celuloze, 3-D tiskalnik ...).

Čeprav je bil s tem ogledom to le majhen delček v svetu raziskovanj, sem prepričana, da smo dobili koristne izkušnje. Navsezadnje smo na srečo dobili tudi občutek, da raziskovanje le ni tako zelo zapleteno in nedostopno, kot se zdi od daleč.

Še nekaj misli učencev:

Sara: »Zelo mi je bilo všeč pri biologiji, ker zelo rada delam poizkuse, vendar najraje od vsega bi se učila o živalih (o divjih živalih in o vseh, ki letijo).«

Ela: »Zanimivo se mi zdi, kaj delajo detektivi. Mogoče bom tudi jaz enkrat kaj raziskovala.«

Čestitke študentom, fakultetam! Tudi jaz lahko na tem mestu rečem, da se vedno znova in znova čudim človeški inteligenci. V glavnem pa si zelo želim, da bi vse dosežke uporabljali s pravo mero zdrave pameti, torej družbeno odgovorno.

Tanja Donko

Vegec ni samo na Rogozi, širi se po občini

Predavanje o demenci s predavateljico Lidijo Breznik tokrat nadvse uspešno izpeljali v Reki

Rada sledim (in se tudi udeležim) dogajanjem v Vegecu na Rogozi. Privabila me je zanimiva tema o demenci. Morda zato, ker sem se tudi sama sicer posredno že srečala z njo, sem postala pozorna na objavo in se odločila, da grem poslušat. S Patricijo Klinc, vodjo Vegeca na Rogozi, večkrat sodelujeva in njen namen je prenesti aktivnosti še v druge krajevne skupnosti izven Rogoze. Vegec je lociran na Rogozi, pa vendarle ni namenjen samo Rogozi, ampak vsem nam občanom.

Kar nekaj nas je obiskovalcev, ki hodimo na Rogozo, toda saj veste, da pogovor pravi »Ne čakaj, da pride gora k tebi, pojdi ti k njej«, toda tu je obratno »to goro« skušamo premikati po posameznih koncih občine. Tako smo tudi tokrat povabili predavateljico Lidijo Breznik v Reko. Naša občina se je pridružila mariborski občini in v sklopu ministrstva za zdravje delno financira oziroma finančno podpira podobne projekte, kot je predavanje o demenci, o kvaliteti življenja, zdravju.

Priznam, ni lahko organizirati neke zadeve, ker nikoli ne veš, kakšna bo udeležba, toda vedno mi nekje od zadaj nekaj pravi: »Zdenka, saj veš, da vedno pridejo in da vedno uspe.« Res je, tudi tokrat me občutek ni varal, vsi smo bili prijetno presenečeni nad številnim obiskom. Prišle so slušateljice s Pohorja (torej osem ali več kilometrov daleč), iz Pivole, Polane, Zg. Hoč, z eno besedo – iz vseh koncev naše krajevne skupnosti, kar pomeni, da nas v kraju vseeno zanima kvaliteta življenja in kako pomagati drug drugemu in seveda tudi sebi. Ob poslušanju zgodbe starejše gospe z zgodaj odkrito demenco smo se vsi kar malo zamislili: »Pa ne, da imamo že prve znake demence?!« Predavateljica se nasmeji in nas potolaži: »Ne, to ni demenca, to je raztresenost, ker mislimo, da moramo najmanj tri stvari opraviti naenkrat, se obuti, zakleniti vrata, vzeti torbo, ključke od avta, vmes še telefonirati ...« To pa žal ne gre. Počasi, najprej eno potem pa drugo, preudarno in organizirano. Uh, nam je že lažje, saj res delamo tako, kot »multipraktik«, takšno pač je življenje, večno hitenje in večni boj s časom.

Tudi tokrat je bil razred poln slušateljev. Predavateljica Lidija je nadaljevala predavanje z novo zgodbo osebe z zgodaj

postavljeno diagnozo demence, na temo »Samostojnost in vožnja avtomobila«. »Učenci« so se takoj vključili v debato, saj je šoferski izpit in kako dolgo voziti avto zelo zanimiva, pa tudi zaskrbljujoča tema. Po resnem delu predavanju smo se še malo družili, poklepetali in se z dobro voljo ter nasmehom poslovili. Lidija Breznik vas vljudno vabi in poziva na individualne pogovorne ure (brezplačno) po predhodnem dogovoru na telefon 031 026 85 (Lidija Breznik) ali 041 431 382 (Zdenka Trinko).

Vesela sem, da se je občina odločila za Vegec, za širitev njegovih točk (tudi naša KS je med njimi) in s tem za izboljšanje kvalitete življenja vseh generacij. V načrtu imamo, da takoj v začetku januarja začnemo v podružnični šoli Reka-Pohorje s predavanji o »zdravi prehrani, hujšanju ...« Januarja, februarja so kratki dnevi, dolgi večeri, želeli bi tedensko (poleg redne telovadbe) popestriti dolge večere s predavanji oz. druženjem ob poslušanju zdravega in pravilnega prehranjevanja.

Kot vedno, tudi tokrat zaključujem z besedo hvala, vsem udeleženkam predavanj, vsem, ki nam omogočite take vrste »dodatnega izobraževanja« in že vnaprej vljudno vabljeni na naslednja srečanja v podružnični šoli Reka-Pohorje, morda ob kaki predstavitvi dobre knjige o zdravi prehrani.

Zdenka Trinko

»Spremljal me je angel varuh«

Ob letošnjem občinskem prazniku je bil posmrtno imenovan za častnega občana naše občine gospod Ante Crnjac, ki je odločilno prispeval k izgradnji prvih vodovodov, kanalizacije in telefonskih priključkov v Slivnici

Njegova življenjska pot je bila nekaj posebnega, zato jo je na starost opisal svojim štirim vnukom, da bi znali ceniti vse, kar jim je v življenju dano. Prav iz teh njegovih spominov vam z dovoljenjem njegove žene Milene predstavljamo našega častnega občana. Morda se boste ob njegovi zgodbi tudi sami zamislili in kljub številnim problemom blagorali našo deželo in čas, v katerem živimo ...

Kako sem se prebijal iz revščine

Rodil se je v kraju Studenci, ki je 10 km oddaljen od Medžugorja, »kot slabo razvito detece, ki je komaj kazalo znake življenja, kot osmi in zadnji otrok družine Crnjac. Do tretjega leta so mi že trikrat prižgali svečo, kar se dela umirajočim. Čudežno sem to krizo prebolel, shodil in začel rasti.« Tako je rasel v veliki revščini med reko Studenčico in cesto, ob kateri je bila njihova hiša, skromna gostilna. V osnovno šolo je hodil v bližini domače hiše, saj so tisto leto preuredili sosedov hlev v šolski prostor. Bil je dober učenec, zato so ga vpisali na frančiškansko nižjo klasično gimnazijo v okoli 60 km oddaljenem Širokem Brijegu, kjer je najprej »stanoval« pri nekem revnem kmetu na svislih nad kravami, v tretjem razredu gimnazije pa pri neki družini v eni sobi skupaj z osmimi domačimi, od tega z dvema glasnima dojenčkoma.

Čeprav je imel ob petrolejki in takšnem bivanju skrajno težke razmere, je bil odličen učenec. »Posebno rad sem imel latinščino in grščino, pa matematiko.« Domov je šel pol poti peš le trikrat na leto, saj za prevoz ni bilo denarja. Končno pa je moral zaradi skrajne revščine to šolanje opustiti in se vpisati v četrti razred realne gimnazije v Mostarju (današnji osmi razred!). Pogrešal je klasično gimnazijo in odlične profesorje, frančiškane: »Res je, da sem imel domotožje po klasični gimnaziji, toda zavedal sem se, da je bila to edina rešitev, če nisem hotel ostati doma v revščini.« Hitro se je privadil, saj je dobil zastoj bivanje (v kuhinji na tleh!) pri očetovem prijatelju. A vojna je aprila 1941 vse spremenila.

Moje gimnazijsko šolanje je bila prava Golgota

»Prenehal je pouk in vsi smo pobegnili domov. Malo zatem so razglasili Nezavisno državo Hrvatsko. V teh krajih so bila zelo močna nacionalna nasprotja, kar je prišlo do izraza po tej razglasitvi. Nad srbskim prebivalstvom so se izvajala maščevanja. Profesorji so bili različnih narodnosti in to je bil vzrok, da pouk do konca šolskega leta sploh ni stekel. Tako sem izgubil eno šolsko leto.« Kljub vojni se je jeseni ponovno vpisal v četrti letnik, toda izgubil je možnost bivanja. »Izbral sem edino možno rešitev: iti vsak dan 8 km do Čapljinje in se od tam voziti z vlakom do Mostarja. Tako se je začela moja Golgota. Vstajal sem ob treh zjutraj ... Pri hiši nikoli nismo imeli ure. Orientirali smo se po soncu, ponoči po zvezdah ali po petelinjem petju. Ko je petelin drugič zapel, je bil čas za vstajanje. Za to v glavnem skrbela mama.«

In enako pot je opravil nazaj domov. »Mesečna karta za vlak ni bila pretirano draga. Za hrano sem imel kos koruznega kruha. Fizični in psihični napor je bil zame velik ... Kot 14-leten fant sem hodil po trdi temi skozi nočno tišino - in to

mimo dveh pokopališč.« Obremenjen z mnogimi vražami in pripovedmi domačinov je preživljal grozen strah. »Okoli sebe vidim vile čarovnice, volkodlake ... Iz grobov vidim vstajati mrličje. Čim bolj tečem, bliže so mi ...«

V Hercegovini do leta 1943 niso tako čutili vojne, razen preletavanja angleških letal. Po kapitulaciji Italije se je vse spremenilo. V Bosni je bilo partizansko gibanje prej razširjeno, minirali so železniške proge, zato večkrat ni vozil vlak do Mostarja. Takrat so se skrivaj vozili tudi na tovornih vagonih. Tako je leta 1944 končal šesti razred, v sedmem razredu gimnazije pa je šel stanovat k stricu frančiškanku v Mostar, kjer je imel težko bitko z ušmi ... Decembra 1944 pa so šole zaprli.

Živelimo v strahu pred maščevanjem

V njegovih domačih krajih so bile težke bitke med partizani in hrvaško vojsko NDH. »Partizani so prihajali s področij, kjer živijo ljudje srbske narodnosti. Močna psihološka propaganda, da se bodo Srbi maščevali nad Hrvati, je ustvarila nepopisno paniko. Kolone starcev, žena in otrok z živino so se pomikale v strahu pred maščevanjem. V paničnem strahu je cela naša družina zapustila hišo in smo se priključili koloni proti Mostarju. Pešačili smo ves dan. Na poti le letalo preletavalo kolono in streljalo po nas ...« Vsa družina je srečno prišla do sorodnikov v Bijelem Polju in tam ostala. »Tako po novem letu 1945 je bila mobilizacija srednješolcev, starejših od 16 let. Namenjeni so bila na vojaško usposabljanje v Stockerau v Avstrijo in potem seveda na fronto. Skril sem se v Bijelom Polju in se nisem prijavil. Večina mojih kolegov je bila mobilizirana in večina se nikoli ni vrnila.«

Moja vojna avantura

Prav posebna zgodba je Antejeva »vojna avantura«. Odločil se je, da pelje prodat kovček tobaka v Zagreb. Ker ni imel denarja za vozno karto, se je v Mostarju prijavil na vojaškem odseku, da zaradi bolezni ni mogel na mobilizacijo - in dobil je karto za Stockerau. Z njo se je peljal v Zagreb. »Tega potovanja se bom spominjal vse življenje. Samo angelu varuhu se moram zahvaliti, da sem ostal živ. Pozno ponoči so vlak napadli partizani pri postaji Derventa. Streljali so po drvečem vlaku, vagoni so izreševali. Bilo je mnogo mrtvih in ranjenih.« Na postaji Kutina pa so vlak napadli štirje angleški lovci. Pustil je kovček, zbežal na polje proti nekemu kozolcu, torbo v roki so mu prebile krogle ... A rešil se je. Ko so lovci odleteli, so se vrnili na vlak in se končno pripeljali v Zagreb. Tam je zelo srečno dobro prodal tobak, vojne v mestu sploh ni bilo čutiti. Kupil si je karto za povratek, skril denar na prsi - a že pred Siskom je vlak naletel na mino in prvi vagoni so bili

zmečkani. Sam je bil v zadnjih vagonih, ki so le iztirili ... Na postaji Bosanski Brod ponovno alarm: zbežijo z vlaka, angleški bombniki pa bombardirajo železniški in cestni most čez Savo, da bi onemogočili umik nemške vojske iz Bosne proti Avstriji. »Tla so se tresla od grozних detonacij. Legel sem in čakal, kdaj me bo razneslo. Po polurnem bombardiranju so se videle strahovite posledice. Bog ne daj komu doživeti kaj takega! Bosanski Brod je bil zravnčan z zemljo, prav tako Slavonski Brod ... Od našega vlaka so ostali samo kosi zmečkane plačevine. Oba mostova popolnoma porušena v Savo. 15. januarja 1945 ne bom pozabil vse življenje ...« Malo z vlaki malo peš je po dolgem času srečno prispel do domačih.

Kako sem se znašel med begunci

Neko noč ga iščejo, zato pobegne od doma. »Na glavni cesti proti Sarajevu je nepregledna kolona žena, otrok, starčkov. Priključim se koloni. Slišimo, da je Mostar v partizanskih rokah.« V Sarajevu ga vzame pod streho sestra Zora, ki mu priskrbi novo osebno izkaznico, na kateri je dve leti mlajši. Ta letnik še ni bil obvezen za vojsko ... Oblasti organizirajo vlake za evakuacijo beguncev z juga, na tisoče jih je. Pred Zagrebom jih razporedijo pri kmetih, ko pa te predele zasejejo partizani, se oblast ne zanima več za begunce. Vlada pobegne v tujino: »5. maja se priključim nepregledni koloni ljudi. Pešačimo proti Zagrebu, prepuščeni sami sebi, brez vsake organizacije ... 8. maja pridemo na ogromno poljano pred Zagrebom, Remetinec. Proti večeru vidimo letala, ki zapuščajo Zagreb - Pavelić in ostali bežijo v inozemstvo ... Drugi dan, ko ves svet slavi zmago, se na tisoče ljudi pomika v neznan, proti avstrijski meji. Prvič opažam v koloni nemške vojake, domobrance, ustaše.«

Tako se je množica počasi premikala skozi Slovenijo, ne da bi jih napadali, nekje na Koroškem pa streljajo nanje iz cerkvenega zvonika. Mnogo je mrtvih ... V Pliberku si oddahnejo, toda angleško povelje jih vrne v Jugoslavijo. »Mnogi pobegnejo nekam skozi gozdove v emigracijo, mi raja pa se počasi vračamo ... Na Prevaljah nas prevzamejo jugoslovanski vojaki, sortirajo nas v kolone in po dolini Drave se pomikamo proti Mariboru ... Od časa do časa slišimo rafale, bliže smo Mariboru, več je ob cesti ubitih ljudi.«

Reševala me je iznajdljivost

Ko je v mestu ugotovil, da sortirajo ljudi glede na odgovore, se je rešil gotove smrti z odgovorom, da je delal kot hlapec in je moral skupaj z družino zapustiti dom. Skupaj z drugimi so ga strpali v zaprte tovorne vagoni, po treh dneh vožnje brez hrane so se ustavili na Hrvaškem, nato so jih gnali peš do Virovitice. »Moralni smo skoraj teči. Če je kdo malo zaostal, so ga ustrelili. Od časa do časa so spustili rafal po celi koloni. Okoli mene so padali, jaz pa nepoškodovan tečem naprej. Na trenutke zaspim med tekom. Nikoli ne bi verjel, da je to mogoče. Rafali so vedno bolj pogosti in kolona se vedno bolj manjša ...« Izkoristil je nepozornost stražarjev in se skril na neko dvorišče. Naslednji dan ga dobi vaška patrolja, toda spustijo ga, ko na zaslišanju pove, da je bil hlapec in da gre sedaj domov. Malo z vlaki, večinoma pa peš - s skupino, ki se vrača iz taborišča Dachau - po dolgem času le pride domov. Tam izve žalostno novico, da so strica frančiškana »fra Grgo« v samostanu zvezali z žico in ga vrgli v Neretvo skupaj z vsemi duhovniki.

»Čez poletje sem večkrat razmišljal o svoji tragediji, ki se je srečno končala. Vse poteze, ki sem jih napravil, so bile enkratne in edine. Vsaka druga bi me stala življenje ... Gotovo pa to niso bile samo plod moje pameti. Prepričan sem, da me je vedno spremljal angel varuh ...«

Ljudje so me imeli radi - in tudi jaz njih ...

Po vojni je v Mostarju končal gimnazijo - in po zvezah dobil štipendijo za študij strojništva, in to v Ljubljani. Tudi v Sloveniji se je moral znajti, po sreči si je našel stanovanje in si pomagal z delom na železnici, da se je preživljal. Sčasoma se je privadil jezika, dobil boljšo štipendijo - in si našel dekle, svojo bodočo ženo. Kot diplomirani inženir je dobil odgovorno delo v Tovarni železniških vozil Boris Kidrič v Mariboru. Zaupali so mu celo projektiranje in proizvodnjo Plavega vlaka za Tita ... Ko je zagovarjal magistrsko nalogo, se mu je ugled v tovarni še povečal. Veliko je potoval po Evropi, po svetu. Želja po raziskovalnem delu pa ga je pripeljala na Tehniško fakulteto v Mariboru, uspešno je zagovarjal doktorsko disertacijo. Kot znanstvenik v Sloveniji ni bil neopažen, saj je bil v knjigi *Slovenski kdo* je kdo omenjen med najpomembnejšimi živimi slovenskimi sodobniki. Ob svojem delu je v domači Slivnici vodil gradbeni odbor, naredil načrte za prvi vodovod iz Radizela, vodil gradnjo ... Nadaljevali so s kanalizacijo in telefonskimi priključki. Vedno je bil pripravljen sodelovati z ljudmi, sodeloval je v župnijskem svetu ... Leta 1996 se je upokojil in užival srečno družinsko življenje ob dveh sinovih, ob svojih štirih vnukih - in seveda ob svoji Mileni.

»Danes uživam sadove minulega dela in večkrat brskam po svoji preteklosti. Vsakokrat ugotovim, da je bil moj angel varuh vedno pri meni, ne samo takrat, ko sem bil v življenjski nevarnosti ... Za vse v življenju hvala Bogu in mojemu angelu varuhu.«

➔ Majda Strašek Januš

📷 Fotografije iz družinskega arhiva

Zgodba o nastanku imena Reka

Na obisku pri »ruskem ujetniku« Oskarju Dolšku

Poklical me je naš krajan Oskar Dolšek in rekel: »Zdenka, čitam Štajerca, pa me je nekaj zmotilo, pridi k meni, da ti razložim, od kot ime Reka.« Seveda sem ga obiskala, kajti res me je zanimala njegova zgodba o imenu Reka. Morda pa ima prav, kajti mi vedno pišemo, da je ime Reka po potoku, Oskar pa ima drugo zanimivo zgodbo, katero želi deliti med nas sokrajane.

Neko sredino sončno dopoldne sem pozvonila pri Dolšakah. »Ta mladi« so bili na dopustu, tako da me je z veseljem sprejel in povabil v svojo kuhinjo. »Pridi, pridi, veš, sem sam doma, ta mladi so šli na morje, Drina je dobila dopust, pa so šli. Saj mi ni hudega, je vnukinja doma, pa hčera in vnuka iz Maribora prideta, tak da vsi skrbijo zame. Pa saj vidiš, da mi kar gre,« je dejal.

Oskar, rekli ste, da ni prav, ko pišemo, da je vas Reka dobila ime po potoku, kakšna pa je vaša zgodba?

»Že večkrat sem povedal, da ime Reka prihaja iz časov pred drugo svetovno vojno, ko so kmetje iz Frajhama vozili s konji les (hlode) v Reko. Ker je bila steza zelo strma in konji ali voli ne bi mogli obdržati voza z lesom, so imeli na koncu voza privezane debele veje ('zasilna zavora'), in tej veji so rekli 'prepeja'. V glavnem so to »prepejo« rabili tukaj nad Reko oz. nad Frankovo domačijo (za bivšo gostilno Rečnik) in ljudje so vedno rekli: 'Gremo k Repečanom!' Od tod ime Rečani in Reka. Ljudje so že v času Avstro-Ogrske hodili skozi Reko na 'sodnijo' v Maribor. V stari Jugoslaviji je bilo tu več županov, na Pohorju na primer Trbis, v Zg. Hočah Domadenikov Jože, Pivola je imela svojega župana, dejansko so bile tri občine, katerim so z eno besedo rekli Reka. Že večkrat sem povedal, da je Reka že od Avstro-Ogrske naprej, pa me nihče ni poslušal, saj je res potok, toda ljudje so dobili ime 'Repečani' in od tod ime Reka.«

Mogoče imate prav, pa mi povejte, kako dolgo ste pa vi v Reki?

»Bil sem star dve leti, ko sem s starši prišel iz Oplotnice v Reko. Moja mama je sicer Primorka. Za Primorce pa je bilo značilno, da so šli po svetu, tako je tudi ona bila na Dunaju in kasneje prišla v Maribor.«

Koliko let pa štejete danes?

»Rojen sem novembra 1922, torej izračunaj, letos bom star 97 let, torej sem 95 let v Reki. Samo ti povem, zdaj bi pa se že rad poslovil, da bi imel svoj mir, saj me dajejo nočne more, vedno znova in znova se vračajo k meni 'krvave' slike iz Rusije.«

Kako mislite, nočne more?

»Veš, ni mi bilo lahko, najtežje je bilo med drugo svetovno vojno, na to imam najbolj žalostne in krute spomine. In še danes pogostokrat zvečer, ko ne morem spati, se mi vračajo

slike mrličev, kupi okostnjakov, dolgi temni hodniki, mrzle zime, lakota ..., dvomi, kaj sem naredil narobe, sem res moral takrat med nemške vojake, in še in še ... In vse to bo šlo z mano ...«

Res je, Oskar ima za sabo težo svojega življenja, katera ga še vedno spremlja in ga prebudi predvsem v nočnih urah. Ko je zunaj tema, vsi spijo, se Oskar utrujen obrača v svoji postelji, kajti iz vseh kotov teme prihajajo k njemu slike iz daljnih let druge svetovne vojne, ko je kot mlad fant moral v nemško vojsko in nato bil ujet na ruski fronti pred Stalingradom. Še zdaj ne more verjeti, da je preživel vse grozote, lakoto, bolezen, streljanje (bil je tudi ranjen), mrz, trda betonska tla, mrzlo zemljo, na tisoče mrtvih, ki so ležali pred njim, ob njem in tudi na njem. Vse to je tragična zgodba, o kateri pripoveduje svojim vnukom, sosedom, pa tudi novinarjem. Njegovo zgodbo ruskega ujetništva in poveljnega življenja pred dvema letoma lahko najdete v Utrinkih 2017, napisane izpod peresa Majde Strašek Januš.

Verjemite mi, sem dobra poslušalka, toda Oskar mi je v dveh urah povedal toliko zgodb, anekdot, da bi lahko napisala celo knjigo njegovih spominov. Ampak ne mislite, da so same žalostne zgodbe, med njimi se zna pošaliti in tudi povedati kakšno 'o brhkih ruskih dekletih': »Veš, kak so ble luštne, take male, vesele, okrogle, toda nas revežev niso ravno rade pogledale ...«

Ko sem se vračala proti svojemu domu, me je prešinila misel: mislila sem, da bom izvedela zgodbo o Reki, izvedela pa sem celo zgodovino Reke, rečke šole, gostilne Podkrižnik-Rečnik, o Lebejevih kot tudi delček zgodovine o grozotah njegovega mladega življenja. Toda volja do življenja, ljubezen do doma, do družine ga je in ga še vedno drži pokonci in v dokaj dobri kondiciji. Njegova družina se še vedno ob veliki noči in božiču dobi v Dolšakovi kuhinji ob potici, katero je prej pekla njegova žena Justa, zdaj pa hčera Zdenka; tako sorodniki nadaljujejo tradicijo s 'praznično potico' in ostalimi dobrotami pri dedeju Oskarju, kjer seveda velikokrat poslušajo zgodbe njegovega življenja.

Hvala za vaše povabilo 'na trač', bodite dobro in verjemite, se še bodo pisale zgodbe o Dolšakovem Oskarju - ruskem ujetniku.

➡ Zdenka Trinko

Za oživljanje travniških sadovnjakov

Sadje, pridelano na travniških sadovnjakih, se uvršča med ekološko hrano, ki postaja z vsakim dnem zanimivejše tržno blago

Travniški sadovnjak pomeni travnik z raztresenimi sadnimi drevesi. V preteklosti so travniški nasadi imeli pomembno gospodarsko vlogo v prehrani prebivalcev podeželja. V njih so si kmetje z ekstenzivno oskrbo sadnega drevja pridelali zadostne količine sadja za lastne potrebe, sorodnike, prijatelje in znance. V času obilnih sadnih letin pa so viške tudi predelali. Narava ima čudovito lastnost samočiščenja, samoobnavljanja in razvoja. Vendar le do takrat, ko naše izkoriščanje ostane v mejah trajnostne rabe. Le-ta zagotavlja v travniških sadovnjakih tudi biotsko pestrost.

Meje trajnostne rabe je svet prekoračil v 80. letih prejšnjega stoletja. Najprej zaradi nevednosti in nepoznavanja naravnih zakonitosti, kasneje pa zaradi koristoljubja in brezbriznosti do ravnovesja med kmetijsko in bivanjsko ter kulturno krajino. V začetku tretjega tisočletja se je obremenitev ekosistemov s strani človeštva povečala do take mere, da zelo pospešeno izginjajo živalske in rastlinske vrste. Zastrašujoče pa so tudi spremembe v »živosti tal«, pestrosti mikroorganizmov prav zaradi pretirane kemizacije tudi v kmetijski pridelavi.

Pojem biodiverziteta se vedno pogosteje pojavlja v javnosti. Biodiverziteteta je množica zapletenih procesov in zakonitosti narave. Poleg neposredne koristi, preskrbe s hrano rastlinskega ali živalskega izvora, je biodiverziteteta ključnega pomena za razvoj in ohranjanje človekovega neposrednega naravnega bivanjskega okolja. Človeštvo na planetu Zemlja je naravna danost, ki pa ni rečeno, da je večna. Zato ni vseeno, kakšen odnos bomo ljudje v prihodnje vzpostavljali z našo Zemljo. In del te »Zemljine zgodbe« so tudi naši travniški sadovnjaki. Travniški sadovnjak je posebna življenjska združba, ki ohranja pestrost in ravnovesje v naravi med kmetijskimi in drugimi površinami. Z vidika ohranjanja narave predstavljajo travniški

sadovnjaki dober primer naravi prijaznega, sonaravnega kmetovanja. Mnoge živali in rastline so neposredno povezane z omenjenim prostorom, zato z izginjanjem habitata travniških nasadov izgubljajo svoj domači življenjski prostor.

Zato se je mnogo evropskih držav odločilo, da jih v svojih nacionalnih in mednarodnih projektih proučujejo in hkrati dokazujejo, da je potrebno aktivneje pristopiti k ohranjanju travniških sadovnjakov in s tem zagotoviti pestrost habitatov. Istočasno se v travniških sadovnjakih pridelano sadje uvršča v kategorijo ekološko pridelane hrane, ki postaja z vsakim dnem zanimivejše tržno blago. Zato je za nekatere kmetovalce obnova travniških nasadov lahko nova priložnost za okoljsko ozaveščene pridelovalce. V zadnjih letih ekologi uspešno lobirajo državne subvencije za te dragocene habitate, biotsko raznovrstnost in naravno krajino, »okrašeno« tudi s travniškimi sadovnjaki.

Blagostanja ne merimo le v denarju, ker žal manjkajočih členov narave brez škode ne moremo nadomestiti z umetnimi konstrukcijami. Porušena stabilnost narave za nas pomeni pojav nepredvidenih in nepredvidljivih dogodkov. Danes prav zaradi boljšega vedenja o vplivih v naravi vemo dovolj, da nam neznanje ne more in ne sme biti opravičilo za še slabši odnos do narave v našem bližnjem okolju. Lepe primere ponovne obnove nekaterih travniških nasadov v zadnjem desetletju si lahko ogledamo v sosednji Avstriji, malo bolj oddaljeni Nemčiji. V Sloveniji pa je pohvale vredno pionirsko delo vseh v projektu »Kozjansko jabolko«. Bil bi jih vredno posnemati tudi pri nas v Podravju.

➡ Kmetijska svetovalna služba pri KGZS Maribor

OBČINA
HOČE-SLIVNICA
občina z vizijo

PRAVLJIČNA POHORSKA TRŽNICA PRED BOTANIČNIM VRTOM V PIVOLI

VSAKO SOBOTO V DECEMBRU

(7., 14., 21. in 28. 12. 2019)

MED 9. IN 12. URO

Bogat animacijski program za otroke in odrasle ter posebna ponudba ponudnikov na Pohorski tržnici.

Vsak obiskovalec se bo lahko pogrel z brezplačnim toplim napitkom in okrepčal s sladkim prazničnim pecivom.

- › **Sobota, 7. 12. 2019, prihod MIKLAVŽA**
- › **Sobota, 21. 12. 2019, prihod BOŽIČKA s kočijo v našo občino**

- 9.30 Podružnična šola Reka-Pohorje
- 10.00 Pohorska tržnica
- 10.30 Dom krajanov Rogoza
- 11.00 Na vaški gmajni v Hotinji vasi
- 11.30 Šolsko igrišče v Slivnici

Dobri možje bodo na svoji pravljичni poti vse otroke obdarili.

Podroben program celotnega pravljичnega decembra v Občini Hoče-Slivnica boste prejeli v zloženki.